

هَذَا

کتاب مُسَيَّنَطَابِ حَجَرِ الْغَرَابِ

وَمُنْتَجَاتِ الْخَبَرِ

محمد عمران اعظم بهمانی

بِسَعَى اهْتِمَائِنَا اَقَامَى اَقْلَبَدَ

مُحَمَّدِ مَرْكَالِ دَامَرَعَةُ الْجَنَّا

مَرْكَزُ فَرْوَشِ

طَهْرًا - جَلُوْخَانِ كَوْجَلِ مَسْجِدِ

کتاب فَرْوَشِ - مَرْكَالِ

هَذَا كِتَابُ فَتَوَانِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَكْفِي السُّوءُ
 مِنْ سِوَاهُ وَلَا يَقْرِجُ الْهَمُّ الْفَتَى
 مِنْ عَذَابِهِ وَمَنْ اسْتَجَارَهُ وَاهٍ وَعَنْ
 اسْتَعَانَهُ كَفَاهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 عَلَى خَيْرِ مَنْ اسْتَجَابَ لِلَّهِ وَلِإِيَّاهُ
 عَلَى الْبَرِّ الَّذِينَ مِنْ ذُلِّ الْأَهْلِ كَانَتْ
 الْجَنَّةُ مَعَانِيهِ وَمَنْ عَادَاهُمْ كَانَتْ
 النَّارُ مَقْشُورَةً أَقَابَعِدُ جُودِ
 كَافَّةٍ أَمَامَ زُخُومِ عُلُومِ دِيْمُشَقِ
 غَزْوِ سَفَاتِ دَوْلَتِ حُكْمِ مُرَادِ
 وَخُصَا حُجُجِ وَأَبْجَامِ مَطَالِبِ
 أَدَائِ فُرُوعِ وَشَفَائِ مَرْضَى دَرْجِ
 هُسُودِ عُمُومِ بِرِّيْشَانِ دِيْرَامِ
 خِلَافَتِ كَلِمَةِ وَخُصُولِ مَرَادِ
 وَسَائِرِ مَطَالِبِ مُشْرَعِ حَتَّاجِ
 بُوْدِ نَذِيرِ عِلْمِ وَأَخْلَاعِ بَعْضِ
 خُشْدِ

هَذَا كِتَابُ فَتَوَانِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالصَّلَاةُ
 عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ بِالْأَسْمِ الْمُسَمَّى إِلَيْهِ وَأَصْحَابِهِ الَّذِينَ سَلَكُوا
 طَرِيقَ الْهُدَى أَمَا بَعْدُ بَرْدَايَ بَرَادَانِ بِأَعْقَلِ وَإِيمَانِ
 مَخْفِي غَائِكِ أَكْبَارِ أَوْلِيَاءِ دَرْخُوصِ اسْمَاءِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى كَرِيمِ
 بِطَرِيقِ مَرَدِ أَيْمَانِ نَوَاشَةِ نَدَايِ بِنَجْمِ خَوَاصِّ رَافِدَةِ نَامِ هَسْتِ
 عُلُومِ رَاكَةِ الْبَشَانِ بِزَجَلِهِ وَذَائِلِ الْهَيْئَةِ بِطَرِيقِ الْبَشَانِ فِي بَيْتِ
 ضَعِيفِ مُحَمَّدِ بْنِ شَيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ بُوْسَعِيدِ لَمْ يَكُنْ كَرَاوَقَاتِ خُودِ
 حَرَفِ مَطَالَعَةِ شُرُوحِ سَمَاءِ اللَّهِ كَرَمَهُ وَأَيْمَانِ بَرِيدِ بَرِيدِ
 بِأَبْيَانِ فَرُوقِهِ بُوْدِ نَذِيرِ عِلْمِ وَأَخْلَاعِ بَعْضِ
 نَشْرِكِ بِمُقْصَدِ كَلِمَةِ الْأُمُومِ وَأَخْوَةِ شَفَقَتِ بَرَادِي

فَیْءُ مَقَدِّمَةِ الْکِتَابِ

(۳)

چنانچه اقتضا نمود که بیانات مفصله و اشارات مشکله و ظروف
جغریه اکابر این فن را در شرح خواص اسماء خداوندی جل
ذکره مشروحاً بکمال ترتیب را آوردم تا در دید نظر بر همه کس
واضح و هویدا گردد و کافیه خواص و عامه عوام را از خواندن
آن بهره آگهی و خطی اوئی و فزونی گردد اما صرف پرچ بوقلمون
و نامسانا عکس روزگار دون و تضاد استیلا غم و تراکم سیاحت
و مشقت کرب و زحمت و مرض و بلائی قرض که معطل قواعد
سنت و فرض است بجهت بی طرفی و جوابداده و گرفته و فدا
اد و پیمانی عن شمالی بدین واسطه مدتی از ترتیب این رساله
محرورم شد تا آنکه بنابر ملتزم بعضی از اخوان دین و بسوی
اصول بعضی از استادان راه یقین و توفیق رفیق گشته و بابت
و انجام آن کوشید و با سعی بسیار مشاطهای و دشواری و
طریقه هر یک از مشایخ این فن را در کیفیت تکبیر و این رساله
مندرج نمودم و صورت لوح بر بیاض برده امید از حضرت
رب العزیز آنکه مقبول خاطر خطیر و ملحوظ ضمیر هر یک
از ناظرین گرداند و جمیع همکاران اینجهت مطالبه این رساله که
موسوم شبیه بحر الغرائب بتبشیر خواص اسماء حسنی خود
مشرف گردانند بحکم این آیه لِّلَّذِینَ أَحْسَنُوا الْحُسْنٰی وَ زَیَادَةٌ

بجمله و آیات مؤثره قرآنی و استقامت
جلال و سبحان و سبحان را وارد نمود
و دعوا مستجاب و بانی و نبوت گایه که
مشتمل بر پنج غفیری از حقوق مجرب و
کتاب را از ذکر مؤثره باشد طبع
این فکر خلیفه لایق و الحقیقه
شکر الله بنی لطف الله لواء است بر حق
لازم دانسته که این رساله بجز این
که مشتمل است بر شرح و احوال و فوائد
اسم خداوند تعالی بالوح و معانی
و اسمی بطبع را آوردم در حاشیه
ختم و او را در چند رساله که در این
باشد مندرج نمایم و بعضی از
این حقیر نتیجه رسانده ام و مکتوب
اتفاق افتاده که در این رساله و در این
مفروض شد و بانی و دیگر از کتب
معتبره با کمال قوت و ملاحظه است اینها
جمع انتخاب نمودم

شرح و خصوص کلمه هو

والله الموفق والمعین چون کرا کا بر در کتب خویش ابتدا با اسم
 الله نموده اند که اسم ذات و مشیخ جمیع صفات اما چون رکا
 مجید و فرقان مجید چنین واقع شده که هو الله الذی لا اله
 الا هو و بعضی از کمال اولیا بر آنند که اسم اعظم عبارت از
 این اسم است بنیضیف بضاعت ابتدا بنحی صفت این اسم نمود
هو الکریم المعبود با اسم سبحانه هورا اهل تحقیق اسم
 اعظم گفته اند لیل آنکه اسمیت و حرف نقطه ندارد و
 هیچ حال و رانوعی دیگر نمیتوان خواند که از او معنی حاصل
 شود غیر هو دلیل دیگر آنکه اسماء عظام را نود و نه تغییر فرمود
 اند و مقدر بر هر هو است پس اعظم هو بود و چنان وارد
 شده از بهترین موجودات و سرور کائنات علیه افضل
 الصلوات و اکل النجیات که ان لله تعالی و شعبان سما
 من احصیتها دخل الجنة یعنی خداوند تعالی را نود و نه نام است
 هر که احصا ان اسماء نماید و بگشت را بدو شیخ برها الدین در
 شرح نحو چنین آورده است که احصا در لغت شماره کردن است
 و سبب ظاهر فرموده که احصا خوانند و معنی آن دانستن است
 بعضی از مشایخ فرموده اند که احصا خوانند و معنی آنست توجیه
 نموند پس اسم هو که ابتدای اسماء این تعالیان بشود خاصترین

الحق اکثر اعظم و بدو بسط الله دعوت
 انها بشرایط واقع کرد اگر کسی خدا
 نکرده این دعوت او را در عطا البخیر
 معول دارد و موجب خیر دنیا و آخرت
 و مستحق نمود بنیضیف الخیر میبندد که
 بعد از انجام مهتم و مطالب اینجمله
 کثیر التقصیر یا بدعا خیر یا دعا بنده از
 برای مؤلف و الدین را بشا طرب
 منقش نمایند این رساله مشتمل
 بر سبب و یک خانه بایب اول و دوم
 خیر متعلقه بایات و سو و کلا
 قرانی بایب و دره و خیر متعلقه
 بکلمات دعوت فائز و دره از حضرت
 ائمه ظاهر بر صلوات الله علیهم
 اجمعین بایب و دره و خیر متعلقه
 بنمازهای و داده و بیست و یازده
 مبین و خانه در میان مطلق دعوت
 اول و در هر یک البیاب الاول ختم
 مبارک

در شرح و نحو اصل کلام هوی

(۵)

ماه لها است عدا سم هوی زده است عدا تکبیر که ها و او باشد که
بطور متشابهی معجزه اعتبار میکنند مام مجموع سنی سه اگر بد
خست شیخ قبول میکنند بیت میشود و بعضی زبیر کار گفته اند
که هر که درین مجلس و از ده هزار نوبت بگوید یا الله یا هو و
ان و وحش طوبی با او انس گیرند در آخر مطیع او گردند جمله
مخلوقات و طوایف و علو و غنیا برو مکشوف گردد و حشر شیخ
عبد المجید رکنان کمال علی فی شرح شما الله تعالی وایت کرده از
عبد الله بن عباس که وی وایت کرده از رسول خدا صلی الله علیه
که در قرآن و هفت موضع قول لا اله الا هو است و بعضی از علما
ذکر گفته اند که اسم عظم خداست و در این آیات و قاصد ان الله
مستجاب و خواص لبها از برای آن ذکر نموده اند که این مختصر کجاست
نماد و هر کس خواهد تنجیر قلوس الطین امر او کند تمام خلایق مطیع
او گردند چه بگوید همی کس از قول و تجاوزه نماید مقبوله و او
اگر در صفات ظاهر و باطن و بر تبه رسد که هر که را چشم بر می افشاند
شود و از علم باطنی خدا بخواهد اگر امانت نماید از اینها او را با تمام
پیران بریابد که در دنیا بعد از هر کار یکبار بخواند بشرطیکه چون تمام کند
میکشود و برود و بخواند در راه بخواند و بیست و بیست و یک بار بخواند و
خود و بیست و دو بار بخواند تا در دنیا و آخرت و در هر حال و در هر وقت

این را از هر کس که خواهد
باید مجلس هفتصد و شصت و شش بار
این را بخواند بعد از تمام نماز
صلوات و بعد از هر سجده و در
نفس بنظر رسد که یکصد و سی و دو
مرتبه صلوات و بعد از آن
بجای هر مرتبه و از ده هزار بار بخواند
و در وقت نماز و بیست و یک بار بخواند
بعد از هر سجده و در وقت نماز
ضرر ندارد و در وقت کفایت خواهد کرد
این را از هر کس که خواهد
که هر که در راه یا بیابان یا در سفر
در راه بخواند و بر او و بر او و بر او
میرسد بگوید بعد از هر نماز و بعد از
میان یا استبدل لکم ربنا و یا استبدل
بجای یا استبدل لکم ربنا و یا استبدل
باید مجلس هفتصد و شصت و شش بار
در هر حال و در هر وقت

وَمِنْ كُلِّ دَلِيلٍ لَهُ

دو فرشته را یا است و رسول ص فرمودند هر که در عین خود بجا
نخوند چنان بود که تمام قرآن را یاد گرفته و خوانده و امر زبانش را بجمع
کنان آن که چه بعد بیک میان و قطرها باران بر گهای رخسار
باشد یا اعتقاد دست خواند سیئات و واجبات مبدل گردانند
و حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرموده که هر که در حفظ
روز پنجشنبه زود دارد و این باب را شش چینه نوید یا بار
یا ایچمه بشوید روز دایان آب بگشاید چنان شود که هر چه
یاد گیرد و اگر کسی اسکر کرده باشد یا عقدی که از این آب بخور
دفع گردد و اگر کسی این آبها بنویسد یا بخورد از بلاها گوناگون
ایمن شود و در شمنان مظفر منصو گردد و در وضع شهر نیک
نماید هر که او را ببیند و شک دارد و اگر کسی علت قولنج باشد
یاد دگر که در همان ندارد و آبها نهند و زجعه پیش از صبح این آب را
بمشک و زعفران بر ظرف چینه نوید یا آب یا کباب بشوید بناشما
بخورد از امر صحت یا بد هر که و دکنند بعد از نماز یا ماکان
از همه بلاها ایمن بود و متصل خوشوقت خوشحال باشد و رگها
روزگار مطیع مستح او گردند خداوند جل و علاه صاف فرستند
که از نو ناسیب برانگاهند از یلثا و نیکافان و ملائکه و شیطان
جمله بلاها از دفع گردانند هر که را قرض بسیار بود و کار خوف

بنخواند که ای تو خواهی بود یا نه
خلاصی از دست ظالم و ستم
در صلوات هفتاد و سه مرتبه بنخواند
دار و بقیه یا طهارت بخواند
بعد از اتمام سه مرتبه صلوات
بفرستد از خداوند خدای خود را
بنخواهد برآورده اش را نشانه
به حقیقت هلاکت ظالم هزار بار
بسم الله و هزار بار الحمد لله و هزار بار
لا اله الا الله محمد رسول الله
و هزار بار صلوات و هر هزار بار
فان ظالم نصرت کند البته هلا
شود یا خدول و منکوب و گرد
و مژدا و متباین آید موجب انجی
رقت و صفای باطن است عشر
سوره مبارکه فاتحه الکتاب چنانچه
مرحوم مجلسی رحمه و جمیع دیگر اعلما
منقذ شدند

در امانت بکار آید

مَرْيَسًا وَمِنْ عِبَادِهِ إِنَّ نَذْرًا أَتَى اللَّهَ إِلَّا أَنَا فَاقْتُولُوا
لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا سَمَاءُ الْحُسَيْنِ وَأَنَا آخِرُكَ
فَأَسْمِعْ لِي يَا بُوْحَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَادْعُنِي
إِذْ هَبَّ مُضَابًا فَظَنَّ أَنَّ لِي بَقْدًا فَلْيَعْبُدْ فَتَدْعُنِي إِلَى الْظُلْمِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَحْأَنِكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا
لَهُ وَبَخَّيْنَاهُ مِنْ الْعَذَابِ وَكَذَلِكَ يُفْجَى الْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
فَقَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ
مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ قَاتِلُوا بُؤُوكُمْ أَنْتُمْ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
قَاتِلُوا تَصْرَفُونَ غَافِرًا لِدُنْبٍ قَابِلٍ التَّوْبَةِ الْعِظَا
ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصْبُوحِ لَكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ

بنحو اندام جمیع اشیاء کلی و جزئی و اوزان
 خداوند و اوزانها و بعد از نماز صبح
 بیست یک مرتبه و بعد از نماز ظهر
 بیست و دو بار و بعد از نماز عصر
 سیصد و بعد از نماز شب بیست و چهار
 بار و بعد از نماز خفتن ده بار و اگر
 در وقت اول نماز حاضر شود
 دوم بخواند که بخیر و از مؤمنان
 و در بعضی نسخ دیگر بخواند که
 ابتدا از زمین بلند باد و در و جانها
 مطلقا بدی و دنیا آید و آیه
 و آیه استغفر و یکی و الحمد لله
 و از بعضی مشایخ منقول است که بعد
 خوف از سلطان یا از ظالمی یا از
 بارگوبد یا مال بجوم آید یا از
 استغفار از انقضض ضرر و آسیب
 بوی نرسد و اگر فاعل لطیف و با
 سبحان الله بر او

در اثبات علم بر الاله

(۱۰)

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تَوْفَكُونَ هُوَ الْحَيُّ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ يَكُ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ فَاتَى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ هُوَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغُيُوبِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُنْكَرُ بِيحْسَانٍ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى سُبْحَ
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ قَلْبُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
وچون تواند آدمی ضعیف که شکر از نعمت بجا آورد که از بد بختان
نجات یابد از غنای لطیف و رحمت بخواند از اسماء و خصیصه خود
که اگر دست یابد نبوی که راه هر ویارای آن بود که نام و در بر زیاده
جاری کرد و در امتیاز بین چنین بود است که اجازه تمیز کنند
که نام ملک تعابیرند مگر با اسمی که نام بود ملک و این را و رسول
ایشان را خبر داده بودند و این دو لقب سنان مرابن است که هر نام

بگیرد بعد مذکور بخواند خلاص
شود و بگویند شکر به شد و بعضی
پوشیده خشنود سبب آنکه
قل هو الله خدا را بگویند
شکر به معنی که سر آمده خشنود
و از جهت هر حاجت و هر فرستاده
است که اول غسل کنند باین نام
پوشد و در میان خلوت و باین نام
تکلم کنند و انگشت عقبت سرخ
فرزند و دست نماید و در رکعت
نماز حاجت بگوید بعد از حمد
هر سوره که خواهد بعد از حمد
هفت بار سوره حمد را بخواند و
باز صلوات بفرستد هفتاد و
نوبت سوره الفاتحه بخواند
اگر هزار بار و یک مرتبه سوره قل هو
الله را بخواند و صبر و صلوات
بفرستد و هفت بار یا زحی را بخواند
و سوره الفاتحه را بخواند و از
خداوند بخواهد

در سر هو الله لا اله الا هو

همان اسم شود مثلاً از الله لف کم کنند شود و اگر بکلام زو
دور کنند اله شود و اگر الف بکلام دو کنند شود و اگر الف و همد
لام حد کنند هو شود و هو سلم عظم است و اسم الله سخن و دلیل
است دلیل چند از قرآن بیرون آورده اند و گفته اند که اسم عظم خداست
آن است که ابتدا آن بالله ختم آن به هوشد و این حدیثی است که با فطرت
اگر معنی یا غیر معنی نویسند همانکه هست خوانند شود و غیر آن توان
خواند و در کلام محمد حمانی و در زیل کتابی جا آمده است اول
در سوره بقره الله لا اله الا هو دوم در سوره آل عمران الله
الله لا اله الا هو سوم در سوره النساء الله لا اله الا هو
تجمعیت که الی یوم القیمه لا رقیب چهارم در سوره طه الله لا
اله الا هو که لا اسماء الحسنی پنجم سوره تغابن الله لا اله
الا هو و علی الله فلیتوکل المؤمنون پس بر این دلیل اسم عظم
الله لا اله الا هو است بعضی زینحافرموده اند که هر که این پنج آیه
که مذکور شد رد کند هر روز یازده بار بگوید هم کلی و جزئی که در نماز
بنویسد ممان و حاصل شود خواص یات کلام الله که ابتدا با اسم
است خواهد شد دیگر و کلام محمد یا فیم بکلمه و کلام اسم
خداست و نقطه ندارد اگر معنی باشد یا نباشد که در دست خوانند
پیش و و شل نیست که این دو اسم اسم عظم اند و هر دو در سوره اخلاص واقع

و باید باز از سوره انفا فحنا که اول
اشدء علی الکفار است و آخر
سوره بنخوانند در مکان خلوت
باطنارت و بقیله مراد صلا
گرفتی اینضا و سبب توحید
بک روز هر روزی چهل و یک
نوبت بخواند بعد از آن سبزد
مرتبه غای یا فیمه فیه ثابته از
که در کیفیت ختم حمد مذکور شد
بنخوانند حاجات دنیوی و اخروی
او برآورده شود و ختم این کلام
در کتابه منبر از کتب علمای شیعه
بنظر حقیر رسید که درباره شیعه
آیه الکرمیه وقف است هر که وقت
خواندن آن وقف نماید و بعد
و بعد غای کند غای او منجانب
و قاعده آن را بنخواند که ابتدا
از انگشت که چک یعنی نماز و هر
وقفی انگشت را عقد کنند و تا بگویند
ایها ربی

در سر کلمه مبارکه الله الصمد

(۱۳)

الله الصمد مغنی الله مذکور شد مغنی صمد پناهنده و مصلحت
و جمعی فرموده اند که در شرح یک از بزرگان یافیم که هر که را گنا
صعب واقع شود و امر مشکلی که بهیم کشتن بوی بخت دفع آن بدیهه یافیم
کارها بیک مجلس هزار و یار سوره اخلاص بخواند بخانیابد اما
بزرگی گوید که این فقیر را یاری بود که با هم بامردم ناملازم نشسته
هر چند بضیعی کردی قبول نمیکرد و گفتی که هرگاه مرا وضعی صعب
دهد اسم عظم مرا تعلیم کنی بخانیابم یا و اوافضه فتا که حکم بر قتل
کردند و راه که فضلگاه میبردند ملاقات کردم در اینجیل طلب اسم اعظم
کرد گفتیم با هم یکس سخن مگوی تا پائی در هزار بار بگوی الله الصمد
و اگر با تمام نرسید مصلحت خواهد تا تمام شود صدا و او فوق قول خود
یافتم ابتدا کرد و هنوز بیاد او نرسید که خبر فتح شنید مرده خلاص
دادند و چند نوبت گفتند این شما افتناء و هزار و یک نوبت بقول
شیخ رکعت کبر قل هو الله است و نزد شیخ مغرب عبد و کبر تکبیر زن دو
اسم است و عدد تکبیر بیست و اسم بیست و یک نوع بیست و یک کبر که علم
این تن تکبیر کرده اند و هزار و هفتاد و صد و مؤخر تکبیر
کردیم با بیست و هفتاد و بیست و یک و بیست و یک و تکبیر این اسم الله
اص و د ا م ل ص ل ا ه ا ل م ل ل ص ص ل د ل م ا ل
ل ص ا م ل د ل ل د ص ل ا م ل ل ل د ا ص ه م ص ل

کند و بیاد و صحت و شفا و عفو و تقوی
خواهد از عمل خیر طلب کند و در
مباد و صبر تعلیم نماید و این را با هم
از مقوله دفع شیخ را بشد طلب نماید
و چون در وقت تمام شود سه مرتبه سوره
الانشراح سه مرتبه سوره قل هو الله
بخواند و سوره رضا خواند و بخواند
و سوره سجده استخوان کند و حاجت بخواند
و بعد از مرتبه سوره حمد را یک نوبت از
و بعد از تمام حمد را یک نوبت از
انکس از معقود و از انکس از انکس
گشود تا بیاد از انکس از انکس از انکس
چند تا بد تا انکس از انکس از انکس از
که باید ای عقد از او بخواه و بعد از
فتح همه اصابع با سنان نظر کند بر
و حاجت خود را بخواند و در بعضی
و از دست که فایده اصابع بعد از خواندن
سوره ها است در بعضی فایده است
است که وقت اصابع بخواند
که هر که را بدید

در حقایق اید و فایده الکرسی

طریق عمل کند بطراز است و در بعضی
 گناهها طریق اول را ناپاک روز
 ذکر کرده اند و بجهت نقصان حاجت
 تخلف ندارد و مواضع و وقف
 از انبقرار است **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۝ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ ۝ وَمَا خَلْفَهُمْ ۝ لَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۝ وَتَسِعُ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۝ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۝ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝** از حضرت
 مرویست هر که را مایه پیش آید
 و در آن عاجز ماند باید غسل
 کند بنیت از غم

ادل ل ل ل م د ص ل ل و ع د و سبط که عداصل است
 دو بیت و بی و یکی است ع د تک بر بطریق شیخ مغیر و نو بیست
 و مؤخر یکبار و صد چهل و چها و نزد بعضی سه نوبت و سبب
 العلماء سه نوبت سبب العلماء از عشتار احاد میگیرند و اگر
 باز بقرا و سبب مجموع را اعتبار میکنند از احاد را اعتبار نمیکنند
 و ع د کبر مغیران بیست و سه هزار و صد ده عداست بنوعی که جز
 ملفوظ نکیر میکنند و در شرح اسم الله شیخ فرموده است که الکرسی
 ایست است بر معظم و مکرم که زبان بهان از وصف عظمت و قاصر است
 و آن به کرچه اخصر سبب باشد کرده اند اول از جهت نزد یاد
 و سعات حشمت و بزرگی و دفع عدا و خالب مد بر خصا و سبب
 بجاه و نجات یافتن از بلاها و هر حاجت که داود و دیگران بعد از هر
 فریضه یا بر کعبه خوانند که دره و صف او و هر وقتی که بگوید و ابتدا
 از انگشت خود دست راست عقد آخر انگشت بزرگ و دست و در میان
 حین این که شفع عداست هر حاجت که داود و دیگران بکنند طلب حاجت
 نمیکند و در میان این که بعلم ما بین اید علم است دفع عدا و منه و شوند
 ان جمع رضا طرا و در و چوایه که به تمام کند سه نوبت سوره الفتح
 و سه نوبت سوره اخلاص سه نوبت ضلوات فرستند بجاه ان سعاد
 و هر عقد بایار سوره فاتحه الکتاب بخوانند یا در و گفت است و مد

۱۵) انا صاكر الله

[illegible]

وانه اگر کسی را بخواند بطریق
 وقفند کور و دیار و جان
 بشفع عین ان تمام را بخواند
 بکند و اندان مصلحت بخواند
 او برآید و هر نماز کند و اندان
 مستجاب است اگر دشمن صفت
 باشد به نیت قبول شدن او
 شروع در نیت نماید تا چند روز که
 میتوان بخواند و میاید و میاید
 مابین اینها دشمنان بنظر درآید
 البتة از دشمنان شک مغلوب گردد
 و گفته اند که اینها از جمله عجایب
 است
 ایضا بنور کانی که گفته اند
 اگر کسی بعد از نام خود بخواند بگوید
 بر و او گوید که در وسط دست او
 رو میاورد و فقر و فاقه از او دور
 و اگر از برای تجدد شرعی بعد از اسم
 طالع مطالب و بخواهد ملاحظه شد
 انضاد و نقصان ملاحظه شد
 که اگر کسی

در سر و نحو لفظ جلالا

مقتضی رقم نهادن همین خواص دهد و طبق مرتب ز این است مثلاً
نموده شود الله محمد ال ه م ح م د و این هشت حرفست و از این باب
در مرتب شش و شش مبدی باید نهاد و روش این است که از هر ضلع
اسم این حاصل شود در وقت نوشتن بخور لیوزد و در جای پاک
بمخسوس دل نویسد تا خواص بسیار بیند در پیش بزرگان با حرمت بود
و مرتب این است

ال	ل	ه	م	ح	م	د
ح	م	د	ال	ه	ل	
م	د	ل	ح	م	ال	ه
د	ح	م	ال	ه	ل	ال
ه	ال	ح	م	د	ل	م
ل	ه	ال	د	م	ح	م

و از عالم غیب انواع فتوحات ظاهری و باطنی متواتر بوزن مال
کرد هر روز بعد از فراغ از فرضیه صبح هزار بار این اسم را
با این نوع بخواند یا الله یا هو و عدد این اسماء نود و نه است
موافق با نود و نه نام بار نیچا و بزرگی فرموده که هر که نیم شب یا
طهارت کامل رو باسمان کند نود و نه بار این اسم را بگوید مستجاب
الدعوه گردد و چشمه ها معرفت از دل و سر بزنند و از علو مرتبت
با مضیبت گری و اگر این را اسم را با نام خود بخواند که در روز شرف هر

مهمی باشد خواهد که روز کفایت
کود در بصره ای رود که در آن روز
بناسد و خطی در گردن خود بکشد
و رو بقیله بتواضع بنشیند و
یا زاینه الکرمی را ناما و هو العلی
الکظیم بخواند به شک در دهان
روز حاجت و برآورده شود و در
از نسخه نوشته بود هذا جرب
و مؤثر و لا شک و لا ریب منه
خبر سوره مبارکه انفا
روایت شده که هر که خواهد روز
بزرگ فراخ کرد و حاجت او روا شود
شب بخیمه یا روز جمعه یا جمعه
رو بقیله کند اول سوره فاتحه را
بخواند و بعد شروع کند بخواندن
سوره اقام تا آیه مثل ما اوتی
رسول الله پس بلافاصله بر خور
و در رکعت نماز کند و در هر رکعت
هفت بار سوره حمد هفت مرتبه
آیه انصر

در سر کلمه عالم العجب

(۱۷)

در مربع پنج در پنج عدد بنهد طریقی است که از جمله عدد
طرح کند و باقی بر پنج قسم کند و یک قسم را در خانه اول بنهد
اگر کسر داشت باشد بدین شود که نهم درج کند مقبول اول کرد
و مخلصان هر مستحق وی گردند دارند این مربع را از عالم
فوتخانه شد دایم خوشدل و خوش گذرانند در هیچ مجلس روزی
نکرد و هر چه بخواند یاد گیرد و این مربع را خواص بسیار است مثل آن
محمد و خواستهم با ایند اسم علی کبریم عدد مجموع صد و دو یک
شصت عدد طرح کردیم صد سی و یک باقی ماند بر پنج قسم کردیم
قیمت بیست شش کسر یک عدد ماند در خانه بیست یکم افتاد
کردیم اگر کسر و یا شد یکی و یا شش از هم افتاد کنند اگر سه یا
دو خانه باز دهم اضاف کنند و اگر چهار یا شد یکی و یا شش
اضاف کنند چون تمام کند معطر ساخته ریخته یا خود دارند
نیکای قرص و خصوصاً حاجت نیا و آخرت و برآمدن مرادات کلی و جزو

۷	۱۳	۱۹	۲۵	۱
۲۲	۳۸	۴۴	۵۱	۲۶
۲۰	۲۱	۲۷	۸	۱۴
۴۰	۴۷	۲۷	۳۳	۳۹
۳	۹	۱۵	۱۶	۲۲
۲۸	۳۴	۴۰	۴۱	۴۸
۱۱	۱۷	۲۳	۴	۱۰
۳۴	۴۲	۴۹	۲۹	۳۵
۲۴	۵	۳۱	۱۲	۱۸
۵۰	۳۰		۳۷	۴۳

آیا باید که هر روز کثرت
نمودن بار بخواند و شکل
این است بر یک فرمود
که هر که هر روز صد بار
بخواند هو الله الله

و گفت رسول انما اعطيتنا
صواباً و جوارحاً و جوارحاً
و قبيله از اینها الله اعلم
خبر بکمال رسالت ما آخرت
بخواند و بعد بجهان
بگوید لا اله الا الله محمد رسول
الله انما حاجتنا و انما
که بیدار خدا را و ده نوبت
ختم شود صابراً و با
بجهان حاجتی نماند و نماند
مرا در حاصل کرد و ان شاء الله
ختم شود و هر روز صد بار
عطا می دهد بلکه حاجتی نماند
از علاج آن عاجز ماند یا بدین
چهار بابا بنموده را بر سبیل انصاف
بخواند و بجز چند ضرورت کلی و جزو
و نماز از جای بر نهد از آن و در طه
خلاص شود و هیچ مکروهی با او نیست
ختم شود و بجز اینها
چهار باب

شرح کلام عالم الغیب

صعب مشکلی که او را در دهده
 حاجت و مطلب که داشته باشد
 هفت مرتبه بلافاصله تلاوت
 نماید البته مهم و کفایت کرد
 ختم سوره طه هر که بخواند
 روز او برسد از جانی که گمان ندارد
 باشد نزد طلوع فجر ضایع بگردد
 این سوره را تلاوت نماید روزی
 نازده روز زیاده و کم است
 از برای دفع گرد و غبار
 این ختم سوره طه هر که بخواند
 هر که را بخواهد باشد از برای
 وضو بگیرد بیدار و خواب
 دعا و تلاوت قرآن در قبضه حضور
 در خواندن سوره طه هر که بخواند
 در سه موضع ظاهر میگردد از
 خداوند بخواند هر که بخواند از
 مبین و یکی بعد از یک از امام
 و یکی بعد از

لا اله الا هو ویدین مداومت بد خصلت او را از اهل بقیه
 گردانند بمقام اهل تحقیق و رجا اهل توحید سدا این خواهی
 کشف شود و اگر بعد از روز هفتاد و پنج نوبت بر هفتاد و پنج
 خواند و بنامش بگوید کند هر چه بخواهد بخورد و بپزد و بپوشد
 و پوشد چنان کند البته فراموش نشود که هر چه بخواند باید کرد
 و هر که فراموش نکند اگر مرتب پنج در پنج که ذکر او کردیم در هر
 روز هفتاد و یک بار آن کوکب الیه و را عقل و ادراک بمراتب
 که اهل عالم متحیر او کردند شیخ فرموده اند که هر که با خلوص
 اعتقاد تمام بعد از نماز با صد بار یا بگوید عالم الغیب الشان
 خدا بشنا او را از اهل بقیه گردانند و از اصحاب کشف شود
 چنانکه اسرار عالم صوت و مغیر بر او روشن گردد و مشکلات کلی
 و جزئی از فاری بن اسما بگشاید و هر کاری که شروع کند
 پیدا و از مضایقه همد کرد و شیخ گفته که هر که نود و نه بار
 اصل اسماء بگوید بخواند عدل اصل اسماء هزار و هشتاد و یک بار
 است کشف قیود او را حاصل شود و مطلع شود بر نیکی و بدنام
 اهل گورستان و هم شیخ گفته که بعد کبریا و تبارک که دوازده
 روز هر شبانه روز بعد کبریا بخواند بر خفایان و دفایان عالم
 مطلع گردد بر تمام معانی که خزانه خداوند است عالم شود و عدل

در شرح کلام مبارک الرحمن

(۲۰)

و دعوی این اسم مناسب است که صاحب کرم باشند از این نفع
 رسد شیخ براهیم و شرح خود فرموده که هر که را مایه باشد عاثر
 گردد از نه برات باید که در جمعه بعد از نماز عصر هیچ و روی
 مشغول نگردد و هیچ سخن نگوید یا حضور دل متوجه قبله این هر دو
 تکرار میکند یا الله یا الرحمن یا زمانه که افتاب فرو رود و بعد از
 سر سجده کند حاجت خواهد البتة حاجتی و اگر در شیخ این
 نفیم را از خواجہ لیاقت یافته در کتابت مسلمانان شرح این اسم
 بسیار است بزرگی فرموده هم را بر منصف که چه مشکلات غریبه
 او کلبه بعد از نماز عصر و در جمعه متوجه قبله بود پسیم الله
 الرحمن الرحیم قیام نماید چون بانه نامشام بشنود و بر سجده حاجت
 دهد حاجت خواهد نامون از آن تمام کند و در و شبها بر دشنه
 صلوات فرستد مؤمنین و مؤمنان را فراموش نکند و امرش
 خواهد برای هر مصلحت که باین و در مداومت نماید مرادات حاصل شود
 از بزرگ اسماء و هم بزرگی فرموده که از اسناد خود چنین یاد دارم که
 هیچ اسمی از اسماء خدا بزرگوار تر از این سه اسم نیست پس هر که
 اگر بزرگ بود مقدم بر کلام خواهد و در و بر او هر روز مکتوب
 گشت و حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در فضیلت این سه نام
 فرموده اند که من قال لا اله الا الله الرحمن الرحیم مرة لم یبق من نور

انجا بنشاند نماید و در هر روز
 آنکه سوره را بخواند چون بنابر
 برسد هفتاد مرتبه تکرار کند
 مطلب از خداوند خود خواهد
 که چه بطلت بقیه دیگر آنکه
 از روزه شروع کند تا در پیشینه
 و هر روز سه بار بخواند که در هر روز
 بد هفتصد و بیست و یکبار خوانده شود
 و هر روز بعد از فراغ دعا یا قیام
 قبله بخواند تا کاره و از دقیقه
 ستاد به بخواند و اگر بتواند در یک
 مجلس بیست و یکمرتبه بخواند و بعد از آن
 برای هر مرد و مطلق مجرب است
 لکن بجهت وسعت رزق و وسعت دار
 همیشه در روز پیشینه بخواند و در هر
 دفعه شصت و سه مرتبه و هفت و هفت
 و غرض از اینست که بخواند
 ختم شود و در پیشینه بخواند
 اقدام بخواند و در هر روز

در شرح کلام مبارک الرحمن

(۲۱)

ذَرَّةً رَاوِی اِنْجِدْ بِعِشَّةِ اللَّهِ بِرِضْعُو اسْتِ که خضر رسالت پناه
فرمود اند که هر که بکتاب بگوید این سه اسم را باقی ماند از گناهان
آن بلند رده و هم شیخ فرموده که هر که بجهت فتح کارها و محفوظ
بودن از بلاها و این بود از مکر شیطان در مراح جهاد و جهاد
یا بنظر بقی نویسد یا خود ادا اما اگر در شرف افتاب نویسد یا

بسم	الله	الرحمن	الرحیم	۱۸۹	۲۰۲	۱۹۹	۱۹۶
الرحمن	الرحیم	بسم	الله	۲۰۰	۱۹۵	۱۹۰	۲۰۱
الرحیم	الرحمن	الله	بسم	۱۹۴	۱۹۷	۲۰۴	۱۹۱
الله	بسم	الرحیم	الرحمن	۲۰۳	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۸

ساعات قسوه خواص عظیم دارد و هر کس این مرتب را با خود دارد
و در کند هر روز هفتصد و هشتاد و نوبت تکرار کند هر طریقی
که خواهد تواند گشود و همه مشکلات برو اسان گردد و بعد از
فراغ این باید که بکصد سی و نوبت صلوات بر محمد و آل محمد
مستجاب الدعوه گردد و روز بروی گشاده گردد و صفها باطن او را
حاصل گردد و هیچ کاری بر او مشکل نکرده و فو حات بفرستند
برکت این شاو دارند این مرتب باید که با هم باطنها را تباشد معطر
ساخه با خود دارد و غنیز دارد که گناهان صغیر و کبیر قاتل و احو

کنند

منقول است که هر که این سوره را
کتابت نماید و هفتاد و نوبت بخواند
مهمان او برود کتابت شود و اگر این
سوره را که بنویسد یا خود ادا
شده بود بر این باشد در شرف افتاب
با صیغ بود مردم او را دوست
خمنه و اینها در کتابت
القرآن وارد است که هر که در مملکت
کوفتار شود این سوره را بخواند
خلاصه بداند الله خمنه
و اینها در کتابت
هر که این سوره را بخواند حاجت او برود
بیش و بیکار و بنویسد خمنه
بر میان بد و او را دوست
و اینها در کتابت
از برای این معین و سفت
مسال و من و بودن در جهاد
بنوعی که عقول و افکار از کتب
عاجز باشد مدد و مشکول و اینها
سوره است همدوره

در کلمات مبارک الرحمن

(۲۲)

کنند این پنج را خواص بسیار است شیخ فرموده که هر آیه و هر کلمه
که در اول آن اللهم یا الله باشد آن باجابت نزد بکرات از
دعوت آن روز ترمه مقصود باید و جهت بزرگی حکومت و عزت طلبان
و در کدام در اعمال و افعال و فراخی روز و هر آیه که دارد و
ساخته هر روز هزار بار و یک نوبت بخواند الله لطیف بعباده بزرگ
مرتب است و هو القوی الغریز آنچه مقصود او باشد بزرگوار است
کمان دارد و یک و سده و اگر برای دای قرض و خلاصه رحمت رسید
بعل که از او مغفول شده باشد طلب حرمش دفع شمن قوی با
بیت گردانید لشکری از گرد شهر که محاصره کرده یا شمشیر روز
هر روز سه هزار و سیصد سی نوبت بخواند و این عدد را جهت محاصره
و خلاصه رحمت و جمعیت تمام خواند اشکر عظیم دارد و اگر کسی
این اسماء را در یکین عقیق بنفشه نقش کند یا خود دارد خواص بسیار
بیند و خاصیت اول آنست که بر دشمنان غالب بود در نظر خلاق
عجز بود و در پیش هم پیکش شرمند نشود و از مفاخر این بود پس
این شمشیر از اسم اعظم ترتیب فرموده اند و در این لوح روح گرد
و خواص کلی دارد اول الله دوم رحمن سوم رحیم و شیخ فرمود
که در مغفله بند اسم الرحمن الرحمن فرقی نیست زیرا که رحیم شریف
بلک معنی دارد هر که رحیم است بخشاینده است و بخشایش از رحیم

بر یکبیل استمزد و اگر یک روز
فوت شود شصت تا صد بار یا بعد
محراب و از بجز بایست خیر است و عمل
بالتجربه بهما آنچه مداومت کردن
سوره و الاذیات در هر روز
موجب ثروت و دولت و شرف است
سوره قاف که کسی خواهد در
دولت و منصب بزرگ گشاده کرد و
ایوب خیر بود و مفتوح شود هر روز
سه مرتبه یا وضو و بقیه یا بر نیل
مصلح بود بخواند و از خداوند بخواهد
مزد و ثواب خواهد شد
اذا وقت از برای نماز
نوسه در هر عقیق یا در سنگ روز
و از جمله عجز و بایست که مختلف نذر
باید ابتدا از شمشیر کند هر
بسه فیه بخواند و شصت جمعه هفتاد
بخواند تا مکه یا به هفتیه همین نحو
مستودارد و قبل از شروع عدد روز
در هر شنبه یک بار بخواند

(۲۱۴) شرح کلمه مبارکه الرحمة

اذا وكفايت شود اما چون مراد حاصل شود نبايد كه دست از دعوت
 بدارد و اگر بديان بخند نخواند خواند بعد از دعوت با فضل كه بهتر
 گردد بخواند اما اگر هر روز هزار بار بيازاد تر خواند بجز من شود
 و بزرگان گفته اند كه شجره قلوب و ارواح را بنام اسم بزرگ
 گفته كه اين دو اسم الرحمة الرحيم ذكر خافقان است مناسب كسان
 است كه در كليه امور مضطرب باشند و هر كه در چين خوف و
 ضرر و فساد گم و اضطراب غم و خون شدت گرفتاري را حسود
 امور بنا بر قرض يا حبس و غيره بد بن اسماء خدا وقتك با دكسان
 ظاهر و شيد رحيم مهربان او گردند دعوا بن اسماء در محل
 اضطراب نه شيار و زانست هو شيان نه روز بعد تكبير معز
 يا نصدي پنجاه و هفت اگر خواهد با لاف لام تعريف خواند با پيا
 ندا هر دو مقبوس است اگر محل تقاضاي ن نكند جمعي متفق
 گشته بياك مجلس پنجاه هزار و يكصد سي نوبت بخوانند آنچه
 او در نه شيان نه رو خواهد خواند اگر اسمين عدد گرفته در
 مريع چهار در چهار دهند يا بن طريق و با خود دارند ان بلبه
 بزرگ دفع كردد و قاهران عالم مقهور او گردند و بر همه غالب
 ابد و مرحوم مخلوقات گردد و معمو نماند و از بيمار بها گونا
 گون اين بود و مقبول القول گردد و ابواب فتح بر او گشاده شود

انحصار سبب التجار عليه نقل كرد
 اذا كانا قول شهر يوم لا ينفعنا بيا
 بقرانه موده اذا و منه اليوم الرابع عشر
 سلك يوم على عدد الالبام بحسب بصر
 يوم الرابع عشر بقية عشرة وفي كل
 خبر اقر الدعامرة وهذا العمل
 الختم النوسعة لروقه و تهييل امور
 المشككة و اداء الدين بغير عجز
 مراتب ليك من الجبال السقف
 البسولة لا رخص قد هاولا يتد
 مهرها و الدماء خدا يا واحد
 يا فاجد يا جواد يا حليم يا جبار
 يا منان يا كريم استسمل الخفة
 من غفائك تلم بها سعي و
 تقضي بها ديني و نصلي بها
 شانه بر خيمك يا سيد العالمين
 ان كان رزقي في السماء فازلله و
 ان كان في الارض فاجزله و ان كان
 بعيدا فاقربه و ان كان قريباً فباعد
 قران كان قبل افكرو

شرح کلمه مبارک الملک (۲۵)

و حامل این مربع رخصت خداوند تبارک و تعالی باشد مربع بن
 الملک جل جلاله پادشاه فرزان و ابرجیب مخلوقات الهیه
 خواهد که دعوی این اسم کند باید که بحقیقت حق تعالی را بزرگداند و
 هر چه طلب کند از وی خواهد طبع از مخلوقات قطع کند هر چه را چون
 خوف و فقر و محتاج نا الله تعالی او را از ملک ملکوت بهره مند
 و بزرگان گفت اند که ذاکر این اسم محتاج نکرد و خضر امام علی
 الرضا علیه السلام فرموده اند که هر که هر روز نوبت این اسم تکرار کند
 خلق بی نیاز گردد و لذت دنیا و آخرت نیاید شخصی از شرح جلال الدین
 محمودیست که صاحب گلشن ناز است سوال کرده که بخشنا اسماء الله را
 خواص فرموده اند و لوح عدد تعیین کرده اند مگر اسم الملک و الکبر
 شبح فرمود که نخواستم عوام را بر خاصیت ان اطلاع افتد که سبب
 ایشان کرد و اگر نه خواص در بیعت نداشتند و فرمود که هر کس بدعوی
 اسم یا ملک خداوند نماید شرط مذکور بجای آورد و شبانه
 روز و نه هزار بار تکرار کند بر تبه سلطنت پادشاهی رسد این
 نسبت طبع فارپس کس نباشد که پادشاهی در عالم معنی خواهد کرد
 باشد که در عالم صور و خواص الکبر رحل خود شمع بیاید نشاء الله
 و مربع الملک این است الفد سرجل جلاله پادشاه
 نقصا حضرت امام هشتم علی الرضا علیه السلام فرموده اند هر که

د	ح	ی	م
ی	م	ر	ح
م	ی	ح	ر
ح	ر	م	ی

۵۷	۷۰	۶۷	۶۴
۶۸	۶۳	۵۸	۶۹
۶۲	۶۵	۷۲	۵۹
۷۱	۶۰	۶۱	۶۶

و ان کان
 کتباً اقبارک فی
 و ان کان
 کتباً اقبارک فی

یا	م	ل	ک
ل	ک	یا	م
ک	ل	م	یا
م	یا	ک	ل

۱۵	۲۸	۲۵	۲۲
۲۶	۲۱	۱۴	۲۷
۲۰	۲۳	۳۰	۱۷
۲۹	۱۸	۱۹	۲۴

در سر کلمه مبارک القدوس

(۲۹)

هر روز بوقت و آل بکصد هفتاد بار بگوید یا اوصاف کرد و اثر
نفس و سوسه شیطان تا آن باید و یکی از بزرگان فرموده که اگر این
اسم را باطن پال و مصفی کرد از کدورات قلب و نفا و اهل تحقیق
گویند که هر که هر روز بکصد یا زده مرتب بخواند از بیماری ظاهر و باطن
صحت یابد هر که روحیه بک لقمه نان نویسد سُبُوحٌ قُدُّسٌ
رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ و بخورد صفت ملائکه پیدا کند و مرتب
الْفُتُو سَ بِرَبِّ السَّلَام بگوید یا عبادان که هفتاد نفا
حضرت امام هشتم علیه السلام فرموده اند که هر که بکصد سی بار نوب
بر بیمار خواند نوبت صحت از بیمار از رنج خلاص شود و اگر بکصد
هجده نوبت بر سر بیمار خواند و بدشمن دهد تا بخورد و مهربان گردد و اهل
تحقیق گویند هر که خواهد احصا این اسم کند اول خود را مقصر
داند و هر روز این اسم را بکصد یا زده نوبت بخواند خداوند عالم
دل او را از بیمار در امان دارد و در دار السلام در آورده و عبادان
این اسم صد سی و یکی است و عدد دیگر صد شصت و دو اگر مرتب با بر
طریق وضع کند یا خود دارد از جمیع مرض علل چون جذام و بصر
انواع بلبه این نباشد از برکت این اسم مرتب السلام این است
المؤمنین بگوید را میکنند و عده های خویش حضرت امام هشتم
علیه السلام فرموده اند هر که این اسم را بر نقره نقش کند و این با طهارت

ق	د	و	س
و	س	ق	د
س	و	د	ق
د	ق	س	و

۳۵	۴۱	۴۵	۴۲
۴۶	۴۱	۳۶	۴۷
۴۰	۴۳	۵۰	۳۷
۴۹	۳۸	۳۹	۴۴

بگویند بیک نوبت و نوبت
اللهم انقله الى حيث اكون ولا
تفلقني الله حيث يكون انا ولا
على كل شيء قدير يا رحيم يا غني
صلى على محمد و

س	ل	ا	م
ا	م	س	ل
م	ا	ل	س
ل	س	م	ا

۲۵	۳۹	۳۵	۳۲
۳۶	۳۱	۲۶	۳۱
۳۰	۳۳	۴۱	۲۷
۴۰	۲۱	۲۹	۳۴

شرح کلمه بسم الله الرحمن الرحيم

نگاه دارد از شر شیطان این کرد و دشمنان بر وی ظفر نیابند
 ایمان بلامت برد و اهل طریقت گویند هر که هر روز صد و
 هفت نوبت بگوید خداوند او را از مکر و سوء ظاهری و باطنی
 محفوظ دارد خصم بر او قادر نباشد یکی از اهل تحقیق گفته است
 هر که بر خاتم نقره مرتب بکشد بطریق تکبیر حر و المؤمنان نفس کند
 در وقت ساعت در حال کند بخوابد و در ساعت بعد از آن
 کند و این باطنی باشد معطر دارا این بود از مکر مکاران غیور
 نمازان و طعن بدخواهان و بر خصم غالب بد و در نظر سلاطین و
 حکام با هیبت نماید ظاهر و باطن او را حفظ و خود را از زیاده
 و اگر بعد از آنکه خاتم در انگشت کند هر روز شصت و شش
 نوبت بخواند و اگر بعد تکبیر بخواند اثرش زیاده و بگوید تکبیر
 اسم هزار و صد و بیست و نه است مرتب المؤمنان این است اللهم
 یعنی خدا آگاه است بر جمیع نهانها و آشکارا خیر امام هشتم
 فرموده هر کس که بعد از غسل صد نوبت بگوید بر باطنها مشرف کرد
 و یکی از مشایخ فرموده هر که را طلب اسرار باطن باشد و هر شبانه
 روز یکبار غسل کند بعد تکبیر که هزار و چهل و یک باشد و بخواند
 بعد از غسل پیش از آنکه سخن گوید یا مدتی چهل روز یا هفتاد روز
 بمقتور برسد بر قلوب خلایق مطلع گردد باطن او را صفا یابد کرد

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَبِهِمُ عَلَيْنَا نِعْمَتُكَ
 وَتَهْنِئَتُنَا كَرَامَتِكَ وَالْأَسْنَاءُ
 عَافِيَتِكَ أَفْضَلُ مَا أَجْمَلُ فَوْزٍ
 سَوْءَ إِذَا وَقَعَتْ فِتْنَةٌ وَابْتِلَاءٌ
 الْمَشْرِحُ الْمَرْدُ الْمُنِي وَبِهِ
 بَخَوَانِدُ جَعَلْتُكَ عَجَبًا وَنَوْءَ اسْتِغْفَارٍ
 فَفَرَّ وَتَسْتَعِينُ وَهَرَجٌ وَتَدَانِي
 تَوَانِدُ نَحْمَدُكَ يَا رَاقٍ التَّائِبِينَ يَا غِيَاثَ
 نَبِيٍّ بَخَوَانِدُ يَا رَاقٍ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ
 الْمُسْتَغِيثِينَ يَا رَاقٍ الْوَارِثِينَ يَا غِيَاثَ
 الْمُسْتَغِيثِينَ يَا رَاقٍ الْوَارِثِينَ يَا غِيَاثَ
 مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَبِهِمُ عَلَيْنَا نِعْمَتُكَ
 وَتَهْنِئَتُنَا كَرَامَتِكَ وَالْأَسْنَاءُ

م	و	م	ن
م	ن	م	و
ن	م	و	م
و	م	ن	م

۲۶	۴۰	۳۷	۳۳
۳۸	۳۲	۲۷	۳۹
۳۱	۳۵	۴۲	۲۸
۴۱	۲۹	۳۰	۳۶

شرح کلمہ مبارک العین (۲۹)

گفته اند و مستفید بر این که بعد از عید که تمام کند هر روز چند تن
تا پانصد تواند بگویند یا معتر اعتراف یا عترت یا عترت و در اول و آخر
اسم نهد که تواند صلوات فرستد چندان که از قرآن که شیخ
خواص گفته مناسب اسم که در این نسخه داده بخواند اول گفت
یا ایها الذین آمنوا عذری عنکم و عذری عنکم یا ایها الذین آمنوا عذری عنکم
یا ایها الذین آمنوا عذری عنکم یا ایها الذین آمنوا عذری عنکم
در شرافت یا بن طریق و یا خود ارد در نظر خلا بق عترت گرد و
چشم سلاطین یا عترت و حرمت و در مقبول القول گرد و تمام شهادت
او دست گردند و یا هر که بخواد له عابد غالب گردد و وضع شریف
او را عترت دارند و جریع این است اگر عید این آیه که ده هزار و هشتصد
نود و هشت است در شرافت یا بن طریق یا در شرف زهن
وضع کنند مثالی که نمودند خواص هد که سلاطین مطیع
کردند اکابر و اشراف و تمام خلا بق مستخر و شوند خواص بسیار داد
و انمنسویا آفتاب و رانفع هد چو مرجع زهر با خود دارد آیه
خوشحال گذرانند اصول و مقام و فهم عقل دارند این لوح را
حاصل شود که مبصران عالم در نزد و گنگت کردند و تیر فهم
بجای پیش و بنیادانی معتز اینند عفلای فی مان در نظر دارند این لوح
بجای خود اقرار کنند این لوح را در روشن نمودیم تا بر دست

از نظر صانع الاز برای فضایل و عیوب
سوء خلق و نیکو خلق و از برای
امور عظام و امور کبریه و امور
خافیه و برای وادار و راجع و از
و کما و اور و راجع و از
و کما و اور و راجع و از

۲۳	۲۴	۲۹	۱۴
۲۸	۱۷	۲۲	۲۷
۱۸	۳۱	۲۶	۲۱
۲۵	۲۰	۱۹	۳۰

لقد جاءكم رسول من عند ربكم عليه السلام	انفسكم عليه السلام	عنكم عليه السلام	بالؤمنين وعنه عليه السلام
انفسكم عليه السلام	بالؤمنين وعنه عليه السلام	عنكم عليه السلام	بالؤمنين وعنه عليه السلام
انفسكم عليه السلام	بالؤمنين وعنه عليه السلام	عنكم عليه السلام	بالؤمنين وعنه عليه السلام
انفسكم عليه السلام	بالؤمنين وعنه عليه السلام	عنكم عليه السلام	بالؤمنين وعنه عليه السلام

Vrꝛ	Vrꝛ	Vrꝛ.	Vrꝛ
Vrꝛ	Vrꝛ	Vrꝛ	Vrꝛ
Vrꝛ	Vrꝛ	Vrꝛ	Vrꝛ
Vrꝛ	Vrꝛ	Vrꝛ.	Vrꝛ

ع	ز	ی	ز
ی	ز	ع	ز
ز	ی	ز	ع
ز	ع	ز	ی

شرح کلمه مبارک الغفر

(۳۱)

۳۰۸	۳۲۱	۳۰۴	۳۱۷	۳۰۰
۳۰۱	۳۰۹	۳۲۲	۳۰۵	۳۱۳
۳۱۴	۳۰۲	۳۱۰	۳۱۸	۳۰۶
۳۰۷	۳۱۵	۲۹۸	۳۱۱	۳۱۹
۳۲۰	۳۰۳	۳۱۶	۲۹۹	۳۱۲

که شاید تعظیم کند که از خداوند لکنش بود یا و چون آن
 همچنان مواضع این از مجرای است صوت لوح من این است
 و عجایب بکر که از این لوح بدم این بود که مجموع عوالت اند بار هر
 بیرون نمی آمد از خانه چونید سوار میشدم با جمیع مریدان ایشان
 بر کتافه با مهابر میامند و مناظره میکردند که شیخ عبدالمجید
 میکرد و پیش از این لوح بنمود و من از این بحضور میشد قصد
 کردم که آن لوح را بگذارم ناباشد که این شهر کم شود و باز فدا
 آن نمودم که لیبی درجه دقیقه در شهر ره رعايت کرده بود
 و اگر کسی را این مستر شود خواص بسیار یکنند بکر کسی بعد از
 نماز صبح پیش از سخن گفتن ده نوبت این به را بخواند و یاد برد
 کف خود دمد و بر دو و تمامی اعضا بما لدر را نروزی هیچ بکر
 بوی نرسد شیخ مبینی در جوهر القرآن او ده شرح این آیات که
 اگر فی المثل اسمان بر زمین ساپد که خوانند این آیه را هیچ اسبب
 نرسد محفوظ باشد در شرح کبر قرآن شیخ احمد مبینی گفته است
 اگر کسی خواهد از جمیع فائ غاهاست ساله ماند با این بهر مد
 کند الحیات اینه دارند خلقان بدان خصرا امام ضاعل
 فرموده که با این نام هر مظلومی از ظلم ظالم محفوظ ماند و باز
 فرموده اند که دعوی این اسم مناسب حال کابر و اشراف نام ملک

اورا فتح و فتح شد
 نشسته شود و چنانچه
 این سوره را بخواند که
 حاصل شود اگر کسی
 هر دو یک نوبت این سوره
 بدین شود بکر اگر در
 باشد سوره مبارک را
 بیانشان شد و شوهر
 فرزند نباشد و بکبار
 و اطفال و عسل کنند
 و فرزند و از آن بهر
 بهر بخواند هر و از آن
 حاصل شود و اگر کسی
 خلاصه نداشت سوره مبارک
 نماید این بخواند که

در شرح کلمات مبارکه المنکیر

(۳۲)

برایشان فرار گیرد هر که از پادشاه نرسد برابر او دوازده
نوبت بخواند از شر او بمن کرد و هر پادشاه که خواهد سلطنت
با و بنماید هیچ دشمن و بوی نتواند کرد این اسم اندوخت نماید
و بعد از نماز یا مذاد و بیست و شش بار بگوید هر کس از او بگریزد
در چشم خلاق با هببت باشد هرگاه بعد از مستحان غسب
با بنار بگوید از شر سلطان بمن بود و عو این اسم بعد کبر هر روز
با بنار و هزار و بیست و سه نوبت سه صد و هجده و چهل و
کودک این مرتبه را نویسد در زیر نگین کند اگر ناخودارد از شر
جن و جباران بمن باشد و از مود بان ضرر بوی برسد مرتبه
این است **المنکیر** کبر یعنی ظاهر کنند بزرگواری خوبان
فاطمه بر اهل اسمانها و زمینها حاضر امام رضا علیه السلام فرموده اند
و عامه هم را بنقول متفقند که هر که دلبسته خوابیدن از صحبت
با حلال خوده یا در این اسم را بگوید خداوند بخواند و نگاه او را فرزند
صالح کرامت فرماید شیخ فرموده که این اسم مناسب احوال ملوک
و سلاطین و کسانی است که طالب حشمت و دوام جاودام و دولت
و مظهر شدن بر اعدا باشند مداومت نمایند از عزیزان حبیبان
المنکیر و بطریق عو این اسم آنست که در ساخنه هر روز بعد
تکبیر یا بعد کبر بخواند بعد طلوع صبح یا بعد نماز صبح پیش از

بخواند او خلاص شود و اگر کسی را
درد اندام باشد سوره قمر را
بر وزن یا ذم بخواند و بر اندام
چون بماند صحت یابد و اگر تنگ
درد باشد این سوره را هر روز
تا چهل روز بخواند یا هر روز
پیدا شود اگر کسی را سحر کرده باشند
روز یکشنبه سحر را بنویسند و
محرور بخورد دفع شود ابضا جهت
فخ مهمات باز در روز هر روز باز
یا بعد از نماز یا مذاد بخواند هنوز
رویا زده تمام نشد بخواند هنوز
حاصل کرد و در هر روز

ج	ب	ا	و
ا	و	ج	ب
و	ا	ب	ج
ب	ج	و	ا
۴۴	۵۷	۵۴	۵۱
۵۵	۵۰	۴۵	۵۶
۴۹	۵۲	۵۹	۴۶
۵۹	۴۷	۴۱	۵۳

در شهر کلمه مبارک الخالی

(۳۴)

(
بارانند انجوند یا مسیح
فتح فتح یا مسیح
سید یا مسیح
یا او را کویا
بر حاکم یا او را کویا
بهاء الدین شمس
بیای و طلبه شمس
صالح خاندان محمد
خانوف

140	14A	141	10A
14.	109	14f	149
14.	14r	14s	14r
14v	14r	141	14r

سنة ثمان و ستين و ثمان مائة و ثمان

م	ت	ك	ب	ر
ب	ر	م	ث	ك
ث	ك	ب	ر	م
ر	م	ت	ك	ب
ك	ر	ب	م	ث

بطبخ مثل
 انصاف از سوختن قرص
 بچق قضا و حاجات علود و داینام
 اهل ظلم و قضا این هفت سوره واجب خواندن
 هفت بارین توبت بخواند
 هر یک از هفت

سُخْرِ كَيْفُ بِنِ بَاطِنِ هَارِثُ مُتَوَجِّهٌ قَبْلَهُ بِهَرِّ عَدَلٍ كَيْهَ خَوَاهِدُ خَوَهْ بَاطِنُ
لَا مَ تَعْرِيفُ خَوَاهِ بِنَاءُ عَدَلٍ تَكْسِيرُ مَعَصِدٌ وَمُؤَخَّرُ هَشْتُمُ
بَاطِنُ دَسِي اسْتِ وَا بِنِ سَمِ مَرْكَبُ زِدْه حَرْفُ سِتْ سَوَا حَرْفُ
مَكْرُورُ شَرْفُ مَشْتَرِكُ بَاطِنُ بِلَاسِ اسْتِ سِدْ سِنِ هَرِّهْ وَمَشْتَرِكُ دَرْ لَوْحِ
زِدْه بَحْرُوفُ مَضْعُ كُنْتُ بَاخُودُ دَارِنْدُ بَرَكَاغِدْ مَهْمُورُ زِدْ بَرِنَاجِ نِگَا
دَارِغِي زِدْ مَكْرَمُ كَرْمُ بَطْرِ تَقِي كَهْ وَصَفُ نُونُ كَرْدُ وَتَرْجِ كِبَرِ بِنِ اسْتِ
الْخَالِقِ بِنِ فَرِيدِ كَارِ هَرْ جَرْ بَرِ مَعْدَادُ وَا نِدَا زَهْ كَهْ شَا بَدِ
وَا هَلْ حَقِيقَتُ كُو بِنْدِ هَرِّهْ كَهْ دَرْ شِيبِ بِنِ اسْمِ زَا لِسِيَا كُو بَدِ حَسْبِ شَا
وَنَعَالِي فَرْشِدْ خَلُوقُ كُنْتُ نَارُوقِيَا مَعْدِ عِيَادُ مِي كُنْدُ ثَوَابِ انْزَا
دَرْ نَامُ عَمَلِ انْ بِنْدُ ثَبِتْ مِي كُنْدُ وَخَصْرُ اِمَامِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرْمُودُ
هَرِّهْ كَهْ ضَعْفِ بَا كَارِ نَا نَكِي بَا خَطِ مَقْبُولِ سِدْ زَخْلُ انْ مَنُوهَمُ اسْتِ بَا
كَارِي كَهْ تَعَالَى سِلَا طَبَرِ زَا رَدُ وَا زَفْسَا انْ مَتَرِ سِدْ بَا بَدِ كَهْ بِنِ اسْمِ
دَرْ مَرْجِ جِهَانِ دَرْ جِهَانِ بَحْرُوفِ تَكْسِيرِ نَوْشِبِ بَاخُودُ دَارْدُ وَهَرِّ صَبَاحِ
بَا رَا بِنِ اسْمِ زَا بِي كُو بَدِ كَارَا وِيْدِ لَحْوَاهِ او شُورَا زَانِ شَغْلُ وِعَمَلِ نِكُو
بِنْدُ هَرِّهْ كِسْ كَهْ مَدَاوَمَتُ بَا بَدِ بَعْدُ كِبَرِ بَا بَعْدُ تَكْسِيرِ شَبَحِ فَرْمُودْ هَرِّهْ
حَسْبِ ظَاهِرِ بَاطِنِ او دَا بِنُورِ عِنَابِ خُودِ مَتُوكَرْدَانْدُ وَا وَا زَا
جَمْلَهْ مَقْبُولَانِ دَرْ گَاهِ خُوشِ كُردَانْدُ وَا مَخْلُوقَاتِ وَا دَاوُسْتِ دَارِنْدُ
از بَرَكَتِ بِنِ مَرْجِ مَدَاوَمَتِ بِنِ اسْمِ مَسْئَاكْسَانِي اسْتِ كَهْ اِيْشَا نَزَا وَا

در سر کلمه مبارک البای

(۳۴)

و اشباح فرزند کم نباشد دعوت کب و این اسم نزد بعضی زبکهار
 زیاده است نزد بعضی زبردگان و دهنار و سبدها شناس
 و اگر صد و زیاده بخواند و را بود باطن صاود لخم و بیبا
 از مشکها که حضرت عیث بردست و اسان گرداند و هر کاری که در
 او و از دست و بر او باشد خدا بخواهد او را بر سر قوم و دیگران و کمال
 شاد و اگر صیفی اندر آن کار بگانه عصر شود و از غفلت نیز صغفی
 گردد اما باید که با طهارت باشد و مرغ یا خود از خواص بسیار باشد
 و تریخ بر است **البای** یعنی فریبند هر چه صغفی خاصیت اهل
 تحقیق گویند هر که خواهد که احسا این اسم کند باید که با خلق باز
 تعالی نهان و موضوع شد تا حضرت حق تعالی خلق را محکوم و منقاد
 وی گرداند حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که هر چه صد
 این اسم را بگوید حضرت حق تعالی او را نماند از دین و مونس فرستد اهل
 تحقیق گویند هر که با هفت هزار و بیست و پنج خواند خداوند جل جلاله
 فرشته را خلق کند تا در قیامت او مونس کند و شیخ فرموده که این
 اسم **الرب الخالق** را بنا کرد که است که حاجت باشد بر تو و هر که
 که زده نماید ایشان را و طایب صغفی باشد شیخ جلال الدین حسینی
 گوید هر روز یا نزهت و نوبت این اسمها را بخواند لطف خدا بخواهد و دنیا و
 آخرت هم قریب حال و باشد و رفیق روزگار او گردد و قبر مونس او در

چوناده مرتبه بدون کم و زیاده شنیده
 انا فاشنا یکشنبه بر دو شنبه انا
 و قه سه شنبه بر دو شنبه انا
 انا و یکشنبه بر دو شنبه انا
 مطلب و آورده است سخن
 مینا که محل از قه نامقدار در سبیل
 منقول است که هر که سوره حمد را با این
 دوایم نموده و زیاده مرتبه بدون کم
 مجموع و در ده مرتبه شود
 از هر چه مطلب

خ	ا	ل	ق
ل	ق	خ	ا
ق	ل	ا	خ
ا	خ	ق	ل

۱۵۷	۱۸۹	۱۸۵	۱۸۲
۱۸۶	۱۸۱	۱۷۶	۱۸۸
۱۸۰	۱۸۳	۱۹۱	۱۷۷
۱۹۰	۷۸	۱۷۹	۱۸۴

چون از این اسم را در هر روز که در این
 است و اول از این اسم را با حاجت مونس
 فرستد و این اسم را با حاجت مونس
 یعنی

در شرح کلمه مبارک المصوّ (۳۵)

ب	ا	ر	ی
ر	ی	ب	ا
ی	ر	ا	ب
ا	ب	ر	ی

۶۹	۸۲	۷۹	۷۶
۸۰	۷۵	۷۰	۸۱
۷۴	۷۷	۸۴	۷۱
۸۳	۷۲	۷۳	۷۸

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی سیدنا محمد
 و آله الطیبین الطاهرین
 الغفرین

م	ص	و	ر
و	ر	م	ص
ر	و	ص	م
ص	م	ر	و

۸۹	۱۰۲	۹۹	۹۶
۱۰۰	۹۵	۹۰	۱۰۱
۹۴	۹۷	۱۰۴	۹۱
۱۰۳	۹۲	۹۳	۹۸

ممد او باشد مرتب بین المصوّ یعنی تصویف و کشنده هر چه بر صورت
 مخصوص و شکلی که بدان نماز گردد نواز یکدیگر و خسترا قام علیه السلام
 فرموده اند هر چه عظیم که طالب فرزند باشد باید که هفت روز
 دارد در وقت افطار بپوشد یک نوبت در دل بخواند و برای مدد
 بنیاشان مصلحت او را و که صالح کرامت فرماید اگر روز و شهر
 هر دو روزه دارند بهتر باشد و هر که طالب فصاحت
 و بلاغت شعر گفتن و دانش و طلاق نشان بود بدکرا این اسم
 بعد تکبیر مع صد مؤخر بخواند سر آمد و زکار گردد و عدا کبیر
 این اسم و هزار و هشتاد و اسباید که چوبه تصور رسد یا بپندارد
 خواند هر روز صد مرتبه شش مرتبه بخواند و نه نکتداده و نشسته
 بود و مقصود حاصل باشد مرتب این اسم الغفار یعنی پوشاننده
 زشتیها و معاینه کائنات از انواع گناه و تقصیر خسترا قام علیه السلام
 فرموده که هر که بپندد نماز جمعه و سازد و صد نوبت بگوید یا غفار
 اغفر لی ذنوبی از جمله مغفوبین گرد و مصلحتی پرده او و اندر بعضی
 خوانده اند یا بپندد و بزرگان فرموده اند بطریق تکبیر مرتب خاتم
 عقیق نقش کرده دست در اندازد و بپندد و نظر خسترا قام علیه السلام
 دانند بیکدیگر نمایند در حق و می غماخبر کنند اگر آن خاتم را با خود
 بقبر بریزد از غذا یا این بود اما طریقی مغربان و نوع است عمل بجز

شَرَحَ كُلِّ مِثْلٍ كَذَا الزَّيْفَ (٣٩)

کبیت پس اهل تحقیق گویند که هر که احصا این اسم کند باید که طهارت
و شرب آب زینده های خدام ربیع ندارد و نم روز بخورد و اهل طهارت
گویند هر که چهار طرف خانه خود در هر یک صد بار بگوید این اسم
بنیای خداوند در پیشه دارد و راه در خانه نباشد و دعوی این اسم
منا سبب آن است که تنگ روز و در پیش حال نباشند این جمع را
با خود دارند و بعد کبریا بعد تکبیر خدا و صفت نمایند هر روز پیش
از صبح و یاد با طراف خود و جوانب عالم و مندا توانگر گردند و دنیا
پیش و در پیشی و خانه و عدت تکبیر این اسم هزار و هشتصد
چهل و پنج است هر که چهل روز و چهار عدت تکبیر بخواند
خدا بیغالی چنان دنیا را کرامت فرماید که صفت نتوان کردن و
توانگر گردد و چهار عدت تکبیر هفت هزار و شصت و هشتاد و پنج
است اگر هر روز با بیغالی بخواند باید که در چهل شبها
روز چهل هزار هزار و چهار عدت و هشتصد و بیست بخواند و در
آخر مرتب بر نقره نقر کند با خود دارد و چون اربعین تمام شود
دو رکعت نماز قبول ختم و استجابت عالم کند و دعا کند صد
بار هدیه تواند خدا بیغالی نعمت بچایا و از آن فرماید
انشاء الله تعالی و مرتب مذکور در صفت بعد از حاجه شود
الفلاح بینه گشاید هر که روزی که بخواند خدا

خدایا اینها را که می
 اولاد و سالها ماندن از اینجه
 چهل و شش و هفتاد و هشتاد و نود
 و بر کوه و کوه و کوه و کوه
 و الشس و هفت و هشتاد و نود
 وقت طلوع و غروب و در قاصد
 سوخته و بخور و در قاصد
 بخور و بکند و انداختن و زیاده
 البند از حاجت و همان روز و زیاده
 خواست با یاد بکند از و چنانچه
 و حبه ختم کند و اگر مطلق
 وقت غرض و افکار است و اگر
 بنا و در مجرب است و اگر
 از جهت و اگر سوخته و اگر
 ماه صفر و اگر سوخته و اگر
 و از اجزاء و مال و یا غرض و اگر
 و اگر سوخته و اگر سوخته و اگر
 اول سوخته و اگر سوخته و اگر
 بار صلاوت و اگر سوخته و اگر
 میوند بعد از آن که سوخته

شکر کلمه مبارکه الفناج (۱۴۰)

۷۶	۸۲	۸۸	۹۲	ق	ا	ز	ر
۸۶	۹۴	۷۴	۸۴	ز	ر	ق	ا
۶۶	۹۲	۷۸	۷۲	ر	ا	ز	ق
۸	۷۰	۶۸	۹۰	ا	ق	ز	ر

این اسم کند باید که کار و بستی که او را پیش آید رو با ستانه
 مفتوح الایواب او رو بداند که ابواب حیات و ایم گشاده است
 حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که هر روز بعد از نماز
 صبح هفتاد و هفت نوبت بگوید دست بر سینه خود او روزی یک
 غفلت از دل او برود و دیگر کاری که او را از پیش بر دارد و بک
 از کار برگردد که هجده شبانه روز هشتاد و هفتصد نوبت
 نوبت بخواند که عدد تکبیر است و راضی واقع شود که هرگز غفلت
 و ببطان نبیند در باطن او و از عالم غیب فوج منوار رسد
 چند از صفای باطن باید که مطلق رگوار دنیا نباشد اما باید که
 از قرائت این اسم بازماند و بعد از این دولت هر روز پانصد نوبت
 کند گوید شرح این اسم جای دیگر خواهد آمد مرتب در صفحه بعد است
العلیم یعنی خداوند افاضل بر همه یونینها انبیا و بندگان
 ابد اهل حقیقت گویند هر که خواهد خصا این اسم کند باید که

نوبت بخواند و صد صلوات بفرستد
 ضامن که سه روز نکند که مرده صاحب
 گزیده بخت و سعادت دنیا و بهشت
 سوره الفناج را بخواند نافع است
 ختم بر روی ملایها الکافرون در
 کتابه زده اند ای از خضر رسول
 مردی که هر که نام او بعد از نماز
 صبح و زجمع قبل از طلوع قنای دهد
 این سوره را بخواند و صد بار صلوات
 بفرستد با این طریق از فقر و صیقل
 التیابی از فقر و صیقل
 مراد و مقصد که داشته باشد هر
 بر آورد و خواهد شد راوی گوید
 بختم بر روی ختم بر روی
 بعد از نماز صبح و زجمع و در روز
 مشاهده نماید و از جمله خیرات است
 ایضا بفرستد و اهل دعا گفته اند
 که اگر کسی سوره را برای هر حاجت
 مطلبی بفرستد و صد بار بخواند

در سر کلمه مبارکه الفبا

زود اثر میکنند مراد از این و بخوبی متبر گرد اهل خبیثت گویند
این اسمی است که کودکان از برکت این اسم گویند و انا کردند و صاحب
دعوت این اسم خدا بنوعالی معرفت کرامت فرماید انشا الله تعالی

۳۷	۴۰	۴۲	۳۰	ع	ل	ی	م
۴۲	۳۱	۳۶	۴۱	ی	م	ع	ل
۳۲	۳۵	۳۸	۳۵	م	ی	ل	ع
۳۹	۳۴	۳۳	۴۴	ل	ع	م	ی

الفبا یعنی خدا بنیک کننده این را خواهد بعد از حکمت خویش
حضرت امام رضا علیه السلام فرمود اندر هر که را دشمنی قوی باشد
و از او ترسد این اسم سه شب هر شب بنویسد و هزار بار بخواند البته
آن دشمن دوست گردد یا هلاک گردد یا او را رهشوا اهل خبیثت گویند
هر که چهل روز این اسم را بر چهل لغت نان نویسد بناشنا بخود خدا
تعالی او را از خوف جوع و غدا یقیناً برآورد و این عمل مناسب
کسانی است که اول لیل و دهم باشد و این اسمی است که ملک
الموت بقوت این اسم جان بنده گان قبض میکند عوت این اسم بمو
جعی از آکا بر از جهنم دفع دشمن عد تکبر است عد تکبر و هزار
هفتصد نه است مع صد و مؤخر پنجاه و چهار صد و دوازده است
و قبول مغیر بنیاد و هزار هفتصد نه است مع صد و مؤخر پنجاه و

عبدی بخواند از خدا بنیک خواهد شد
خواهد البته آن خلیف روا شود
و اگر این نموده را بر کلاب بخوانند
عند رازان در چشم کشند روشن
چشم زیاده شود و اگر این نموده را بر
چشمی خوانند که در مکر داشته باشد
نام روضه بکشفایا بدالبسته ختم
سوره نیکا تو از برای هر مصلحتی از
خدا شایسته منقولست که در این
بیت پنج بار در خلوت بخواند و بخورد
خوش نماید بعد از آن هزار بار صلوات
بفرستد که انشاء الله و او را صلوات
ختم سوره مجاد که بر جهنم غلبه
کردن دشمن بسیار است و در وقت غلبه
و بطرف دشمن اندازد و مشایخ
اگر بر بنیاد خوانند از مقهور گردد
و اگر بخوانند از دشمن خوشی و شکر
از مشرکانی شود و خداوند نماید
این را غلبه بکنند از هر مکر و اگر مین
این باشد ختم سوره مجاد
اگر بخواند ختم سوره مجاد

(f f)

۲۲۵	۲۲۸	۲۲۲	۲۱۸		ض	ب	ا	ق
۲۳۱	۲۱۹	۲۲۴	۲۲۹		ا	ق	ض	ب
۲۲۰	۲۳۴	۲۲۶	۲۲۳		ق	ا	ب	ض
۲۲۷	۲۲۲	۲۲۱	۲۳۳		ب	ض	ق	ا

اینچو خواهد بگفت خوش اهل حقیقت گویند هر که خواهد
این اسم کند یا بد که طعام و شراب از بندگان خدا بنگالی درج
ناخستریا سطر او را بنط کرد اندو هیت خرم و خوشد یا شد
هر غمزه را که نظر بر او افتد اندو هیت بفرج مبدل کرد و این نای است
که میکانیل یار از هزار ابر که آن نام میفرستد خضر را تمام ضیا
علیه السلام فرموده اند هر که در سجده یا طهارت رشت رشت دارد
وده بار بگوید یا باسط و در خود فرو آورد هرگز مغصه و مقبوض
نشود و دعوی این اسم ضیای است که ننکد سبب باشد بدیاری قط
مبتلا باشد دعوی این اسم بقوانست که شیطان در روده علمت کبر
بنماید و عدت کبر این اسم دو بیت شانزه است مع صد مؤخر
چهار صد سومی و دعوی است در این شیطان روز یکم از او و بیت

9 - 9

و میر و از خانواده او بد است
چهل و یک بار این سو و انوار
و حاج نکوند خوانند او و
خط و طاعت خداوند باشد تار و
دگر ختم سحر و الفان و عجب
برآمد همه طالب مای یکصد و شصت
یاد بخواند مجرب و اگر معشیت بر
ماند باشد بنویسد یا نود و دو
او سبع گشت ختم و اگر عیب
اگر کسی بنویسد یا نود و دو
او شود و حاصل از آن سو فایز گردد
و اسباب سعادت و عیب و عیب
و اگر بعد از آن و نازل شد است
که این سو در شان و نازل شد است
و اگر او برسد و عیب و عیب
که گمان نداشته باشد عیب
آتش آتش از عیب و عیب
شعب و شعبه و عیب و عیب
این سو و عیب و عیب
انعام سو و عیب و عیب
و عیب و عیب و عیب

در شرح کلمه میا که البیضا

نود و شش عدد میشود و اگر پیش از خواندن توانا بدین عدد را در مرتب چهار
 در چهار باطلین سفید کشد در محل دعوت و پیش سجاده نهاده و در دو
 نظر کند بر نگین بفرده مجوف یکسره مغیر نقش کند در دشت اردو در وقت
 خواندن در خاتم نگاه کند خوشحال و توانگر گردد و هم بظاهر هم بیاطن و
 در سر و اندیشه باشد که سلاطین عصر رنزد او و نظر او خور نماید بحسب
 دنیا و آخرت کامل گردد و باندک دنیا که او را باشد خلدن اکران منجما
 کند که اهل دنیا نتوانند کرد و نشاط و خرجه و ریاضت خود اندازد هر چه
 که با صاحب دعوت ملاقات کند مفرح شود و شادمان شود و مرتب که با بندگان
 کند این است که کار او در دنیا بگشاده شود و دیگر خواران بگین نه بیند
 اما یا بد که بعد از دعوت هر روز و شب بیست و دو نوبت که عدد تکبیر است
 بخواند و ترک نکند تا در آن حالت ایمان آید ان شاء الله و مرتب این است

۱۷	۲۳	۲۹	۳		ط	س	ا	ب
۲۷	۵	۱۵	۲۵		ا	ب	ط	س
۷	۱۳	۱۹	۱۳		ب	ا	س	ط
۲۱	۱۱	۹	۳۱		س	ط	ب	ا

الخافض یعنی فرود آورنده آنچه خواهد بعلم قدیم و قدرت بالغه
 هر چه در آوده او بود و این نامی است که حضرت موسی و ابراهیم علیهما السلام
 از برکت این اسم و خصایص این نام یافتند و منظر گشتند هر که را خصم بسیار

تسلیه بفرموده و این خواند و
 یا نه به بار صلت و این فرمود
 سجده کند حاجت خود را
 بخواند که برآورده است
 سوخته و این در بعضی کتب
 مسطور است که هر که در شب
 سه شنبه یا چهارشنبه این دعا را
 بخواند بعد از هر مرتبه که در خود
 این سوخته است هر دفعه که در
 بخواند شمر کند و بعد از ششمین
 هلاک شود و این سوخته و سه
 کلمه و نود و هشت حرف است
 یا در دعا در خود متعلقه
 از آنکه ظاهر علیکم که از
 شیخ یحیی بن علی که از
 نقل است که هر که را نامی پیش
 آید بخواند که یا بدی بنویسد
 چهار خط بکشد و بنویسد یا
 میانه از چهار خط بکشد و
 فرمود که هر که در سوخته
 و در وقت

(۴۵)

گرفتہ

نما بد و نظر در همان خط میا که از
 قبر من کرد بنما بد و اشع نما بد و
 دوازده هزار بار بگوید صلی الله
 علیک یا رسول الله و حال دست دهد
 شود و خواند و از یاد بجزد **کلمه**
 که لذت نازد و برای جمیع مصلحت
 لا اله الا الله از برای پادشاه
 و مقاصد تجرب و از قوه است پادشاه
 ابتدا کرد یازده هزار بار بگوید و
 دوشنبه و از ده هزار بار بگوید
 همچنین بار و از جمیع هشاد و یکبار
 بگوید که مجموع هشاد و یکبار
 نویافته شود مطلب بر او دات
بسم الله الرحمن الرحیم و در حق
 و قبل خلق استجاب غاف و کاه
 و قبل خلق این پدر استخواند غاف
 در حق خالق این پدر استخواند غاف
 هر دوی سبب را سبب است این
 سبب را این که این است این
 ص و القدر و القدر و القدر
 و القدر و القدر و القدر
 و القدر و القدر و القدر

در سر کلمه مبارک الحافظ

گرفته بودند بنده را معلوم بود که این از خواص آن لوح است
 اگر کسی برای خود این لوح بسازد و بخورد دارد در هیچ محل شرمش
 و خجل نشود و این مظفر و مضبوط بود و از عمل غزل نکرد و هرگز
 داند این لوح را بیک نرسد اگر خواهند که بد با و رسد با ایشان

د	م	ح	ا		حافظ	رقیب	رافع
ح	ا	د	م		رافع	حافظ	رقیب
ا	ح	م	د		حافظ	رافع	رقیب
م	د	ا	ح		رقیب	حافظ	رافع
۲۴۷	۲۵۰	۷۴۵	۴۳۹		ض	ف	خ
۲۴۴	۲۴۰	۲۴۶	۲۵۱		ا	خ	ض
۲۴۱	۷۴۷	۲۴۸	۲۴۵		خ	ا	ض
۲۴۹	۲۴۴	۲۴۲	۷۴۶		ف	ض	ا

راجع شود و خواص این لوح بسیار است و اگر در دنیا او بکوشد بطول
 می انجامد محض کرب و اکر اسم حامل چهار خیز باشد و مکررند
 باشد بدین طریق که اسم حد نوشته شد و وضع الرفع فیه داند
 آنچه خواهد در غایت سفل با علا درجه در دست این نامی است که انشا
 بیک این نام بیست و این داده پادشاهان را مملکت از برکت و برکت

و شایان دارد و خصوصاً کلمه و طلب
 بزرگی و توانگری و هزار و سیصد
 و میگردانند اگر ممکن نباشد در
 بل مجلس و الاظهر قسم که تواند
 فانه خیر حافظ و هو ارحم الراحمین
 بعد حصول حاجت و هذا الی دشمن
 دفع خوف و عقدا للسان جلد خصمان
 هزار یکبار بخواند بخیر است تا سخن
 نزلنا الذکر و انا له حافظون
 جهت و سفت رزق و طلب خایه و منصب
 بزرگ و بخت سلاطین و عقدا للسان
 بیاید و برزق به یکبار بخواند الله لطیف
 الغریب و برزق منزه و هو القوی
 حاجات و خلاصه حاجت ازای قرص و برزق
 و اندوه نیاید و برزق و برزق و برزق
 بخواند و اگر زیاد خواند و برزق
 دعای شایان که حضرت خواند و است
 بدخواهند چون در کار و در حال
 مریه بگو یا خالص یا خالص یا خالص
 یا یا الفیض یا یا الفیض یا یا الفیض
 خلاص گردد

در بیان کلمه مبارکه ال رافع

این اسم سپید است و اهل تحقیق گویند هر که خواهد حصا اسم
 رافع کند اول باید آنقدر که تواند از آثار خلاق خداستحباب برآورد
 تا خضر رافع را ببیند و اگر از این روش طریقت گوید هر که نیم
 یا نیم دو اسم رافع را صد نوبت بخواند و بر این مداومت نماید خدا او را
 بیکت این اسم از خلق برگزیند و مکرّم گرداند بدهد و توانگر
 و آنچه خواهد و دعوی این اسم مناسبت اهل جفا است و نباید چنانچه این اسم را
 در ساد اعمال و در کسب تقیم مانند روز بروز زیاد کرد و جدا دعوی
 این اسم گوید هر که صد بیست و شنبار و نوزده عدد تکبیر بخواند
 چهار صد هفتاد و شش بخواند یکصد و یکصد و شصت و شصت
 شصت و شش و نوزده عدد تکبیر مع صد مؤخر شانزده هزار و هفتصد
 نود و چهار و اگر متبصر شود که این ایام با نیت بخواند باید از آنکه مذکور
 خواص خواهد بد چو مداومت نماید این ایام با نیت بخواند پادشاه
 آنکه مذکور شد خواص خواهد بد چو مداومت نماید این ایام با نیت
 بیاید مرتبه کما و جاه نعمت کامل و صوت مغنی که متبصر شود
 عدد تکبیر که یکصد و پنجاه و سه است بخواند همین عمل کند اما آن تعلق
 بصد و اعتقاد و جهد قاری دارد و لوح ال رافع با این طریق بنویسد و در
 خواندن دعوت عدد تکبیر بخواند و از آن لوح نگردد طلا نقش کند یا بر نوب
 بر نقره و از این نظر خود او و از این نگردد چو از خواندن فارغ شود لوح را بخود بردارد
 و در صد نوبت بخواند

تجربا است بجهت هر مطلب که
 مشرب بگوید باید بدین مطلب بخواند
 خواه باشد در کتاب حج الدعوات
 واد است که بجهت از آن دعوت
 سبب انوی چپ کند و در هر نوبت
 بگوید سبب ال رافع را بخواند
 برود و از بل کرد بجهت هر مطلب
 مطلب از حصر اما مستحباب این اسم را
 مستحب است که هر که صد نوبت بخواند
 و در خود شاد و این ترتیب باریست
 و در شش هزار بار یا یکصد و شصت
 اتمال این و در یکصد هزار بار یا
 و از آنکه در شش هزار بار یا از آن
 از حاجات خداوند است یا حاجت خود
 خواندند و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 هزار بار یا یکصد هزار بار یا از آن
 از آنکه در شش هزار بار یا از آن
 از آنکه در شش هزار بار یا از آن
 از آنکه در شش هزار بار یا از آن

در سر کلمه مبارک المعز

(۴۱)

مُنْتَقِمُ مَانِد وَاذْرَالِ اَنْدَلْث از برکت ابن لوح اِیْمَن باشد لوح ابن

۸۷	۹۰	۹۴	۸۰
۹۳	۸۱	۱۶	۹۱
۸۲	۹۶	۸۸	۸۵
۸۹	۱۴	۸۳	۹۵

د	ا	ف	ع
ف	ع	ر	ا
ع	ف	ا	ر
ا	ر	ع	ف

المُعَزَّ بِنِیْ عَزَّ هِنْدَه اِنْرَاکِه خَوَاهِد از خورای پُر نایب
 است که انبیا و اولیا از برکت ابن اسم بر ظالمان ظفر نافت اند
 اهل تحقیق فرموده اند هر که خواهد که احصا ابن اسم کند باید که همه
 مخلوقات خدا بنعلی را بخیزد و در خصوص متعبان را که عزیز کرده ها
 خداوند که اِنَّ کَرَمَکُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰیْکُمْ فَاخْشَ عَزَّ نِیْ اَوْرَی
 و مکرّم دارد و دنیا و آخرت و شمع کف که هر که شبها جمعه و شبانه
 صد چهل بگوید صبا نماز شام و خفتن بخواند خصبی و تعاف و
 از دل و بیرون او را شکوه و هبّی در میان خلق پیدا کند و مراد او
 حکام سلاطین اند و اکابر و کار و شمع مغرب که صاحب دعوت
 ابن اسم است بگوید هر که طالب عزّت و حرمت و جاوید گردد
 دین و دنیا باید که چهل و یک و زد عوا ابن اسم کند بطریق و شرایی که
 مذکور شد در شرح اسم لرحیم و عدل تکبیر معترّب صد چهل
 و یک عدد تکبیر مع صد و مؤثر شصت و بیست و هشت و هفت عدد

یا خفیّ الالطاف یخبرنا ما نحتاج
 یا لطیف اذ برکتی یطیّفک الخفیّ
 از برای خواج و مراد ابن بیج
 کلمه داس هزار و بیست و سه بار
 بخواند بعد از طلوع صبح قبل از طلوع
 آفتاب بعد از نماز فریضه و بوی
 خوش کار برد یا کافی یا غنی یا
 معین یا فلاح یا در آن سخت
 برای و سعت معاش در روز پیشینه اول
 ماه شریع کند تا چهل و یک روز
 روز بیست و پنجاه و نه مرتبه بخواند
 بدون تکلم که بحالت و بعد از نماز
 هر آیه بیکار بگوید یا فلاح یا در آن
 یا واسع ایضا هر روز صلی الله
 علیه و آله فرمودند که بچند یاد و ما
 و روز و اسبنا همیشه و سعت دنیا
 ایند از روز جمعه یا پیشینه یا و شبانه
 نماید چهل و دو روز و یکصد و پنجاه و
 نه مرتبه بخواند و بطریق و شصت و
 خواندن بعد از نماز
 باشد

در سر کلمه مبارکه المعز

(۴۹)

تکبیر چها هزار و سیصد و نود و شش است و عدد تکبیر یک هزار و
 هشتاد و چها و با تقوی و صوم عزت یابن نوع خواند یا معز یا عزیر
 در هر شبی سه عدد تکبیر در روز هفت عدد و در هر شبانه و روز
 آخر هر دعوت یکصد چهل و یک نوبت یابن نوع میگوید یا عزیر
 یا معز یا عزیر یا عزیر یا عزیر و چون شرایط دعوت بدین منوال بجا آید
 او را خداوند از غنای خود پاداش دهد و از این که برگزیده گان خود
 عطا فرموده است که بقیه و نشر در این اسم است هر کس خواهد که بقیه
 و کند شرط دعوت آنست که ترک حیوانات کند که خوردن عادت سازد
 مدتی بچاه و روز در هر شبانه و روز یکصد نوبت بخواند و اغلب در شب
 خواند باید که در این مدت سخن نگوید از گفتار یا لا یغنی دور باشد
 و ماضی و زنی باشد یا مردم خلاط نکند چون مراد حاصل شود و روز
 هزار و دویست و شصت و شصت کمتر بخواند و صاحب دعا این اسم را بر
 انفر بگذارد تکبیر یا عزیر او را تکبیر و نشر کند هر کدام که خواهد اگر
 هر دو را نشر کند خوبتر و نه کور بود و فایده و از افعال نامیمن یا بر غایت
 دشوار گردد و عهدی که در مرتب باید نه این است و مرتب دیگر بگوید
 نویسد چون خاتم نشر کند در انگشت که با طهارت باشد و شرایط
 تقوی بجا آید از ناخوشی او را عزیر کرداند و از عالم غیب و مآجری
 جمیع بر و کشاد گردد و او را بتواند در عالم صور و معنی در

و وقت آن باید تخلف نکند در روز
 چهل یکصد و شش یا بار بخواند که
 تمام آن شش هزار و سیصد و شش
 نوبت باشد و موافق حد آید و باید
 قبل از شروع غسل کند و نیت بکند
 و در وقت نماز حاجت صلوات ببرد
 از نماز صد مرتبه صلوات بخواند
 و از هر وقت که خواهد سه مرتبه
 سر را بچرخاند و تخلف

یا	م	ع	ز
ع	ز	یا	م
ز	ع	م	یا
م	یا	ز	ع
۲۱	۳۵	۳۲	۲۹
۳۳	۲۸	۲۲	۳۴
۲۷	۳۰	۳۷	۲۳
۳۶	۲۴	۲۶	۳۱
۳۰۰	۳۲۷	۳۲۱	۳۱۵
۳۱۳	۳۱۳	۳۰۲	۳۲۵
۳۱۱	۳۱۷	۳۲۱	۳۰۴
۳۲۹	۳۰۶	۳۰۹	۳۱۹

در سر کلیه مباحات المعز

خلافت حضرت خورشید نام او را بود و بر اعداء نصرت ظاهر تمام باید
 و دشمنان وی مقهور گردند هیچ کس را بر و حکم نباشد مطلع گردان
 این دشمنان و نگار او را برهمنویان قهر چون کانهان نفر و دنا بر
 و خرا بر دنیا چندانکه صاحب عوٹ خواهد نصرت تواند کرد عوٹ
 خاوا و بلند کرد و دستبر قلوب زاء و اکابر درین مندرج است
 و عوٹ عجب غریب است با خواهد بد صفت این اسم زحر شریر است
 اگر خواهد که بالف لام بفرست خوانند و میان عوٹ چند نوبت
 بگوید یا عوٹ یا عوٹ یا عوٹ یا عوٹ یا عوٹ یا عوٹ یا عوٹ یا عوٹ
 و خلوت یا کیزه یاد در مقام شریف و و بو خوش بر انش و حاض
 وقت باشد خاطر جمع دارد که وقت ظهور نبی انوار اسماء است ظهور
 عجب غریب است محل نزول قمر یعنی ملائکه قمریون خوب پیش
 صاحب عوٹ باید که در این ایام مذکور غسل بپا کنند زاب و ان
 یاد رخا نه خلوت و بیحاشم نرود در این ایام جامه کما سفید پوشد
 نگاه دارد در مربع ایند که پیر این است شیخ معز کو بد که اگر کسی تسبیح مهر
 خواهد یا بد این مهر را بر چها متقال نقره نقره کند (قبول مهر
 در صفتی مقابل نموده شده است) و شبها چهاردهم ماه محرم یا
 لیست و این مهر را بر بخود دارد و پیش جای نماز خود بنهد و اسمها
 بخواند و در این مهر نظر کند که در بعضی و اصل شود و این مهر را

بدیدم از فرا کفایت میثاق
 از من خاجان و فخران این کلام
 را حفظ کنند و فخران این کلام
 بحالت کسب و کسب و کسب و کسب
 کلام محقق را بر او وضع کنند و هر
 دو کلام را هر دو بیست و نه مرتبه در
 یک مجلس بخوانند و بیست و نه مرتبه در
 انشاء الله از فرای هر روز
 یکبار خاصه از جهت خالص
 جسد و شب جمعه بعد نماز مغرب
 و عشاء و از ده مرتبه در هر روز
 بخواند و در هر روز در هر روز
 آورده است

یا عوٹ	یا عوٹ	یا عوٹ	یا عوٹ
۲۹۰	۲۱۲	۲۱۵	۲۰۲
۲۱۴	۲۰۳	۲۰۸	۲۱۳
۲۰۴	۲۱۷	۲۱۰	۲۰۷
۲۱۱	۲۰۶	۲۰۵	۲۱۶

در سر کلمه مبارک الملن (۵۱)

بر حصول مقصود بنام هر کس که در آب نثار دیا در شربت و بخور او
 دهد مطیع گردد و خطا ندارد و باید که اینهمه را از نظر زبان و
 نایال پوشیده دارد و با بوهها خوش با خود آورد و مهر بر است
المذل بمنه خور
 که خواهد و خور
 فرمودن این نام
 از برکت این نام
 یا بند هر که خواهد
 یا بد اول خود را بر طریق شرع را کنند و امر خلاف شریعت
 از او بپرهیزد و نباید تا خور شرع شستن و پرازد لیل و خور گردد
 اهل طریقت گویند هر که را خصمی قوی باشد جابر و قهار و
 ظالم و خایف باشد ضو سازد و در رکعت نماز یکبار در سر
 بسجده نهاده هفتاد و پنج نوبت بنام او بنصرع تمام بخواند
 و از حق جل جلاله درخواست خدا تعالی او را این کرد اندو
 خصم او را خور و ذلیل و از مرتبه که باشد مغرور گرداند شیخ
 مغرب گوید اگر کسی خصم قوی باشد در شطالهی گرفتار گشته
 یا لشکری گرا از قصد و لایته کرد یا شهر را خصما محاصره
 کرده باشند از دفع ایشان عاجز باشند قوت مقامند

از آب نثار دیا در شربت و بخور او
 دهد مطیع گردد و خطا ندارد و باید که اینهمه را از نظر زبان و
 نایال پوشیده دارد و با بوهها خوش با خود آورد و مهر بر است
المذل بمنه خور
 که خواهد و خور
 فرمودن این نام
 از برکت این نام
 یا بند هر که خواهد
 یا بد اول خود را بر طریق شرع را کنند و امر خلاف شریعت
 از او بپرهیزد و نباید تا خور شرع شستن و پرازد لیل و خور گردد
 اهل طریقت گویند هر که را خصمی قوی باشد جابر و قهار و
 ظالم و خایف باشد ضو سازد و در رکعت نماز یکبار در سر
 بسجده نهاده هفتاد و پنج نوبت بنام او بنصرع تمام بخواند
 و از حق جل جلاله درخواست خدا تعالی او را این کرد اندو
 خصم او را خور و ذلیل و از مرتبه که باشد مغرور گرداند شیخ
 مغرب گوید اگر کسی خصم قوی باشد در شطالهی گرفتار گشته
 یا لشکری گرا از قصد و لایته کرد یا شهر را خصما محاصره
 کرده باشند از دفع ایشان عاجز باشند قوت مقامند

باشد

در سر کلمه مبارک الله (۵۲)

باشند باید که سببی و در این اسم را در هر شبانه روز ده هزار
نوبت بخواند بپندت فم نخضم الله تعالی انخضم افعوه و کواند
بخواری و زاری از آن مملکت اواره کند اگر صاحب عو هلا
او را خواهد چون به چهل روز رساند دشمن هلاک گردد بجزمت
بزرگوار این اسم گویند شجر عطار در این اسم است و بسیاری
قوااید بقا در این اسم سدا که خواهد که دعوی و شجر عطار کند
اگر رعایت شرا بط کرده قواعد نگاه داشته شصت و زو اگر
شرایط رعایت نکرده باشد نوید و زده در شبانه روز ده هزار
نوبت بخواند خواند دعوی عطار در خاطر را در نیت در کند
چون شرایط نگاه داشته باشد و زسی یک صوت عطار حاضر
گردد و با صاحب عو و سینه نماید الا در شصت و زو یا نوید و
تمام شود عطار حاضر شده او را گوید ای بنده خدا بپای تو را
از دعوی من مقصود چیست گوید مراد من و سنی تو و اطلب معاد
و علم و هنر تو عطار قبول کند مراد از عطار ملک عطار
که حاضر میگردد باید که صاحب عو نشانی طلبه مبارک باشد
عطار و نیکویی بد دهد که اسمی او نوشته باشد و خواهد
تا اسم بد آموزد با صاحب عو هرگاه که عطار خواهد این اسم
هفت بار بخواند صوت عطار با ملک عطار حاضر گردد و مهم

در روز جمعه عطار یک صد و بیست و یک بار
در نیت این است که سبب قبول
هر از مرتبه بگوئی اللهم ارحم
انقطع رجائی عن الخلق و انت
که خود علی نمودم بکرات و مکرر
رسید از این است که بنده
این عمل مخصوص است و نه دانسته باشد
در روز پنجشنبه در روز داری و اگر
و انظار کنی بفرج خوان و مال حال
نوبت باشد اول دور که نماز کنی
نیت حاجت بعد و سبب و نیت
یا لطیف بعد از تمام هر روز یک
انجیر بپزند

(2P)

۱۹۲	۱۹۵	۱۹۸	۱۸۵	یا	م	ذ	ل
۱۹۷	۱۸۶	۱۹۱	۱۹۴	ذ	ل	یا	م
۱۸۲	۲۰۰	۱۹۳	۱۹۰	ل	ذ	م	یا
۱۹۳	۱۸۹	۱۸۸	۱۹۹	م	یا	ل	ذ

اقام

اگر کسی همی بشاید در طاعت
شود که بگوید و دعا را
شب جمع کند و درین مجلس بگوید
از نماز عشا درین مجلس از حق
الله یار توبه بگردد البتّه
کفایت شود از شاء الله تعالی بار
آمد که هر که این دعا را هفت بار
برای قضاء حاجت بگوید و هیچ
البتّه حاجت از برای بیمار صاحب
نیست خصوصاً از برای بیمار صاحب
شفای او بخندست دعا اینست لا اله
غوا ان الله یقرین وقد ینک لا اله
لا اله یجیب دعوتک انصا
لا اله فرج و یجیب کل
چند مرتبه حاصل شود بیک
ضوای که در حق یاقوت یاقوت
الرحمن یوم یاحی یاقوت یاقوت
یاد آید یا ارحم الراحمین
در باب احوال و احوال و غیره
در مقام و مقام و غیره
در مقام و مقام و غیره

در ذکر کامل مباحک السميع

(۵۴)

امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که هر روز پیش از آنکه سخن
دنيا گوید بعد از ادای صلوٰه فجر هفت نوبت بگوید یا سميع که
الله و هو السميع لعلم خداوند که از برکت این کلمات قرآنی
جمله ممانات و زاد و روز کفایت کند و اگر روز سازد بعد از نماز
فريضة بقرائت این آیه تمام نماید هر که هیچ چیز محتاج نگردد و مراد
او را حضرت مسمیع بقدرت کامله کفایت نماید و اگر این آیه کریمه
با بی نظری که نموده میشود در مربع وضع کند و شرف آفتاب و یا
خود دارد و محتغالی او را در نظر خلق عزیز گرداند و اگر کسی را مبر
گردد بر کاغذ مهر زد بطلای بنویسد و در جانت و قاف شرف
نخاه دارد که هیچ مغوس ناظر شمس و شمس نیاشد معطر ساخته
در و الا ای دیگر دود ناج نهد نزد پادشاه یا حرم و مقرب
گردد و نزد خلائق مکرّم شود و هر که او را ببیند عزیز دارد و تمام خلق
از پیش او کفایت و بطر کار و هر کس که متوجه شود بمقتور رسد
کار و عمل خود فتح یابد که منصوران نبوه باشد حضرت مولینا
شرف المله و الدین الیزدی چند جا این آیه کریمه او را در اندیشه
غیر مکرر و هر شبی با خواص گفته اند از جمله فرموده اند که اگر کسی
شکسته فروماند و عیال بسیار و قرضدار باشد این مربع را
با خود دارد فتح در کار و اظهار گردد و روز ترقی در کارها او

باشد

از زندان و غایت از دست ظالمان
و دشمنان این آیه را هفتصد و بیست و
نوبت از خود خواند است لا اله الا الله
مستحبات این کلمات من الظالمین
خسری بسیار است شریف است
المؤمنین علیه السلام و زوای
گوید این ختم را از برای مطلبی بخواهد
کردم چهار روز و نیکو شد که در او شد
از برای هر مطلب شروع در مسجد
یا قافلی البته بمراد هر روز از بار بگوید
اسم اعظم خداوند است و این کلمه
در خداوند است و در غایت
خجالت و غایت از شرف است و غایت
یا نصیب عمل و چهار بار این آیه را
خواند که از جمله عجز باشد و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله در وقت
دشمنی از برای اسم و البسمه و غایت
یا در وقت یا در وقت یا در وقت
موانع و موانع و موانع و موانع
بسیار است و موانع و موانع و موانع
است از انجمن

در سر کلام مبارک السميع

(۵۴)

پیش از آنکه در غفران بنویسد بشود با کلام صانع اسیر خود
 از آن جهت که باید و اگر بر شفقت خانه نویسد بر خراب گردد و اگر
 نوشته در تاج نهاد خاک قوم خود گردد و اگر با بنظر تو در مربع وضع
 کند با خود دارد اما رعایت سعادتمند کند تا مراتب بلند
 گردد و وضع شربست حاج وی گردند و واسطه سابطه مردم و را
 عزیز دارند و فوج مؤثر او دارند و مقبول القول گردد و اگر
 بخواند تا این باب به بعد هشت جمعه قیام نماید هر شب از روز جمعه
 چهار هزار و شصت و هشت نوبت بخواند خدا به تعالی او را یا میسر
 برساند اگر خوش طاعت و روزی باشد اگر در این هشت هفته
 در خلوت بخواند روزهای یکریطریق او را قیام نماید هر روز یکبار
 نه نوبت این را بخواند چون جمعه هشتم شوشلاطین عصر اکابر
 روزگار و بیابوس و آیند از مشاهیر عالم گردد و این را بخواند
 بسیار گفتند و این را که به این است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاِذْ
 بَرَقَ ابْرَاهِيمُ الْفَوْاعِدُ مِنَ الْبَيْتِ قَا سَمِعِل رَبَّنَا تَعْبَلْ هَيْتَا
 اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ و اگر این را به و ابوالای سفید در مربع
 با بنظر تو نویسد بر گردن خروس سفید بندد و در جاکه گمان دهن
 دارد و بر ظرفی بمالد نوشته این را بنویسد در آن مقام برایش
 و آن خروس را بکشد تا مرغ بر و بر بالای کنج قرار گیرد و اگر در

مذکور بنویسد این خواسته برساند
 از برای هر حاجتی که خواهد
 دو اسم را بر خور و شریعت
 مرتبه بنویسد و در وقت شنبه روز
 شنبه بنویسد و در وقت شنبه روز
 قیوم از خانه بخارج
 حکم صانع
 صدقات بفرستد و هدیه نماید
 بارزاج مکرر چهارده معصوم
 اول بروح پیغمبر خدا
 دوم بروح امیرالمؤمنین و هزار
 سوم بروح حضرت فاطمه و هزار
 چهارم بروح حضرت زهرا و
 پنجم بروح حضرت امام حسن
 مطالب در رعایت به بنیاد که و
 سوف تعطیک رزق فترقی
 بعد اسم خود بخواند یا حضور قلب
 انشاء بعضی خود خواهد رسید
 و اگر روز یکصد و دوم بنویسد
 از آنکه در منفعت گردد و در
 بر طبع شود

(5v)

ابن اسحاق البصري

کیشم از عیوب

خلاف پوشد بعبود خوینا گرد و از آخر خلاف شرع دیدن
نگاهد از دنیا خست غشا و زاد دنیا طن و در ظاهر دنیا کرامت

[illegible]

در ستر کلام مبارک الکبر

(۵۹)

که هر کس از پیش و گذرد ضمیر مزاج خود بیک نام او را از بزرگوار
این اسم بداند و بعد از وقوع مراد هر روز شانزده هزار و
پنجاه نوبت که عدد تکبیر است بخواند اگر صبر کرد بعد از هر نماز
سیصد و نوبت بخواند در آن حال تسبیح کرد و مقیم ماند مقام

ب	ص	ی	ر	۵۳	۹۲	۳۸	۷۴
ی	ر	ب	ص	۸۶	۷۱	۵۶	۸۹
ر	ی	ص	ب	۶۸	۷۷	۹۸	۵۹
ص	ر	ب	ی	۹۵	۶۲	۴۵	۸۰

اوی سعی او برآورده کرد و احکام بقیه اذ دهند و جدا کنند
بجای خود بر میان خلق خود از باطل این نام است که مقرب است
این قریب فتنه اند با حواله دینا هر که در نیمه شب چندان بگوید
که از خود بر و بار بیجا باطن او را محرم سر او خود گرداند و در آن حال
ضرب دل او کشاد کرد و اگر زبانه بان و در قیام نماید صفا باطر
و ظاهر زیاده از آن شود که بوی و مرتب با خود آورد و انبرع نواست

یا	ح	ک	م	۹	۲۴	۱۹	۱۶
ک	م	یا	ح	۲۰	۱۵	۱۰	۲۳
م	ک	ح	یا	۱۴	۱۷	۲۶	۱۱
ح	یا	م	ک	۲۵	۱۲	۱۳	۱۸

و اگر مطلب حاصل نشود تا
چهل روز بخواند البته بخواند
بوسه بتجربه روز سیصد و
در ایام هفت روز یکشنبه
هفت در ساعت اول بعد
از نماز صبح چهار صد و هشتاد
و نه مرتبه بگوید یا قاضی قاضی
حضرت یا بد و روز و شب
در ساعت اول هر که بگوید یا لطیف
بسیار و نه مرتبه بگوید یا لطیف
مال بی نهایت با و کرامت اول
و روز و شب و سه مرتبه بگوید
هر که قصد از خدا نیایی هر چه
یا قاضی از خدا نیایی هر چه
که خواهی عطا فرماید یا قاضی
در ساعت اول هر که بگوید یا متعال
چهل و یک بار بگوید یا متعال
خدا غنی دنیا و آخرت با و کرامت
فرماید یا قاضی یا قاضی
در ساعت اول

در سر کلمه مبارک الله

(۴۰)

الْعَدْلُ یعنی خداوند راست گشتار و راست گردار و داننده هر
چیز بر حد و مقدار آنچه را این نامی است که سحره فرعون بپرکت این
نام مسلمانان شد هر که خواهد که دعوی این اسم کند باید که با خدا شکی
عادل و احسان پیش گیرد تا خضر عادل بود دهد هر چه مستحقان باشد
و نخواهد که از وی خیر عدل و احسان ظاهر شود و اغضا کند که او
و احکام حال بر عدل و احسان نهاده است هر که ظلم کرد سر برود
کبریا حضرت عادل نکرد پلماست من جمیع لوجوه اهل تحقیق گویند
هر که شب جمعه این اسم را بر پیشانی بکشد یا در نان حلال نویسد
بمجرد خضر غنی و از کار وافر شود باز دارد خدای او را صخر
او گرداند و دل او را محرم اسرار خود کند و برایش دارد از کجی و قلبه
دل او را ایمن نماید ظلم از باطن او ببرد و دعوی این اسم کند
که بظلم ظالمان و جور جباران گرفتار شد باشد سوی پیچد
بصدق و شریط مذکور و بدو کبریا این اسم قیام نماید پیش از کلام
بعد از ادای فراض شام حضرت عادل عالم از ابراز ظالمان
مسلمان گرداند و جباران و مقهور سازد و اگر بعد از نماز صبح که
هنوز بخوابیده است تکلم نکرده بعد تکبیر نوبت تکرار کند که سحره
صدق نوبت است چو خواهد که تکرار گرداند تا نوبت پنجم
ششصد شانزده نوبت خواهد شد که چون در این ایام یا هر روز قیام

مسجد هشت مرتبه بگوید یا
رؤف خداوند انقدر رزق و
مال باو دهد که حسابش را
خداوند روز جمعه در
ساعت اول دوپست و پنجاه
شش بار بگوید یا نور در چشم
چیزی که عالم شبرین گردد اگر
خواب دور کند باشد در وقت
مبارک یا نور را بعد از کرده اسم
بخواند در خواب باو گویند که
بدره است روز شنبه
هر کس در ساعت اول هزار و شصت
مرتبه بگوید یا غنی بمرتب
گردد که جمیع مالداران بر او خند
دارند و از جمله محرمات است که
مقتضای این کلام
اینه المؤمنین علی السلام
و این بر آنست که در وقت

در سرگشته‌ها که اللطیف

(۴۱)

نما بپا نزد تعالی شتر آن ظالمان را دفع کند جباران را بنیکبار
دنيا گرفتار سازد و قاری بر همه منصوب و مظهر ابدی اسرار غیبیه
از باطن خود مشاهده کند باید که بعد از ختم هر نگاه که در کند
چهار نوبت بگوید یا غافل منجیب الودعه گردد این مربع را با
خود دارد و مربع این است اللطیف یعنی خداوند سنانند

یا	ع	د	ل	۱۸	۳۳	۲۸	۲۵
د	ل	ی	ع	۲۹	۲۴	۱۹	۳۲
ل	د	ع	یا	۲۳	۲۶	۳۵	۲۰
ع	با	ل	د	۳۴	۲۱	۲۲	۲۷

منگو بهها و نعمتهای پوشید و پنهان بر بندگانه سانه چنانکه
او را علی نباشد ران و در دنیا هیچ کس سر از او انداند این نایاب
مرغاید از آنکه ملائکه برکت این اسم اعمال مؤمنان را با شما برون
اهل تحقیق گویند هر که خواهد که دعوت این اسم کند باید که
دایم بایستد که خدا بیجا با طاعت منگو و شفقت و نوازش اقدار
نما بپا نزد تعالی او را مظهر لطف خود گرداند خضر اقام و ضا
علیه سلام فرموده اند که هر که هر روز هشتاد نوبت این اسم بخواند
از هیچ مفسد و نامراد نگرزد و ملمات او کفایت شود شیخ مغیر
فرموده هر کس که هیچ از این اسم معیشت نداشته باشد در پیش خالی نا

در اقام

طالع کو کب عطارد و منظر کردن
بر آن این قطعه را بکبار بر آن
کو کب بخواند از خدایند و بدو
عطا خواهد شد و هیچ شک
این عمل را جای آن نیست صلیحا
استم الله طال تر فبی فها
مسائت کئی آل قافینا
آنا قافین قوی آلمن
آنا قافین الفافینا نکوما
و در رک الخلود و الشکر
و ان تکفی الخلود خالین
کله بایع ملک خالین
الارض والسماء فکالین
الارض والسماء فکالین
و فی النار اجد و فی النار اجد
و فی النار اجد و فی النار اجد
رسول الله و فی النار اجد
بفستد بعد از آن خدا را بگویند
بد در حق طال الحی و یا منگو بگویند
البتة نطال المبرر یا منگو بگویند
از بعضی از ائمه علیهم السلام
روایت شده که هر که از این اسم بخواند
مطلبه و مفسد عالم بوده
باشد در کار خود

در سر کلمه مبارک اللطیف

(۹۳)

دو را فناده باشد از دیار و دستان یا غایبی دارد یا در حجر
 بنشیند یا شد یا بیماری که از علاج عاجز باشد یا مرادی طرد
 که تدبیر آن شود راست نام می که کفایت نمیشود این جمله که گفته
 شد میخواهد که ساخته گردد تدبیر است که غسل کند با وضو
 کامل بسازد و در رکعت نماز با خضوع و خشوع کند چون سلام
 باز دهد همچنان بر روی سجاده با قلب سلیم منوجه قبله صدق
 بگوید یا لطیف یا نیت حاجات و مرادات حاصل گردد
 و متمات کفایت شود و مقاصد بنوعی شود که در صورتی باشد
 یکی از اکابر در خصوص این اسم فرموده که فیها اسرار عجیبه و اغواء
 جلیله فی التفنیج فی اینان جمیع ما یطلب فی الخاوات من
 المکاشفات و النجلیات و الآثار ما برأقه من الکالیة
 الظاهریة و الباطنیة و حصول رتبة الحجة و دفع الشیاطین
 و الا لام بفضل الله و رحمته و آنچه شیخ ابوالعباس فرمود
 اندر دعوت کبر این اسم صوت تکبیر بنا از این است که هر
 دعوت خواهد کرد اول شرط بجای آورد و شرط دعوت آنست
 که برنگین عقیق یا بلور یا نقره خالص تکبیر محرف این اسم
 نشر کند با طهارت و تعظیم تمام از آن نگاه دارد و در زمان
 دعوت گاه گاه نظر در آن کند و در آخر محاسن این کلمات را از سر

در فناده باشد و بطریق چهارده آن
 کاروانند و معلوم نباشد
 که اگر آن چه بطریق خواهد شد
 بعد از نماز عشاء هزار مرتبه
 بگوید یا کبریم و بعد از آن
 هزار بار صلوات بخورشند و
 مطلب اقصای نماید و در بیشتر
 بخوابد در خواب و در بیشتر
 بر متوضو کنند و مرادات
 خیر دهند و این عمل از جمله عبادت
 است از خواص نصیر الدین
 طوسی علیه السلام منقول است که
 از برای مطالب عظیمه و دفع عمل
 اگر این نیت را یکصد مرتبه بخواند
 بیش حاجت روا شود و هم
 کفایت شود و بسیار از بزرگان
 باین نیت مداومت نمودند بمقتضی
 رسیدن یا قاهر العد و یاء الیه
 الوبی یا مظهر الخائب یا مظهر
 علی از برای دفع
 و عین

در شرح کلمه مبارک الحَبِير

(۴۴)

بروشنچ باید غیر آنکه نمود شد نشر نکند اگر شرح این اسم هر
اسم بگو که زبانی خواهد که در این نسخه نوشته و جویش شرح کبر شیخ

۳۴	۳۵	۳۱	۲۴		ل	ط	ی	ف
۳۷	۲۵	۳۱	۳۶		ی	ف	ل	ط
۲۹	۴۰	۳۳	۳۰		ف	ی	ط	ل
۳۴	۲۹	۲۷	۳۹		ط	ل	ف	ی

الحَبِير یعنی خدا آگاه بر نهاییها این نامی است که بنیامند
ببرکت آن بی نیاز گشته اند مقبول شده اند و اهل تحقیق گویند
هر که خواهد که احصا این اسم کند بدو عوارض تمام نماید و باید
که بایندگان خدا بی تعاطی و بیاض و پاک گرداند و اندیشه
بیکار دل بپزند و با هر کس بر فو خدا را و شفقت و مهر و
سلوک کند تا حشر خیر و را از اسرار طوبیای خبر گرداند و دعوی
این اسم مناسبی است که به بد فعلی گرفتار باشند و خسران
و ضاعت و فرموده اند هر که این اسم را بیجا گوید از شر شیطان
و جور سلطان و بلاهای ناگهان ایمن ماند اما عذر معنی کرده
و شیخ ابوالعباس فرموده هر که بعد تکبیر خواند تا بیست و یک مرتبه
از شرف نفس و جمله حسون و مکر خصما محفوظ ماند و داناشود
بر تر نهایی که باشد از ضما پروانده ای که در خاطر خلاقی باشد

یا علی یا فاطمه یا صاحب
الزمان در کونین و لا طلاق
و بعضی گویند از برای هر مطلب
که خوانده شد از برای هر مطلب
بظهور رسید و از برای هر
کتاب وارد است که اگر کسی با وضو
در خانه بنشیند و تا سب
یکصد مرتبه در میان هر شب
هزار و چهارصد و بیست و چهار
مرتبه بگوید یا باسط البس
و فریاد و فقر از او پیشود
از برای او و هر که در پیش
او بود و فقر از او پیشود
و شخص بزرگ فرمود که کارها
جز به کردم و از برای دواها
دوا نیست و از برای دواها
خمس و نظر و غایت ندارد
مدت و ماه تمام هلال هر روز
هزار بار صلوات ببرد

در سر کلمه مبارکه الحکم

(۹۵)

و از سر خواص شباه و غیزه واقف شود و عدد تکبیر این اسم و هزار
چهار صد سی و شش عدد است و عدد تکبیر مع صد و هفتاد
چهار هزار و هشتصد چهل و دو عدد است و مربع این است

۲۰۲	۲۰۵	۲۱۰	۱۹۵	خ	ب	ی	ر
۲۰۶	۱۹۶	۲۰۱	۲۰۴	ی	ر	خ	ب
۲۰۰	۲۱۲	۲۰۳	۱۹۷	ر	ی	ب	خ
۲۱۱	۱۹۸	۱۹۹	۲۰۴	ب	خ	ر	ی

الحکم یعنی بر دبار و ناخبر کنند و در عقوبت صبا می آید
که غایت شدن از انحال قدیم ممکن نباشد تمام مخلوقات در
قدر و بند غاصب و مجرمان از دست قدرت او نتوانند گریخت
اهل تحقیق گویند که مرتبه مرکب شدن اربطها بر مخلوقات
و اقامت عالم برکت این نام است اهل طریقت گویند هر که خواهد
که احصا این اسم کند اول باید که بیدار باشد چشم خود را
نشاند و هر چند خلق طریق ادب غایت کنند و تحمل و برباری
شمار خود سازند تا اگر کسی بر این بار وارد شود شفقت و رحمت
نماید و هرگز نکند غضب نماید و گوید با وجود کمال توانائی و
قدرت و غضب خست بر بندگان تا فرط آن خود را حل میورد
و در و در بدخواه پیرساند هر چند کناه و بیاد می کنند و پرورد

تمام شود مطلب هم بر آورد
خواهد شد انشاء الله تعالی
نمود و بعضی از صاحب
شجر و بزرگان در بعضی اند
که از بیای غریب و حرمست طلب
و قریب نزد سلاطین و بزرگان
در بیان مجلس هزار و هشتاد و
نمودند که در راه حاصل کرد و هر
با بنفشه بخوندند تا اینها
بود و معنی و عدد یکصد و هشت
با و بنفشه و در است این است
و الحاکم و الواحد و لا اله الا
هو الرحمن الرحیم و گفته اند که
و قند که قدر دارد و غایت
و با خود دارد احکام بر او غالب شود
و از کس با و از پند نرسد از صاحب
بعضی از علماء فرموده اند که در این
و در هفت خا صفت است و غایت و غایت
و در و غایت و غایت و غایت
و در و غایت و غایت و غایت

در سر کلمه مبارکه الحليم (47)

بر دفای عالم مطلع شود اما او را در ختم این اسم همین باید که اگر
گنجهای عالم را بر او ظاهر سازند نظر در آن نکند و از هر چیز
و از همه خلوق خدا بپا او را بی نیاز گرداند و خواص این دعوی بسیار
است و عدد تکبیر این اسم پانصد و هشت عدد است در روز که نه
عدد خواهد خواند چهار مربع بدین شکل بنویسد یا خواهد که اثر
عظیم دارد و خواص بسیار و این مربع را اسناد این علم خواججه المرام
نام کرده اند از بس سریع الاثر است و موعظات این است

ح	ل	ی	م	۱۴	۲۸	۲۵	۲۱
ی	م	ح	ل	۲۶	۲۰	۱۵	۲۷
م	ی	ل	ح	۱۹	۲۳	۳۰	۱۶
ل	ح	م	ی	۲۹	۱۷	۱۸	۲۴
ح	ل	ی	م	۱۷	۳۱	۲۷	۲۴
ی	م	ح	ل	۲۸	۳۲	۱۸	۳۰
م	ی	ل	ح	۲۲	۲۵	۳۳	۱۹
ل	ح	م	ی	۳۲	۲۰	۲۱	۲۶

العظم یعنی خداوند بزرگ و بزرگواری او زیاده از آن است
که و همه را در آن او را در پایداری زنجی است که ملائکه و رسل از

مقتضای بار و بنحو انداخته است
بجست هر مشکلی که رود و هد
و ضو بسیار در و در جانب و در
مقتضای حضرت می باشد و در
علیه السلام نماید و در بار
این رباعی را بخواند که عجیب
یا آمین المؤمنین یا ذا الکریم
یا ایاام المؤمنین یا ذا الجلال
اینجا بخواند فی خاتمت
لا یخلف بیا و قل فیها نیت
و هر وقت که رباعی تمام شود و
بار بگوید قبح حق مآب عجیب
افتخار و این ختم را از جمله عجایب
است و انداخته است و در شش و شصت و
از برای دفع دشمن ها و شر و دشمن
در مرتبه بخواند البته شریف و پیر
دفع شود و خداوند با فضل
کرد و ختم که توکالت علی الله
از برای قضاء حاجت
و محفوظ

در شرح کلمه مبارکه العظیم (۶۹)

دارد و اگر این مربع دیگر یا خود دارد که عدد این از تکسیر مکرر خاصه
 سید العلماء است بهند بطریق وفق که مذکور شد طرح کنند
 کسر بنهند عدد لوح فصول است و ربع او و بیست هفت و کسر دو
 و این مربع با خود دارد هر دو با زده عدد تکسیر بخواند شیخ مغرب
 فرماید که هر که این حق کند و این مربع با خود دارد چهل روز
 روزی زمین بپاید و اسکنند که سلطنت بر او دوام کرد اخروی بر
 او نازل شد از بوکث عظیم و تکریم این اسم بود و حکماء و مجتهدین
 ترتیب کرده بودند و بدین از عجایب غرائب عامل و قاری خود
 بدجاء علی می رساند بعد از این ایام هر دو یک عدد تکسیر بخواند
 مدام دراز عظیم بنماید در عظیم امور و عظیم تقصیر نکند پس
 لازم بود بر او یا ث عدد تکسیر و ده عدد تکسیر و هزار و بیست است
 و باز ده عدد تکسیر هزار و صد و بیست و ده است عدد تکسیر مع صد
 مؤخر شصت و دوازده است مجموع هفت هزار و سیصد و چهل
 الغفور و بقیه مرتبند جرم جناب پنا از معاصی این نامی است
 که طاعت مطیعان و توبه غاصب بیکت این نام قبول است و اهل
 محقق گویند هر که خواهد که حصا این اسم نماید که گناه جمله خلا
 بیوشد هر چه از ایشان صادر شود عفو کند از حشر عزت عفو کند گناه
 وی و خسر امام رضا علیه السلام فرموده اند که هر چه پناه ماند

و لا ارضها فافزع اليها
 روى عن الصادق عليه السلام
 انه من مند هذا الدعاء في كل
 يوم مائة مرة شهري من مائة
 و قد قلنا من المائات مائة
 من اليعام و في قول اخر
 من استغفر الله الذي لا اله الا
 الله هو الحق القويم ينجى من
 و الاخرين من جميع ظالمين
 على نفسه و انوار الله
 و كبري غيب بافتن و كتابت
 هر روز این را بخواند است
 بخواند که از جنات است
 ان الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء
 والله ذو الفضل العظيم و من
 استغفر الله و استغفر
 له سبعين مرة ينجى من النار
 و كل من غفر الله له من ذنوبه
 و عاصيته و استغفر الله له
 سبعين مرة ينجى من النار
 و كل من غفر الله له من ذنوبه
 و عاصيته و استغفر الله له
 سبعين مرة ينجى من النار

در سر کاتبان که الغفر

(۲۰)

از خط و پنهان داشتن او و کلی هزار و پست نو و نه نوبت
 شب خوانند در چای اندازد و یکی از اکابر فرمود که از چمت و دود
 سر و جمل بیار پنهان که از علاج آن عاجز باشند بر سر پاره کاغذ نو
 و بر هر پاره سیار با غفور بخواند و فرورد از امر ضریحان باید و
 مبتدئ شود و اگر دل تنگی یا غمزه این عمل کند فرج یابد و سرور
 شود و هر که بدین اسم مداومت نماید و حال ندوه او بشاید مبتدا
 گردد و این مرتب را با خود نگاه دارد که بسیار نیک است

۳۲۱	۳۲۴	۳۲۷	۳۱۴		غ	ف	و	ر
۳۲۶	۳۱۵	۳۲۰	۳۲۵		و	ر	غ	ف
۳۱۶	۳۲۹	۳۲۲	۳۱۹		ر	و	ف	غ
۳۲۳	۳۱۸	۳۱۷	۳۲۸		ف	غ	ر	و

الشکوه یغی هنده که امین یار باندک طاعتی و محتر خدای
 این نامی است که پیش از خلقت ارواح بیان صد هزار سال از انان
 مخلوق تا بیک این اسم میویشده است اهل تحقیق گویند که
 خواهد که احصا این اسم کند باید که رزاق مخلوقات را و عالم را
 داند و هیچ چیز از کس مال و غیره نداند و محکم فرموده داند و
 حکوم سفره از حضرت حق کرد تا خداوند شکو و مای و غیره

بوی نیاز گرداند و دعا بخشد
 شده است اینها که در دست اند
 شام و غنیمت هزار در غنیمت بار
 بگوید یا غنی صاحب غنیمت
 نوزده گانه و در این مورد و
 ادعای مجرب شده است اینها
 روایت است که هر که در غنیمت
 شب بخشد و سر هر یک کند و
 تا از دود و غنیمت صد مرتبه
 بگوید یا غنی و غنیمت
 و قادر و غنیمت خدای و غنیمت
 البتة تو انگر که انساب او را
 علماء فرموده اند که اگر کسی
 سو بار به این طریق بخواند
 در ثواب او بی حد و دوزخ
 شمرده اند که این عمل دوزخ
 آسمان باشد و در دوزخ
 که هر که بامداد قبل از نماز صبح
 دو سجده از او بخانه خود
 در هر زاویه

در شرح کلمه مبارکه الشکو

(۷۱)

اعلی اگر مانند حضرت امام رضا علیه السلام فرماید که هر که دفع
 غم و کدورت را بخواند چهل و یک نوبت بخواند و بر آب مذکوب باشد
 غمهای او دفع گردد و بزرگان گویند هر که نام معین بنویسد باشد
 و روزگار بد شوری گذرانند یابد که بدگر این اسم خدا و متعالی
 نام معین است و گشاده گردد اگر کسی چهار روز هر روز صد مرتبه
 از هزار نوبت بخواند خصمان باطن او را از غل و غش و جملات
 دارد و اگر کسی در چشم پیره گی داشته باشد این اسم را چهل و یک نوبت
 بر آب مذکوب خواند و چشم را از آن آب چند نوبت بشوید شفا یابد
 این مرتبه که در طایفه است بخود آورد که خواص بسیار بینند
العلی یعنی بزرگوار کسی که منزله است در مرتبه و شایسته این نامی است که
 اینست و اولیاء و صلوات که از عظمت این اسم در لرزه اند اهل نجس گویند
 که هر که خواهد احصا این اسم کند یابد که حضرت او را بزرگ دادند
 خود را خوار و حقیر و ذلیل تر از جمیع مخلوقات حاضر و غایب او را
 غایب بنابر گردانند و بزرگ حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که
 این نام را بیست و یک بار در صد مرتبه بخواند و شستن کند و اگر غم
 بخواند این اسم خدا و متعالی آبرو و وطن خویش باز گردد و یکی از
 اکابر فرموده هر که بنویسد این اسم را با هر طریق (طریق ظاهر) و با خور
 دارد و بعد کبر و سازد و بکشد ده روز بخواند اگر خوار بود غم

ده بار بگوید القرآن را
 از دست راست کشد و چپ
 قبله رود از وضو و نماز خارج
 می یابد **ایضا** هرگاه در غم
 اول صد مرتبه بخواند و روز
 بگوید یا ذوالقادر
 او سببی گردد و غم و غصه
 شوق گردد و در غم و غصه
 کسب حاجت باشد هر روز صد مرتبه
 کسب حاجت باشد یا معین
 یا بگوید یا معین یا معین
 مقصود حاصل و حاجت
 روا شود

ش	ک	و	ر
و	ر	ش	ک
ر	و	ک	ش
ک	ش	ر	و
۱۲۳	۱۳۷	۱۳۴	۱۳۶
۱۲۵	۱۳۰	۱۲۵	۱۳۶
۱۲۹	۱۳۲	۱۳۹	۱۲۶
۱۳۸	۱۲۷	۱۲۸	۱۳۳

در بیان کتب مبارک اعلیٰ

(۲۳)

گردد و اگر در مرتبه دینی بود عالی گردد و اگر غریبی دیوین شود

دو و بر دین

قوی و مظفر

کرد و او را

میان خلق

صفت تمام

بود و تقویت

مملوک و مستأمن

نابین و خواص

العلی	العلی	العلی	العلی	العلی
۱۲۵۷	۱۲۶۱	۱۲۶۸	۱۲۷۳	۱۲۷۸
۱۲۶۴	۱۲۶۸	۱۲۷۳	۱۲۷۸	۱۲۸۳
۱۲۷۱	۱۲۷۶	۱۲۸۱	۱۲۸۶	۱۲۹۱
۱۲۷۸	۱۲۸۳	۱۲۸۸	۱۲۹۳	۱۲۹۸
۱۲۸۵	۱۲۹۰	۱۲۹۵	۱۳۰۰	۱۳۰۵

بسیار دارد اما در وقت نوشتن باید که افتاب در برج باشد
تا نوزده درجه حمل و قمر باشد ناظر بود و از محاسب و در
و احتراق هیچ کوکب نباشد درجه کتابت این لوح حساب و
بجور نبود و در جائی شریف خلوت پاک و نهائے جا نداشت
حضور دل نویسی اگر باز دوز سه هزار و سیصد و سی و نه
از هزار یک و یک و یک با مردم کم اختلاط کنند در خلوت بخور و بسوزند و نما
بجاعت گذارد و خلوت و در اگر تواند در این ایام هر روز غسل کنند
جامه پاک پوشد چون از نمازها بپایان فادع شود بخواند
ایة الکرسی تمام نماید با خبر گردد باطن او از علم لذت و علوم غیبی

در بیان کتب مبارک اعلیٰ
از دست راست کند و با چپ
دو روز از غفر و غافه خلاصی نماید
اینست که در ساعت اول
نویسد یا اودان یا اودان یا اودان
او سیصد و یک مرتبه روز
نویسد یا اودان یا اودان یا اودان
هرگاه که در روز و در وقت
هر روز و در وقت که در روز و در وقت
مغنی الشاکلین یا اودان یا اودان
مقصودش حاصل شود و اگر
در نصف شب بخور و بسوزد
این اسم را سیصد و یک مرتبه بخواند
بگوید یا اودان یا اودان یا اودان
مباحث او بر آورده خواهد شد
هرگاه که در روز و در وقت
عظیم بعد از نماز صبح قبل از
دعا از نماز صبح قبل از
نماز

در سر کلمه مبارکه العجل

(۷۳)

و عجايب غرايب لم ونحوه اشياء و اطاعت سلاطين و اعدا
شود و دوستي خلافت چنانکه هر کس او را بيند اگر در روز شنبه
مطيع و کرد و هر که نام او شنود عجب و کرد و محب و خلوقات شو
و همچو کس از اطاعت و بپرو و نرو و در امور دنيا حاکم خلافت شو
و بطرف افرو که توجه کند اسلام آور و اين عفو ضعيف و اقوي
کرد اندام با پد که بعد از دعوت هر دو صده نوبت بگويد عدد
نام است و اگر خواهد پاده خواند بايد که دشتبار و در بعد کسر
حرف و موقوف اسم بکسر و بکصد هشتاد و يك نوبت است مع
و موخر بخواند اين عدد هزار تمام دارد و در بخشا هي آمده که هر که از
از دنا و دلت خواند بکري صدمه باز د نوبت بخواند و طلب چاه و دشت
کند بپايد آنچه مقصود او است **الکبر ريعه خدا بزرگ و پاکست**

۲۵۸	۲۶۱	۲۶۲	۲۵۰		ی	ل	ع	ال
۲۶۳	۲۵۱	۲۵۷	۲۵۶	۲۶۲	ع	ال	ی	ل
۲۵۲	۲۶۶	۲۵۹	۲۵۶		ال	ع	ل	ی
۲۶۰	۲۵۵	۲۵۳	۲۶۵		ل	ی	ال	ع

ادات و از صوت و خیال و شبه مثال شیخ جلال الدین فرموده
که روزگار شیخ بزرگ سوال کردم چو لنت که شرح بر اسم نوشده
نشده است شیخ فرمود نامی است که از هفت این نام اسمها و ز

بخواند اگر مقصود حاصل شود
نام است و در چوبین دست و در عا کین
البت مقصود حاصل است و چون
دعا تمام شود بیکبار و یکبار و یکبار
یا ذا الجلال و الاکرام و ده
نوبت بخواند بفرستد و چهل
بیکبار و یکبار نفس بگوید یا الله
و علماء گفتند از چهار نوبت
است دعا را بنواهلان بناموزند
که از تجربات است و باید در کمال
و آنچه طلبتینا مطلب و رضا طر
مکند راند و اگر در خواند و ملاحظه
معانی کند بخوبی و طلب بخواند
بجتر است و در اکثر بابا و شاداید
بجبهه بستاند و دعا می کند که در
یا من لبت فی السموات است که در
باب ششم مذکور خواهد شد عجیب
جواب و شکر الی
و طلب بر

در سر کلمه مبارک الکبیر

و کمتر از هفتاد هزار بار بخواند و اگر زیاده خواند یا کم نیست
و بسیار دعا می از نفرم خالص رساعت سعد و نظرات خوب
چون شایسته شد و شرف ستند و نقش کند حرف اسم را بر
از خاتم باین طریق اما باید که چون خاتم تمام شود روز یکشنبه یا

ک	ب	ی	ر	۵۰				۵۷
ی	ر	ک	ب		۶۲	۹۶	۵۱	۶۳
د	ی	ب	ک		۵۵	۵۹	۶۶	۵۲
ب	ک	ر	ی		۶۵	۵۳	۵۴	۶۰

دوشنبه یا پنجشنبه پیش از صبح غسل کند و آب و آن یاد نماید
خلوت و شکر وضو بگذارد و استغفار گوید در و فرستد نگاه
خاتم در انگشت چوای دعا و عود کند یا بد اول یا تعظیم و حضور
دل بگوید یا کبیر یا کبیر و در چوب عود و نقش خاتم نظر کند
مغله سم در دل میگذراند و در آخر هر مجلس بگوید یا کبیر یا کبیر
و چند نوبت در و فرستد در اول و آخر هر دعا در و فرستادن سبب
اجابت غایت است در دعا گویش شرح بن اسم نوشته اند و عمل نموده
و بعضی از بزرگان فرموده اند که در آن سه روزه هر شبان روز
بعد اول خواندن بود اجابت است و عدا اول هفتاد است
الحفیظ یعنی نگاه دارند هر چه از این یافت و بخواهد این باشد

از یو افضا و حج و نوبت
آخر و غیره و غفران و نوبت
مقاصد عالیه خواندن و جمیع طریقت
محبوبت بیدار عصر و زجبه طریقت
مشروع که بخواند با جایت مقبول است
و اصل دعا یا شرح از در مقبالت
مقبول که مقصود به مسطور است و هم
بسیار مبارک و مبرور است و در
خیانت خواندن غایب است که آن نیز
آخر و زجبه نیز در یک عمر و خصوصاً از یو
از برای قضا و حج و نوبت
دفع دشمن محبت است و محبت
جمعه و از تقیبات است و نماز ظهر
گشایش و کارها در میان نماز ظهر
و عصر و زجبه بعد از اسم خواندن
نموند سبب قبول است بعد از نماز
و محبت قبول شود و در روز
نوسعد روز در روز
دوشنبه

در سر کلام مبارک الحفظ

(۷۹)

که نوح پیغمبر علیه السلام زیوکت این نام از طوفان نجات یافت
هر که خواهد احصا این اسم کند اول باید که دل و چشم و زبان و
خود را از جمله مناهج و خطا نگاه دارد تا خضر حفظ او را از
بلایات محفوظ دارد و شیخ مغرب گوید هر که خواهد از غر فشا
در آب سوختن را نش و سردی و آن و دیگر حرام این بود این اسم
بنویسد بخوبی بنویسد و بر یاز و بند از نکبات این بود خضر امام
رضا علیه السلام فرموده اند هر که بعد از این اسم که خضر بنویسد
مکر و دروغ و جمع بعد از نماز بنویسد بخط ناریک طوطا کند
بر یاز و بند از وسوسه شیطان و خوف سلطان دیدیم سبب و ماز
و غفرت خیرالات فاسد را مان خضر بوده باشد شیخ فرموده

۲۴۸	۲۵۷	۲۶۶		۲۲۷	ح	ف	ی	ظ
۲۶۳	۲۳۰	۲۴۵	۲۶۰		ی	ظ	ح	ف
۲۳۳	۲۷۲	۲۵۱	۲۴۲		ظ	ی	ف	ح
۲۵۴	۲۳۹	۲۳۶	۲۶۹		ف	ح	ظ	ی

اگر کسی باین که نموده شد نشر کند بر لوح نقره و یا خود را
که از تمام مخلوقات حلاله مقابله و قرض و در و جمیع اراضی
آخر الزمان و نعم این تعالی بنیکند و اگر نقره بنویسد روز شرف
را بخاند نویسد این خواص هدا اگر این نوشته را در میان مال نهادند این

وقت طالع افتاب شهر زاد و شصت
بار بگوید یا غفر از نموده است
ختم چهار ضرب اگر چه بکینند
از طشت وجه و کتب نقل شده
لکن در دست جهان بهتر بنویسد
که در این ساله ایراد میشود اول
قبول است که محل اعصاب جمیع علما
است و از این است که در و شصت در
بوی چند سی و هفت از اینها در
وسی و هفت از اینها در
دست از اینها در
چیزی بطرف چپ گذارد و بعد در
عاز ساجد گذارد و بعد در
طرف راست ده مرتبه صلوات بخواند
مکرر این لغوی که بر او شش بار صلوات
نفرستد که مجموع بیست و شش بار صلوات
شود و بعد در اینها و طرف چپ را
در هر یک ده مرتبه
چهار مرتبه را

در سر کلمه مبارکه الحفظ (۷۷)

گردند اگر اهل کشته بخوانند این اسم قیام نماید سالها بسیار جل
رسند از امواج و جانوران بلبه دریا این یوند و دیگر فرموده اند
هر که نقش کند این اسم را بر یکسری بر عقرب یا بلور یا نقره و لوح نشا
بایست بقه نموده پیشو که لوح زینج خروید خرواز طلا باشد و

نقاش ناظران باشد یا صاحب	ی ل ح ف ی ط ا ح ف ط ن ی
دعوت در دو جمعه خلوت شود	ی ی ن ا ط ح ف ف ح ی ا ط
قبله یار و دو شب یا غار سعد	ط ی ای ی ن ح ا ف ط ف ح
و قرناظر بسو و این نا حفظ	ح ط ف ی ط ا ف ی ای ح ن
ا ح ف ط ن در ده سطر میرا رسد	ن ح ح ط ی ف ای ی ط ا
و زمام را بنویسند سطر و نقش	ا ن ف ح ط ا ح ی ط ی ای ف
کند هر دو در چن نقش کردن اگر	ف ا ن ی ف ی ح ط ا ی ح
باشند هیچ سخن نگویند چون منقر	ح ف ی ا ط ا ن ح ی ی ف
کرد صاحب عود معطر شده	ف ح ی ف ی ح ی ح ا ن ط ا
ان لوح را نگاهدارد در پنج	ا ف ط ح ط ی ن ف ای ح ی

یا یکشنبه جمعه هرگاه در آب و از غسل کند یا در خلوت بخواند
و در خلوت در رکعت نماز بگذارد و بعد از آن بعد تکبیر بخواند
و لوح را در پیش سجاده نهاده و در نظر کند اگر مجموع عدد تکبیر
در مرتب نهاده نگین خاتم از عقیق یا یاقوت یا بنظر بنویسد (ظاهر و غیره)

بخواند مکرر آن که بر او شش شب
مرتب بخواند و بعد از آن صلوات و بعد
از آن سه بار عابد باشد و در یکهای
از خدا بخواند پس از آن در یکهای
اول را در آب روان تداود و در یکهای
دوم را در همانجا از زمین را خشکند
و در آنجا که تخلف ندارد و بارها
و در آنجا که است و چهار روز
چهارشنبه یا چهارشنبه سبب و
روز شنبه را از پنج روز بعد و در
شصت شش از پنج روز بعد و در
کتاب و طبابت و در و قبیل و در تمام
یکشنبه چهار ضرب بخواند تا تمام
شود و بعد در گودال ببرد و بر روی آن
گودال را بنیان کند و گودال در
بول نماید برود بشرط آنکه گودال در
قدم یا سه قدم نه چهار باشد
شود و این طریق پنج روز و شنبه بخواند
است و چهار صد و بیست و پنج بار
بر چند در میان قبر
گودال
بکند

در شرح کلمات مبارک الحفظ

(۲۸)

و خاتم در انگشت کتد بتر است و در وقت غروب و لوح خان نظر

کند و آهسته تکرار میکنند

یا حیض و الحفظ بنجره

است و در آخر محلی میگوید

یا حیض یا حیض یا حیض یا حیض

مبشر شود بر این مداومت

نماید و الا دعوت این نام

۵۱۳۸	۵۱۵۰	۵۱۴۹	۵۱۴۳
۵۱۴۸	۵۱۴۴	۵۱۳۷	۵۱۵۱
۵۱۴۱	۵۱۴۷	۵۱۵۲	۵۱۴۰
۵۱۳۵	۵۱۳۹		۵۱۴۶

هشناد و شش روز است که بعد تکبیر بخواند و اگر بعد از آن کم کند

شاید مائزک نباید کرد و آنکس که این دعوت بخای او از جهات

افات و بلبان و شرمش و خاسندان و مکاران و قهر سلطان

و کید مان و سحر ساحران و بنجار پیکاران و شر شیطا و افات اخر

الزمان محفوظ باشد پیوسته و کف غنایت و حرز حایب خصمعا

باشد باطن او را بود جمعیت و سلامتی از وسوسه خبالا فاسد

و باید که خود را از بکار پرنگاه دارد که اسم عظم است و شش عشر

جل جلاله حافظ و ناظر است و باید که خاطر از اندیشه دور

دارد و این و حق میشود که اگر وضو نداشته باشد وضو کند و اگر

مبشر نشود بکند و در وقت غنایت و فصاحت حاجت شریب الواح از

خود و رکعت و غیره دارد نامقا صلا و بکله و برود مبشر کرد و در آن

رو قبلا بطریق یکی یک مرتبه چهار

فهر را بخواند و در گوشت اندازد و

بر روی آن بریزد و برود و اگر دفعه

مطلبین سدد و شنبه دوم و سوم

عل نماید که مطلبین سدد و شنبه

هلا دشمن و ستمکاران در

چهارشنبه و قتل و افات و

یک دفعه فاد علی که مذکور میشود

بنازخانه او بد مدالنه یا هلاک شود

بناز لیل کرد و مکرر بخیر شد است

بفضل یحیی الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم یا ابا العزیز

یا علی یا علی یا علی یا علی

یا علی یا علی یا علی یا علی

یا علی یا علی یا علی یا علی

یا علی یا علی یا علی یا علی

یا علی یا علی یا علی یا علی

یا علی یا علی یا علی یا علی

یا علی یا علی یا علی یا علی

(v9)

دگرینیک

[illegible]

در شرح کلمه مبارکه المقبَل

(۱۰)

و کسب که معنی کرد اند و نه آن قادر نباشد یاد دوز و سلاوک
 طاقت ندارد یاد رسال محط بطعام اندک صبر نتواند کردن با خلق
 شیرینا ز کرده بویاد رنر بختیائی کوفزار گشته یاد ربیبانی یارب
 بیطعام مانده این نام داهفتاد و هفت نویب یکوزه قبی با عبقا
 تمام بخواند و یاد دوز و ن کوزه مد و پرا بکشد از ان ایب باشد
 جمله علمهای مذکور را مقید بود و در بیابان و در کشتزار و در نعل
 او را صبر کرامت فرماید تشنگی ببرد و اگر بعد نکسیر قبول شیخ
 که دوازده هزار یکصد بود عدد است مع صد و موخر بر خال
 پاک خواند اینر تعالی نگاهدارد هر قلب الصبر که او در حین
 جوع و عطش و در از ان خال به یار کند و بگو کند او را است
 تمام حاصل کرد و غریب ری این نام زود بوطن باز رشتاد
 کام و توانگر اما مرتجع با خود دارد

۱۳۷	۱۴	۱۴۳		۱۳۰	ث	ی	ق	م
۱۳۲	۱۳۱	۱۳۶	۱۴۱		ق	م	ث	ی
۱۳۲	۱۴۵	۱۳۸	۱۳۵		م	ق	ی	ث
۱۳۹	۱۳۴	۱۳۳	۱۴۴		ی	ث	م	ق

الحسب عندی سید اله است خلا یق زود قضا کردن
 حاجات و دفع بلیات این نامی است که کرام الکاتبین بر گاه بگذا

من الیق الفیندیه و یقول
 لکل واحد منها حرة القوی و
 برینها الطیور یکیشتر مد و من
 اکثر ذکرا القادر عند و من
 غلب علی خصمه و کما من اکثر ذکری
 المنشی کفی امر عدوه از بوی
 ظاهر که شد و در دوز و آمد
 غائب و آشکارا شدن معذنها و
 اطلاع بر عاقبت کارها که بداند
 مجلس رویت و شیششنبه در یک
 حاصل کرد و در قایم کرده و پذیر
 اید بر است التعلیم ان الله
 یعلم ما فی السموات و الارض
 ان ذلک فی کتاب ان ذلک علی
 الله یسیر در کتب که از
 وای قضا حوائج مشرعه و یا مقصد
 هر دوز هر ریا باز بخواند و استدا
 از دوز بجهه

در شرح کلمه مبارکه الحسب

(۸۲)

من کل ربی در مربع چهار چرخا وضع کنند چنانکه افتاد بر
 ایند حمل باشد بعدا ناظر و قمر از منوسات سانیوید
 با خود دارد هر دو بیست و یک نوبت بخواند بر خود ملاک هر عالم
 دشمن او گردد هیچ افت یورسد اگر شخصی را به مقت گرفتار ساخته
 باشند او را از سلطان بهم بوب این مربع را با خود دارد چون او را چشم

بر باد شاه افتد این اسم بخواند
 تا اندم که حکام یا او سخن گویند

هر چه گوید رجوع خداست
 از سلطان او برود و چشم مهر را

گرداند از نظر و لحاظ برین آید

حبه	رب	من کل	رب
مر	من کل	رب	حبه
رب	حبه	مر	من کل
من کل	مر	حبه	رب

یابد که با او چند اشقت و مرحت نماید چنانکه خلافت از آن جبر
 بمانند این از برکت الحسب و اگر بر اطلس بر بطا نویسد یا بخواند
 مبارک او

ح	س	ی	ب	۵	۳۱	۲۵	۱۹
ی	ب	ح	س		۲۲	۷	۲۹
ب	ی	س	ح		۱۵	۲۱	۹
س	ح	ب	ی		۳۳	۱۱	۲۳

چهار مرتبه یا بر فضیل بخواند برین
 شنبه یک مرتبه یکشنبه سه مرتبه
 در شنبه پنج مرتبه سه شنبه هفت مرتبه
 چهارشنبه پنج مرتبه سه شنبه هفت مرتبه
 مرتبه جمعه نه مرتبه پنجشنبه هشت
 مرتبه عبود و دعاها مجموع چهل
 از دعاها شصت و دوازده صافی قدر
 المؤمنین را در قنوت نماز شب بخواند
 و در کتاب جمال الصالحین بخواند
 است و شرح و تواب بسیار دارد
 به جهت هر مرتبه که داشته باشد
 ای مبارک که سلام قوی را میبخشد
 شصت و چهار بار بخواند در هر روز
 تا یازده روز و ایند از آن چهار مرتبه
 نماید بنایب و از آنست که در چهار
 اقامت و در هر روز و در هر روز
 نماز صبح و یک بار بعد از نماز
 یازده بار یا بعد از نماز شنبه کند و جمع
 هر روز نه بار بخواند و در هر روز
 شریع کند یکشنبه

در سر کلمه میا کذا الجلیل (۸۳)

الحلیل یعنی خدا بزرگوار بذات و جمیع صفات این ناجی است که
همه مخلوقات از هبیت و جلالت این نام میترسند اهل حقیقت
گویند هر که خواهد حصا این اسم کند اول باید که بعین یقین ببرد
و بعلم یقین بداند که جلالت عظمی و بزرگوار و خاصه حضرت جلیل
بجاء است و صفتش مسکنت و ضعف است چندانکه مسکنت و عجز و
اظمانا دکت ظاهر و باطن خود مشابه مسکینان سازد تا حضرت
جلیل او را حشر گرداند یا طایفه که حضرت بزرگوار و حیوان صلی
الله علیه و اله فرموده اند اللهم حنی مسکینا و امینی مسکینا
و احشرنی فی زمره المساکین و حضرت امام رضا فرموده اند هر
هفت روز هر روز بنویسد این اسم ایشک و زعفران و گلایه و شکر
بر زبان و بخورد و هر روز یک نان صدقه کند و از او در میان خلائق
افزاید تمام از بزرگ این نام دیگر فرموده اند هر که هفتاد و سه مرتبه
بنویسد این نام و ایشک و زعفران و گلایه کاغذ بقیه بار بار
و بر بازو راستیند و بر خاتم نقره که پخیل او طلا باشد نقش
کند بحروف تکبیر در دست چپ کند هر روز بعد تکبیر بخواند
محرّیب برای بزرگی و حشمت و طلب جاه میان خلائق و تقرب نزد
سلاطین و هبیت باشد از او در خلائق و اعدا و اگر خواهد که
بدعوت این اسم قیام نماید بعد تکبیر یا بعد کبر خواند و بعد تکبیر

[illegible]

در شرح کلمه مبارکه الجلیل

(۸۴)

دوین و نوزده است و مع صد مؤخر چها صد هشت است و دعوی این
اسم بسیار گناه است که سر و بزرگ گشته باشند و بسیار خدایان
خواهند که همچنان بنامند و در وقت عود و نفس خاتم گاه کا نظر
کنند و هر گاه این اسم را بخوانند این اسم که ایشان بسیار گشته باشند
بصفات عظمت و بزرگواری حضرت عرش جل جلاله

۱۸	۲۱	۲۴		۱۰	ل	ی	ج
۲۳	۱۱	۱۷	۲۲		ل	ج	ی
۱۲	۲۶	۱۹	۱۶		ج	ل	ی
۲۰	۱۵	۱۳	۲۵		ی	ل	ج

الکبریم یعنی خدا پاکست صفت نبی که دارد در گذرند و جبر
و تفصیل فبند گانه کار پریشار و زکار این فاعلی است که هر که
قد و منزلت باشد برکت این نام برقرار اندا اهل جحیمت گویند که
هر که خواهد عود این اسم عظم کند باید خود را موصوف بکرم و
و انمقدار که تواند هم و شفقت و کرم معرفت از خدای خود در پی
ندارد بلکه منت قبول کند حضرت امام رضا علیه السلام مفرقا
هر که این اسم را بسیار گوید حضرت کرم و فقا صدقها و آخرت او اکثرا

باغبان عند کل کوبه و معانی
عند کل شیده و همچنین عند کل
دعوی از همه مطهر است
اینها از روز شنبه نباید نادوارند
والله القیاس علی العلی العظیم
و صدرت بکوبه محمد رسول الله
النبی المختار اکرم و سی مرتبه
بکوبد علی و فی الله المخلص الصبی
صیل علی النبی الی محمد و آله
و سلم و در ازین بار بکوبد یا الله
منتهی و منک مدد و علیک
بفکره عونا لایسته التوابع کل
هم و هم سبقت یونینک یا علی
یا علی یا علی و صلوات بر محمد
و آله و در مرتبه بکوبد یا الله
من الظالمین

در سر کلمه مبارک الحیث

(۸۷)

۶۳	۸۹	۸۳	۷۷
۱۵	۷۵	۶۵	۸۷
۷۴	۷۹	۹۳	۶۷
۹۱	۶۹	۷۱	

۸۱

الحیث یعنی خدای اجابت کننده است آنرا که خواهد این نامی است که
 اسم غیبی است میبکشد و کار و بر کاروی و کار نکرد و خفتن از جهالت
 خدا فرستاد و بجات یافت چو کسی خواهد که احصا این اسم کند
 باید که هر حاجت کند که حاجت خود را بر او عرض کند یا بگوید که توان
 ایجاب کند او را تو میداند که حاجت خود را بجز خدا بعالی نگوید
 تا آخر غرض حاجات و بر او آورده گرداند و خدا را تمام ضاع است
 فرموده اند هر که صدقه بدارد بگوید حاجت خود عرض کند حاجات او
 بیکل برآورده گردد و هر که دایم مداومت کند این بود از نیکیات دنیا
 شیخ ابوسعید گوید هر که در آخر دعا بیست و شش بار بگوید
 یا سراج یا محیی برود دعا او مستجاب گردد و شیخ شهاب الدین سمری
 فرموده هر که این مرتب (در صفحه ظاهر) بخواند او در هر حال از بلا
 این بود که کسی را مری و کاری بود و در حصول مضطر گشته
 یا بیک تن در یک مجلس این نام را بنویسد و بخواند البته اثرش
 ظاهر گردد و اگر پیش از نوزده هزار نویسد بگوید در نسخه شاهین

یعنی باده بزرگوار من است و هو القوی
 العبد و چون سلام دهد بیا
 البند و صد بیت و در مرتبه این
 اسم را بگوید یا لطیف و بعد از
 رود و حاجت بخواند که انشاء الله
 نمائی یا حاجت بفرستد روزی که حاجت تو
 صبر کند اگر تا آخر قضاء حاجت تو
 باز در رکعت نماز بهمان نظر تو بنماید
 و اسم مذکور را بخواند سترت بخواند
 حاجت تو بر تو میسر شود و حاجت
 حاجت حاجت حاجت حاجت حاجت
 صلی الله علیه و آله و سلم که در هر
 مرتبه کس که بگوید یا سراج یا محیی
 یکبار بخواند بعد از سلام دوم مرتبه
 صلوات فرستد و سبده نو بنویسد
 استغفر الله العظیم و آنرا در دست
 و حاجت کند که بر او در حاجت
 یا سراج یا محیی در هر وقت
 اوقات

در شرح کلمه مبارکه الحکم

فرموده اند هر که جهات شاهی شود این نام را بسیار گوید و آنگاه
 آسان گردد اهل دانش گویند که در این عجایب و غرایب بسیار است
 هر که را می پیش آید از قبض لبط و قرض و غریب و تنگ میشت
 و درویشی و امثال این باید که مداومت بکرا این اسماء نماید اهل
 حقیقت گویند هر که خواهد احصا این اسم کند تا قول باید که زنا
 از اقرارض نگاه دارد و در کارها مخلوقات مدخل نشاندند
 که هر چه از اراده خضر حکیم بود موجود گردانند و جمله موجودات را
 چنانکه میخواست افزیند و هر چه ببرد که داده عین حکمت است و غیر
 آن نمیشاید پس باید که بهر حال رضا بقضاده و خضر
 حکیم خقیق اشیا را بر وی منکشف گردانند دعوت این اسم هفت
 کسایت که خواهند در علم حکمت شروع کنند آنچه دانند و ندانند
 او گویند بکرا این اسم قیام نماید و هر چند پیش خوانند باید
 تابیند از آنچه خواهند این را عدد معین ساختند چنانکه بنقل
 صحیح آورده اند که در روزی که خضر رسالت صلی الله علیه و آله
 آمد و عرض کرد یا رسول الله پدر مادرم قدا تو باد قرض بسیار دارم
 خضر فرمود این اینها را بخوان و وعده حقین نفرمودند بکرا
 آمدند اسند عا کرد که یا رسول الله و احم اء شد اما از مناع
 دنیا هیچ ندارم فرمود تعبر است همین ایات قیام نماید تا بعد از آن آمد و

ایضا از جمله غارهای رای قضا
 خج و کج و کج که جلد در رکعت
 یازده بار سوره قین را بخواند و بعد از
 سوره مرتبه صد مرتبه تا هر چه خواهد
 بفرستد بفرستد و در سوره یازده بار کلام
 انجمن فیضی که در سوره یازده بار کلام
 یازده بار کلام فیضی که در سوره یازده بار کلام
 عن خرابک و فیضی که در سوره یازده بار کلام
 ایضا جلد قطار عده
 دو سوره زوق و غالب شد و خضم
 در شب جمعه یک ساعت پیش از
 طلوع صبح بخواند و در رکعت نماز
 افشاء بخواند و در رکعت نماز
 بعد از حمد سوره از اجاء نصر الله
 تا آخر بخواند و در رکعت دوم بعد از
 حمد سوره قل هو الله احد را بخواند
 و بعد از نماز یکصد مرتبه صلوات
 بفرستد که اغراض و عجل
 فرستد

در شرح کلام ربنا کما الحکیم

(۹۱)

عرض کرد یا جلیل الله دشمن بسیار دارم و همتا پند دارم امر
مبدأ و صفت همین است که هر چه فرمود و ذکر بر این گذاشت باز بخدمت
رسول خدا آمد گفت از حکام و سلاطین میپرسم فرمود همین
آیات بر زبان میران و از هیچ فریب نخرم و هر امر مشکلی که تو
پیش آید که در آن متخیر مانده در این آیات شروع کن تا خدا بشارت
از برکت این چند نام بزرگ اسان گرداند راوی گوید که حکمت
چه بود که این آیات فرمود و این دیگر ارشاد نکرد اهل حقیقت
گویند که معنی پوشیده در ضمن این آیات بسیار است و شرح این
آیات آنچه میخواهند بخواهر القرآن است حضرت امام رضا علیه
فرمود هر که این آیات بخواند و ثواب آنها را بروح الدنیا بخشد
ایشان را هیچ حقی در گردن آن فرزندانمانند و آیه کریمه این است
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَتِلْكَ الْاَرْضُ وَ رَبِّ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَتِلْكَ الْاَرْضُ وَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَ
رَبِّ الْاَرْضِ وَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَهُ الْخِطَابُ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِ
وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَتِلْكَ الْاَرْضُ وَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَ رَبِّ الْاَرْضِ وَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَهُ الْفَضْلُ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ فَتِلْكَ الْاَرْضُ وَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَ رَبِّ الْاَرْضِ وَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَهُ

بوده باشد بعد از آن هماره
بکشد بگوید یا لطیف و رحیم
آنا عبدك الضعیف عدد
کبرش چهل و یک روز و
عدد صغیرش بیست و یک روز
انصاف از حضرت امام زین
العابدین علیه السلام روایت است
که چون حضرت امیر المومنین را
کار دشواری پیش آمد جامه
پاک پوشید و وضو ساخت و
لباس تن بر جای از بام خانه شست
و چهار رکعت نماز کردی و در رکعت
اول بعد از حمد سوره او را خواند و در رکعت
دوم قل یا ایها الکافرون و در رکعت
چهارم قل هو الله احد خواند و این دعا
انگاه دست بدعا برداشتی و این دعا
فانما یتلى

در بیان حکم و حکمت

(۹۳)

وَلَهُ الْفُؤُادُ الْيَمَانِيَّةُ وَالْأَرْضُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْمُلْكُ
 فِي السَّمَاوَاتِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَشَرَحَ بِهَا يَانِ وَابْنُ حَضْرَه
 قَدْ كَتَبَ سَبْكَتُ بَعْدُ شَيْخِ مَغْرِبِ كَسْبِ كَرْدِه اِنَّ وَعْدَهُ بِشَيْخِ
 نَكْرَدِه اِنَّ دَاوُلْ نَكْبِرَ اسْتَفْرَادِ اسْتَدَ شَيْخِ بَوَالْعَبَّاسِ عَدْلِ كَبِيرِ
 الْحَكِيمِ بِانْصُدْ جَهْلُ وَبِنْجِ عَدَا سَبْكَتُ الْحَكِيمِ جِهَارِ صَدْ جَهْلُ وَبِنْجِ
 عَدَا اسْتِ عَدْلِ نَكْبِرِ مَغْرِبِ بِالْفِ لَامِ بِانْصُدْ جَهْلُ وَبِنْجِ عَدَا سَبْكَتُ
 وَبِنَايِ نَدَا جِهَارِ صَدْ جَهْلُ وَبِنْجِ عَدَا سَبْكَتُ بِرِجْمُوعِ عَدْلِ قَارِي مَغْرِبِ

۱۹	۲۲	۲۵	۱۲	اقا صرحتند	م	ی	ک	ح
۲۴	۱۳	۱۸	۲۳	بیشتر نوشتند	ک	ح	م	ی
۱۴		۳۰	۱۷	فایده بیشتر	ح	ک	ی	م
۲۱	۱۶	۱۵	۲۶	دهلدند	ی	م	ح	ک

الْوَدُّ بِعَنِ خَدَايَ تَعَالَى دُوسْتِ مَطْعَانِ اسْتِ وَدُوسْتِ اَرَنْدِ
 هَرِ دُوسْتِ فَرْمَانِ نِزَارِ وَاِبْنِ نَامِ اسْتِ كِه اَدَمُ حَوَا عَلِمَا السَّلَامُ
 مَوْدُتْ فَيَا دِه پَشْتِ رَا هَلْ حَقِيقَتْ كَوْبِنْدِ هَرِ كِه خَوَاهِدِ احْصَا اِبْنِ
 اسْمِ كُنْتِ بَابِدْ كِه رَا طَاعَتْ دُوسْتِ مَخْلُوقَانِ اَبْرِ مَسْجَانِ بِنْدِ
 وَنَامِ اِبْنِ اسْتِ كِه مَخْلُوقِ خُشْدِ دُوسْتِ دُوسْتِ رَدِ وَاَزْدَا عَدَا
 كِبْتِ هِيچِ اَفْرِيذِ دَرْ لُ نَكْبِرِ نَا خُشْدِ وُدُ وَاَوْرَا بِخَلْقِ خُو مَحْبُوبِ

اِنَّ اَمْرِيكَ بِمَا كُنْتَ تَوَاصَلُكَ
 عَلَيَّ صَرَفِ اَبْوَابِ اَرْضِ لَمَقْرَحِ
 اَنْضَجْتَ وَاسْتَلْتَ بِاسْمَائِكَ
 اَلَيْسَ اِذَا دُعِيتْ بِهَا عَلَيَّ اَبْوَابِ
 الصِّرَاطِ لَيْسَ تَسْتُرُ وَاسْتَلْتَ
 بِاسْمَائِكَ اَلَيْسَ اِذَا دُعِيتْ بِهَا
 عَلَيَّ الصِّرَاطِ لَيْسَ تَسْتُرُ وَاسْتَلْتَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 اَقْلَبْنِي بِقَضَائِكَ حَاجَتِي حُوزَانِ
 دَعَا رَا اَلَا اَدْرُكُ خَلْقَ مَنِي كِه قَدَمِ
 رَوَا شَوْدِ اَيْضًا حَاجَتِي
 دَعَايِ دِيُوَرِ وَنِيُوَرِ جَمِيعِ مَطَالِبِ
 اَزْ سَبْكَتُ هَارِ شَبْنِه وَبِنْجِ مَطَالِبِ
 دُورِ كُنْتِ تَا زِيَا بِيَاوُودِ دُرْ هَرِ كُنْتِ
 اَزْ خَدَاوُودِ سُوْرَةِ لُسْ رَا اَيْضًا دُورِ
 وَنِيُوَرِ اَنْدِ نِيُوَرِ كِه اَوْرَدِ

در شرح کلام مبارک الوالد

اینکه کریم محبوب خلائق گردد و هم آورد اندک شخصی بود قطاع الطریق
و نیز ناکردن مشهور و شارب خمر و عاق والدین و کذاب که هر چه
نظیر کردی اغلب روغ گفته و در ابتدای اهل اسلام کوشید
و ترساید نویتی ناوی ملاقات کردم حول قیامت بگفتم که گویا
بروی غائب گشت بعد از فرصتی گفت ریحون من غایب کن گفت ملا
اوردنا تو را کلمه چند بینا موم نابان قیام نمائے خدای تعالی نور
از ابن ضلاله بخار بنشد کلمه عرض کرد این به نوشتنم و بنویسم که
فاسه و زاین به را حفظ کرد و روز غره ماه رجب که جمعه بود او را
غسل داده بدعوای این ارشاد کردم و بنده بجهت بخیر فلوب هم
در آن جنین خوانده بوم چو ختم را با تمام رسانید و ارادید که در آن
حقوق مسلمانان شروع کرده از هر کس که بجهل در قطع طریق چیر
برده بود می پوشید تا عوض نازدهد تا و افعه قربان و اراد و عرفا
دیدم و نک زو و شاد و ریجی که با او مصاحب بود ند هر نک او
او بر آمد در یک جانب از دست پر خلائق بسجده افتاده اند مناجات
میکنند نزد باب ایشان فهم چون دو از خاک برداشت گفت این شیخ
دیگ که خضر و شت بنده خود را از برکت این کلام خواند رجه اسفل
بلکه علی می رساند یا شیخ لبیرم رسید آنچه در ضمیر خلائق است
و چند کلمه بیا کرد که مشکلات در بین من از آن حل شد و او را دید

و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه
بگوید تضرع من الله و فتح و رب و در
رکعت سوم بعد از حمد صد مرتبه
بگوید لا اله الا الله یحیی و لا تموت
رکعت چهارم بعد از حمد صد مرتبه
بگوید انا فحشاک فحشاً مبیناً
و چون سلام بآید هکذا صد بار بگوید
غفرانک ربنا و ایتک المصیر
پس ربنا و ایتک المصیر
صد بار بگوید استغفر الله و اتوب الیه
هفتاد و سه بار بگوید یا الله یا الله
حاجت او روا شود و ان شاء الله تعالی
افضل از اهل بیت عصمت
که هر که در رکعت نازک از در مو
در هر رکعت صد مرتبه در روز
بیکار بخواند و چون فارغ شود از نماز
باستان بلند کند و فوطه
در گردن اندازد

در سر کلمه مبارکه الحمد (۹۵)

با صفایا طبعی که بصورت نبود و صفا خلاق عرفان را مملو و فواید
 میگردند میگویند یا وود و یا وود و یا از میان آن جمع بیرون
 رفتند و راه یابد و پیش گرفته بر فتنه دیگر ایشان را بدیدم و اگر
 کسی ببرد عفو نتواند کرد باین و در صغیر که هفت هفت است مداومت
 نماید این کرم را شرح بسیار است در این مختصر بدین فدا خضار
 کردیم تا بطویل بنام تمام این است اِنَّهُ هُوَ بَكْرٌ وَبَسِیدٌ وَ
 هُوَ الْقَوْرُ الْوَدُودُ وَالْعَرْشُ الْحَمِیدُ فَعَالٌ لِمَا بَرِیدُ
الحمد یعنی خدای پاک و منزله است از گرفتاری مان و مکان
 و رسیدن آثار و نور گواهی هر کس این را می است که آدم حقیقی می باشد
 و علم آدم الّا سماء کلمات بیست این نام رسید اهل تحقیق گویند
 هر که خواهد عوین بن اسم کند باید تا مقدار یکی که تواند بیندگان
 خدای را شفق کند و دفع رساند و منت تا حضرت شخصاً او را نود
 بتدکان مکرّم گرداند حضور امام رضا علیه السلام فرموده اند هر سال
 که قبض بود فتح نشود و با صفت طالب بر این تکرار این اسم خدا و
 نماها بواب هر و سلوک بر و بگشاید و یکی از اکابر فرمود در میان
 اینانی چنین خواهی که بی غیب آشنه باشد و در کرده هر روز بعد از
 انعام نماز یا مازاد بود نه بار این اسم را بخواند و یا در خود مدبر
 در وقت جاه و طلب عزت و هر که ترسد فعلت بر ص و خدا و نفس

و سوره این را بسیار آید و تمام کند
 چون به کرم بگویند پس در سجده
 کنند در سجده بگوید قَسْبُحَانَ الَّذِی
 یَسْبَحُ مَا کُوتَ کُلَّ شَیْءٍ وَارْتَبَ
 یُحْیِی الْمَوْتِ وَ یُعِیْزُ الزَّانِ خَاجِ
 یُحْیِی الْمَوْتِ وَ یُعِیْزُ الزَّانِ خَاجِ
 خود را از خداوند بخواند صد هفتاد
 سوره سجده بر نداشتن باشد که
 حاجت او روا شود انشاء الله تعالی
انصاف اگر کسی را مشکلی باشد یا
 یا بگوید بر او نیک باشد و در کلمات
 بگذارد و در کلمات تا و نظر بجز
 اخلاص و ایضا فحش تا و نظر بجز
 بخواند و در کلمات و بعد از حمد سوره
 اخلاص و آلم تشریح و نیز آنرا بخواند
 یا آخر بخواند البته گشوده خواهد شد
 برای و در هر روز و انشاء الله تعالی
انصاف هر که طلب رخصت
 بخواند و از ده رکعت نماز
 بگذارد و در هر رکعت

در سر کلمه مبارک البعث

و جمله علمها باید که آیام البیض روزه دارد و در این سه روز
متصل تیکر او این اسم قیام نماید تحسینا و تعالی او را از ان علل
نگاه دارد اگر بعثت گرفتار بود خدا تعالی او را صحت و کمال
فرماید علی الخصوص از این سه علت **الباعث** یعنی
بر انگیزاننده هر نفس و تن مرده و پیدا کننده هر چیز زنده این نام
ناجی است که در روز محشر هر کس این نام زنده گرداند اهل
الحقیق گویند هر که خواهد عو ث این اسم کند اول باید که امر به
و نهی منکر لازم گیرد بندگان خداوند را و باعث طاعت شود تا
حضرت ملک علام با پیمانی دل مرده او را زنده گرداند و در روز
او را سفید رو بر انگیزاند حضرت امام رضا علیه السلام فرمود
هر از مؤمن را که عقد شهادت بود یا آنکه نفس خود را کشته بود
او را امری است که هر که با قیام نماید خود هفت روز هر روز
پانصد بار بگوید در مربع نوشته یا بنظر تو دریا زو بند بگشتا

۱۴۳	۱۴۶	۱۴۹	۱۳۵	ب	۱	ع	ث
۱۴۸	۱۳۶	۱۴۲	۱۴۷	ث	ع	۱	ب
۱۳۷		۱۴۴	۱۴۱	۱	ب	ث	ع
۱۴۵	۱۴۰	۱۳۸	۱۵۰	ع	ث	ب	۱

۱۵۱
و در نظر هیچ کس خیال نشود و یکی از اکتاف فرموده هر که زاد و بوم خود

بعد از حمد ده بار سوره فاتحه بخواند
و بعد از هر روز که سلام میل
بویاری بگوید استغفر الله چون
از عمل خارج شود سر بپایه نهاد و
از خداوند حاجت را بخواهد البته
ماذن الله و فراموشد و **ایضا**
از نوای تو بشنود و **ایضا**
و توانگری تو در یک صبح و چرخه و در
دکعت نماز حاجت بجا آورد در رکعت
اول بعد از حمد هفت مرتبه قل یا
ایها الکافرون و در رکعت دوم
هفت مرتبه سوره قل هو الله احد
و در رکوع هر دو رکعت هفت مرتبه
ذکر رکوع و در سجده هفت مرتبه
هفت مرتبه که سجود و بعد از نماز هفت
دکعت اند که از کوزه خفیه است و بعد
کریتموزند **ایضا**
از حضرت رسوله

در شرح کلمه مبارک الحمد

(۹۸)

دو مرتبه بگوید تقاضای حاجت
پس در وقتیکه دستها را بلند کند
و بگوید لا حول ولا قوة الا بالله
الحق العظيم اياك نعبد و اياك
نستعین اللهم کن عینی باریک
و انشد شکیلا و افاک شکیلا
تا ز کند که زودی بعد از آن دست
تغاید **افضل** در وقتیکه دو
بمقاصد عظمه و مطالب کلیه روز
بخشند در روز دوازده و یا غسل
صد مرتبه صلوات بفرستد و
دو رکعت نماز حاجت بکند و دو
مرتبه آیه الکرسی و بیست و پنج بار
قل هو الله بخواند و بعد از سلام
بگوید

دست بر پیشانی او نهادن و پیشانی او را بگرد و بیست بار
بگوید یا شهید خدای او را مطیع فرمان بردار او گردان
و بلطف صلاح بازارد الحق یعنی خدای هستی و هستی او
بدست و سر او را بخندانی این نامی است که یوسف برکت این نام به
بعقوبت اصل گشت موسی برین سخن برگزگوارای این نام در سپید خانه
سلیمان بر برگزگوارای این اسم قرار یافت و نوح و م بنی سلطنت
نشد و یغز داشت این نام را مملکت بر او قرار گرفت اهل تحقیق
گویند هر که خواهد احسا این اسم کند باید اول بداند که تعظیم
و تکریم مرتبه خدا تعالی را با جزئیات استعانت و امید از هر کس
باطل است و من کل الوجوه رو بخواند تا خدا تعالی بداند دل
او را نور و حضور بخشد که در هر چه نظر کند خست و امانت
مشاهده کند یعنی چلی نور و خوار هم بنور و محظوظ عالم نماید
حضرت امام رضا علیه السلام فرمود اند هر که نیم شب بخیر
و وضو نشاء و دو رکعت نماز بکند و دستها را بخواه و اسما
بردارد صد بار بگوید یا حق و بر این نماز و صد بار یا و نور
گردد و بخواه باطن و جلا قلب بخانه رسد که ضمیر اناس و
ضکف گردد و شیخ معترف فرموده که هر که را چیزی ضایع شد باشد
و امید بخواند دارد باید که نام آن چیز را بر چاه گوشه کاغذ

در شرح کلمه مبارک اَلْحَمْدُ (۹۹)

بنویسد در میان رفته سه حق بنویسد یکی از بزرگان مکر
این فرموده یعنی بر چهار کن کاغذ حق بنویسد نام ضایع
در میان صفحه چون نیم شب شود با طهارت تمام آن نوشته
بر کف دست نهاد و رو بجانب آسمان رکعت چند آنکه میبخواهد
اسم با حق بگوید اگر چند شب این مداومت نماید حق تعالی
آن غایب شده را بوی باز رساند یا عوض آن چیز که تپک و راز
آن باشد بگوساند و اگر از جهت مرده غلبه شده این عمل
کند از باد بپا و پند ببرد بدست بد خواص اسماء حضرت
عزت هر چه و حریف است و آخر کتاب نوشته خواهد شد ان شاء الله
الوکیل یعنی خدا پیش برنده آن چیز که بد تقویست و کمال
گشت است مریدان متوکل را این نامی است که مختص بپادشاه
از بزرگان این نام رهوا صرفت و کشته نوح از طوفان نجات
باقی نماند براهیم از آتش بلالام شد همه زبیرکت این نام
بود اهل تحقیق گویند هر که خواهد احصا این اسم کند اول
باید که اعتقاد کلی بر خدا بنماید که کتب کتاب تمام مخلوقا
از حضرت وکیل داند که در کلام مجید و رفیع جمیع ارباب که
و کفی بالله و کبیرا و شیخ احمد شیبی در شرح کبیر آورده که در
جمع متمامات شش و شش بار بخواند کفایت کند و دعوی این اسم

یا وهاب از قای مجرب کرده اند
و گفته اند بسیار تسبیح و ثناء است
اینجا مجرب است چهار رکعت نماز یکبار و دو
پنجشنبه چهار رکعت نماز یکبار و دو
سلام رکعت اول بعد از حمد باری
بار سوخته اخلاص در رکعت سوم سبزه بار
دوازده بار در رکعت چهارده بار بخواند
رکعت چهارم پنججاه و یک بار سوخته
بعد از سلام پنججاه و یک بار صلوات
اخلاص بخواند و پنججاه و یک بار صلوات
بفرستد پس سجده کند و در سجده
صد بار بگوید یا آلفه و حاجت
خود را بخواهد که از تجاربات است
نمودار بخواهد است که هر که را حاجت
اینجا مضبوط است و ثواب و غنی
باشد از مقوله دولت و ثواب و غنی
عزت یا آنکه بیاورد ثواب و غنی
قبل از نماز یا بعد از نماز و غنی
یا خواسته

در سر کلمه مبارک الفوی (۱۰۱)

و تمام مخلوقات را در نزد قدرت حق ضعیف و خیر و مسکین داند
 و خود را چنان اعتبار کند که خاشاک در صحرائی در ترش باد
 افتاده که طهر سوزاده او را میسوزاند و هیچ اختیار و ایستادن ندارد
 و ناخود را در پیش قدرت حق تعالی چنان اعتبار نکند تمام است
 انگاه او را خضر عزت قوت دهد و بر اعدا غالب باشد شیخ بوی
 و شیخ معنی و جمیع بکر بر این متفقند که هر که را دشمن قوی
 باشد و او را در پیش قهر خصم مضطرب سازد و بیاد و قدرت را در
 و خیر کند هزار و یک گلوله بسازد و بهر یک یکبار را بر این اسم بخواند
 و آن چهره را بر خزان هدایا بآید که در زمین پاک میزد و در
 دل دفع دشمن کند و آن حق تعالی آن دشمن را قهر کند اگر بعد از آن
 عمل نکند که این اسم مداومت نماید بعد که پیش شریف اله شود و بگوید
 او را چهره گردند و گویند خواه نصیر لایق طوسی را و در هدایا
 جهت خلفای عباسی بخیل کرد و آن فتنه انگیز اهل طریقت
 گویند هر که بدست نفس افتاده گرفتار بود و سوسه شیطانی
 برای دفع آن این چهار اسم عظیم را از وقت طلوع صبح تا ادا ای فرض
 تا مدام بعد از اتمام نماز تا طلوع افتاب بخواند این اسماء قیام نماید
 یعنی حق تعالی او را بر نفس و شیطان غالب گرداند و در حین سوره
 سلوک سالک را از ذکر این اسم غافل نباشد و بگوید الفی و یقین

و او را مؤثر یافتند و افاقا بپایست
 بعد از نماز خفتن شب جمیع مقام
 خواند و در رکعت اول بعد از حمد سوره
 بگذارد و در رکعت دوم یا ایها الذی
 انعام ما و کنت غنی یا ایها الذی
 بخواند رکوع و سجود بعد از حمد از این
 و در رکعت دوم بعد از حمد از این سوره
 و بعد از سجده یا ایها الذی یا ایها الذی
 میخواند و سلام نماز را بگوید بعد از آن حاجت
 میجویند و بعد از دعا کند و حاجت
 صلوات بفرستد و دعا کند و حاجت
 بخواند البته با حاجت مقصود است
 بخواند و از آن حاجت بعد از شستن
 اگر چه صیانت از آن حاجت پیش منتهی
 باشد از این بجهت شرف است و
 تا از کن فیکون کنند و از سجده را حفظ
 بسیار بخوابد و از سجده از آن بخواند حاجت
 نداشته باشد از آن سجده از آن بخواند حاجت
 این اسم را بخواند البته شب جمعه
 عمل کند و در رکعت نماز حاجت
 بگوید و صد مرتبه
 صلوات

وَرَجَّ كُلَّهُ بِمَا كَرَّ الْفَرْجُ

(1.2)

اَلْقُوْنِي اَلْاَسْمُ وَهَمَّ شَيْخٌ فَرَعُوْدُهُ رَكْعَةً وَصَلَّاهُ بِهَا كَرَامَةً
 بَعْدَ كِبَرٍ مَحَلٍّ وَزَيْدٌ بِهَا دَاوِقَاتٍ وَفَدْرُوْنَ وَفَاَنَّهُ دَرِيْضٌ
 كَرِيْمٌ اَنْ غَالِبٌ بِهٖ رَهْمٌ سَا لَكَ سِرٌّ عَجِيْبٌ خَاطِرٌ اِنْ اَسْمَاءُ
 وَشَرِّحْ نَزْمٌ مِّنْ بَابِ صَاحِبِ عَوْنٍ اِنْ اَسْمَاءُ اَزْمَا شَفَاةُ
 طَالِمٌ عَجِيْبٌ اَسْمَاءُ اِنْ اَسْمَاءُ وَافَقَ كَرْدُ دَعْوَى اِنْ اَسْمَاءُ
 كَانَتْ اَشْكُ بَا اَهْلُ دَوْلَتُ سَلَا طَبِيْنُ كَرْدُ اَزْوَ اِلْ مُلْكُ دَوْلُ
 تَرَسَنْدُ دَعْوَى اِنْ اَسْمَاءُ قُوِيْ صَدُ شَانُوْ دَعْوَى اِنْ اَسْمَاءُ
 اَقَامِيْدُ كِبَرُ بَابِ عَوْنٍ وَفَدْرُوْنَ وَفَاَنَّهُ دَرِيْضٌ
 مِيَا نَ طَلُوْعُ صَبِيْحُ صَفَا وَفَدْرُوْنَ وَفَاَنَّهُ دَرِيْضٌ
 اِنْ اَسْمَاءُ اَكْرَحُ اَسْمَاءُ دَرْمِجُ نَهْدُ بَابِ عَوْنٍ وَفَدْرُوْنَ

١٨٥	١٨٩	١٩٢	١٧٨	القسم المقتضى القوي القضا
١٩١	١٧٩	١٨٣	١٩٠	القسم القوي المقتضى القضا
١٨٠		١٨٧	١٨٣	المقتضى القضا القام القوي
٨٨٨	١٨٢	١٨١	١٩٣	القوي القام القاض المقتضى

۲۸	۳۴	۴۰	۴۴		یا	و	ی
۳۸	۱۶	۲۵	۳۶		و	یا	ی
۱۸		۳۰	۲۴		ی	و	یا
۳۲	۲۲	۲۰	۴۲		و	یا	ی

[illegible]

(1.4)

२८

بسیار مجرب است **انضا** یعنی
علامه در شرح ابن روایت کرده
که جهت هر حاجت نماز کند و بعد
برخیزد و دو رکعت نماز کند **یا حی**
نماز هزار بار بگوید **انضا**
مقصود او است بجا آوردن
مقصود که در شب جمعه یاد رشت
وارد است که دو رکعت نماز کند در هر
یک سجده و در رکعت نماز کند در هر
سوره حمد بخوان چون بابا که در
وایات کشمکش برسی بکشد و تمام
وایات را ذکر کند پس حمد بخوان
این دو رکعت سوره توحید بخوان
و دو رکعت سوره هفتاد بار بگوید
و بعد از سلام هفتاد مرتبه **یا حی**
و **یا قیوم** یا **یا ذا الجلال** یا **یا ذی**
و دو رکعت سوره توحید بخوان و بعد
از فراغ هر حاجت که داری بطلب سید
بر آورده است و در بعضی نسخ بخوان و
که یک بار سوره توحید و یک بار
هفتاد مرتبه **یا حی** یا **یا قیوم**
یا **یا ذا الجلال** یا **یا ذی**

در شرح کلمه مبارک المبین

(۱۰۴)

مردم با ابرو گرد و این آب بر کشت و زرع که رسد خدا بشارت برکت
و جمیع آن عمر و زاد و گذارد و زمین که دخل که دهد اگر از آن
آب پیشه قدر باب باغ و بزم چندان برده که صف و زارع نباشد
و هر که از آن آب نذر کرد و بنالد یا بخورد فیض او قطع است
نباید و اگر عورت بد شواری زاید از این آب شراب و داخل نشد
به اشک با در حد مرعج بن است اگر محبوس است یا خواند بخوابد

۱۲۴	۱۳۰	۱۳۶	۱۱۰	ن	ی	ث	م
۱۳۴	۱۱۲	۱۲۲	۱۳۲	ث	م	ن	ی
۱۱۴		۱۲۶	۱۲۰	م	ث	ی	ن
۱۲۸	۱۱۸	۱۱۶	۱۳۸	ی	ن	م	ث

و دعوت این اسم مبارک است که در توکل استوار باشد
این اسم را هر روز بعد تکبیر بخواند یقین استوار گردد و عدد
تکبیر یا پیشین سهصد شصت و شش میشود جهت ذوق و قرض اگر
ورد کند در هر روز یا این عدد بخواند کفایت کرد و اگر طفل را
از شیر یا زکند صبر نواند کردن این اسم را بر خود خواند و
بدان کودک دهند تا بخورد صابر گردد **الولی** یعنی خدا
نیگوید از نده دوست و شما و بعد گان پاکیزه اعتقاد و بمعنوی هر
خدا ی دوست دارند و شما و این نامی است که محبت خدا بود

و ایضا هر که در نصف شب دو
دو رکعت نماز کند و بعد بخوابد و در
و در سحر هفتاد بار بگوید یا
و هفتاد و نوبت بگوید یا
خواهد بود و در هر حاجتی که
ایضا بخواند فیض الهی
تمام در مدد و از ده روز و از ده
وقت بخواند که دوستی از ده روز
بازماند باشد و در گوشت حلال و از ده
رکعت نماز کند و در بیست و پنج
و در هر کس که بخواند بیست و پنج
مهرت سوده قل هو الله بخواند و
بعد از سلام هر روز و در بیست و پنج
بگوید یا بیدیع الحارثین یا بیدیع
و مکرر آنرا بخواند که در هر روز
اول مطلب بر آورد است و یا بیدیع
بعد از نماز و در بیست و پنج
و در رکعت نماز کند و در بیست و پنج
بگوید یا بیدیع الحارثین یا بیدیع

۱۴۰

در سر کلمه مبارک الحمد

(۱۰۹)

۱۱	۱۴	۱۷	۴	یا	و	ل	ی
۱۶	۵	۱۰	۱۵	ل	ی	ما	و
۱۹	۴	۱۲	۹	ی	ل	ما	و
۱۳	۸	۷	۱۸	و	یا	ی	ل

الحمد بجه خدای ستوده بدات خویش بسبب کرسنالین
 و پرستش بنندگان و پنداشت هر یک کار این نامی است که
 زبانها این اسمایا را ببرکت این نام میگویند اهل تحقیق گویند
 هر که خواهد احصا این اسم کند اول باید که دل و زبان خود
 بحمد حمید و ذاکر سازد و محبت صلیا و خامدان کرد و خضر اما
 رضا علیها فرموده اند جنت فیه سفاهت خواند بگری نبوی
 و هر بار که نویسد بر ظرفی که آب بخورد اندازد و از آن آب بنوشد
 آن فعل و قول در بر و ودعوی این اسم مناسب است الان و محسن
 گویند ها است حضرت شیخ فرموده اند هر که را عوف یا کنه یاد
 که زندگانی نبوی صلاح نیکنای کند بر منع ایشان فاد
 نباشند این نیت این اسماء را بر طعام بخواند و بایشان
 نایم خوردن حق تعالی ایشانرا بصلاح باز آورد و هر که فاد
 بر زبان خود و بیواسطه محسن میگوید هرل میکند از قول و فعل
 او ایذاء بر خلاف میبرد خود نیز از آن شپا میبشو اما ضبط

بخواند چون سلام دهد بسبب فاطمه
 زهرا علیها سلام را بخواند و بگوید
 قولا یقولا یا انقطع الرجاء الا
 منک و خابیت الامان الا فیک
 فاستلک بالاهی یحیی من حقہ واجب
 علیک عن جعلت که الحق محمد
 ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان
 ترضی حاجتی و مطلبی را خواهد که
 البته حاصل است **ایضا** حمد
 هر حاجت بعد از غار صبح دو رکعت
 غار حاجت بخواند و مطلب را در دل
 مضد نماید قوت و دفع و سجود را
 طولا کند بعد از سلام پیشانی را
 بهم بکشد و یکصد بار بگوید یا قولا
 یا فاطمه اغنی عنی بعد از آن نظر
 راست صورت را بکند و در یکصد
 بار همین کلمه را بگوید و بعد از
 چپ را بهم بکشد و یکصد بار بگوید
 بعد پیشانی را بکند و یکصد بار
 و یکصد بار

در شرح کلمه مبارک الحمد (۱۰۲)

احوال خود نمیخواند کرد یا حاکم یا بزرگ است مردم از انفعول
و بجهت خاطر میگردند خود یا غیبه این مرتبه بر کوزه که آب میجود
بنویسند اگر این لوح ابر طلا نقش کرده در ظرف آب می اندازند
و دایم از آب بخورند زبان و بجهت صلاح این انصاف و
برو و بنیکوئی میل کرد و عقول اقلوب با او را بحد ثنا خود
جاء سازد و نه خلافی غیر و مکرم کرد و هر که بیدار و من این
اسم الوری و الحمد مدت شصت و بعد تکبیر بنویسد اسم مبارک
نما هزار و چهل صد سی عدد است بی با و الف و لام عدد یکصد و چهار
صد سی و دوازده و چهل و چو این عدد پیدا آید راجع و اصفی
و خاصیت که بدان و ستی خلق کرد و پسندید هم خود کرد و فایده
زبانها شود و مغز و مکرم امراء و وزراء و سلاطین علوم شود و از
دعا و مشهور و کار کرد و غم بر او راه نباید دایم مستر باشد مرتبه این

ح	م	ی	د	۱	۲۱	۱۸	۱۵
ی	د	ح	م	۱۹	۱۴	۹	۲۰
د	ی	م	ح	۱۳	۱۶		۱۰
م	ح	د	ی	۲۲	۱۲	۱۲	۱۷

۲۳

الحمد یعنی خدا و انا است عدد هجری این نامی است که
بندگان نام خود برکت این نام خواهند خواند اهل تحقیق گویند که

بگوید و بلند از این بر خیزد و بجا آید
سوره یا یا برهنه نماید کردن را کج
کند یکصد مرتبه بگوید یا و صاب
و حاجت را از خداوند بخواند و بجا آید
بر آورده و از سجده است که بخواند
خبر میگوید و بجا آید
که منور عمل تمام شد و طلب و در
شد اینها چنانچه بیدار و بجا آید
نام حاجت بگذارد و بجا آید
اینها بر اینجند الله لطیف الغیب
بزرگ تر است و هو القوی الغیب
چون سلام دهد بر اینها بجا آید
یکصد مرتبه نذر بگوید یا حاجت
و بعد بجا آید و خواهد شد و ناس
با حاجت بگذرد و خواهد شد و ناس
دفعه صبر کند که ناچار و بجا آید
سود بماند و در کفایت از بهین طریق بگذرد
و اسم مذکور از انصاف است و بجا آید
حاجت را و بی گوید و بجا آید
خبر بگوید

در شرح کلمه مبارکه الحمد

(۱۰۸)

احصا این نام کند و نباید که بداند که علم خدای تعالی بر کلمات
و جزئیات محیط است پس رکن بخشد و ست و در ملازم مطیع
خضر غنی باشد تا او را عالم بر خوار شایه و مخلوقات
گرداند و یکی از اکابر فرموده هر که و در سازد و روز جمعه هزار و پانصد
پنججاه و پنج نوبت بخواند حتما قیامت بر او آسان گردد خضر امام
رضا علیه السلام فرموده اند هر که شب جمعه هزار و پانصد پنججاه
پنج نوبت بخواند در روز آخر حشا وی سهل گرداند اما اگر کسی و در
و هر روز هزار و پانصد پنججاه و پنج بار بخواند اگر حساب مملکت
بوی دهند از عهد بهرین تواند آمد و بر او آسان گردد و دهوی
این اسم مناسب کسی است که در حشا عاجز باشند و عذک این
اسم خصم پنججاه و چها و بقول شیخ هزار یکصد و این عدد کبیر
است مدت چهار روز و یا این عدد باید خواند تا نسیان دفع
شود و هر چه بشنود یاد گیرد و در حساب یا شنباه نکند

۳۶	۴۲	۴۸	۲۲		ی	ص	ح	م
۴۶	۲۴	۳۴	۴۴		ح	م	ی	ص
۲۶		۳۸	۳۲		م	ح	ص	ی
۴۰	۳۰	۲۸	۵		ص	ی	م	ح

المبتدئ یعنی فریبنده هر چه بی علت و حاجت این نام است

ایضا هرگاه کسی را حاجتی
باشد سه روز چهارشنبه و پنجشنبه
و جمعه را روزی بدارد و روز جمعه
قبل از زوال بعد از غسل دو رکعت
غزیه نیت حاجت بکند و در
هر رکعت بعد از حمد یا فو ده مرتبه
قل هو الله را بخواند و ده مرتبه
رکوع قل هو الله و بعد از رکوع ده
مرتبه و در سجود اول ده مرتبه و در
سجده ثانیه ده مرتبه و بعد از سجده
دوم ده مرتبه هر دو رکعت همین
طریق تمام نماید و بعد از فراغ
خداوند یحیی او را در و صلوات بر
انصاف و ند بخواند که عزیز است
ایضا از سید کاظمین علیه السلام
علیه السلام منقول است که هر که روزی
صباحی بخواند

۵۲

در شرح کلام بشارت المهدی

(1.9)

که ارواح زاده و اشباح برکت بن نام دُشیا و زنده اهل تحقیق
گویند هر که خواهد این اسم کند اول باید که حضرت عزت را فرزند
همه اشیا و خلایق و داند تا خدا بنحایت بقدت کامله او را از بلیا
و نجات و در دار حضرت اقام رضا علیه السلام فرموده اند
هر که در کاری شروع نماید اول باید که بنام با اکرام را بنحایت
و شش نوبت از سر تعظیم بگوید بعد از آن بدان کار اقدام نماید
البته بنام رسد شیخ فرموده هر که طالب فرزند باشد که این
اسم نام نماید در دل خواند وقت صبح تا خلال خود زن
شوهر هر دو صدا و من نماید حضرت عزت ایشان فرزند صالح
کرامت فرماید اگر از فوت شد حمل ترسند این ربیع ابرو حقیقی
با این طریق نقش کنند بایر چشم بر عورت بگردن خود بندند و مر
انگشت شهادت را بر گرد شکم زن برآورند و اگر شوهر حاضر باشد
باید بایرادر غسل کنند بدین عمل قیام نمایند چو زن نماید
بگذارد همچنان بر جای نماز نشسته در بر روح حضرت در ملک
صلی الله علیه و آله فرستند نو دهنه نابراین اسم بخواند و بایر
حامله مدینه و زیاده هفت روز چنان کند آنچه در شکم زن بود
خدا بنحایت این وساله دارد و اگر حامله بند که این اسم صداوت
نماید بیهوشا وضع حمل شود و اگر عورت بود که دایم حمل اوضاع

(۱۰)
دو رکعت نماز بگذارد و بعد از
آن سجده نهد و سه بار این دعا را بخواند
بجوانان البسمه مائة و کفایت شود
بسم الله الرحمن الرحيم
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَمْلِکَ بِاَسْمَائِکَ
الْعَظِیْمِ الْکَبِیْرِ الْاَکْبَرِ الَّذِیْ لَا
دُعَیْبَ یَدْعِبُکَ وَ اِذَا سَمِعَ لِقَیْ
اَعْطَیْتَ اَنْ تَقْضِیْ حَاجَتِیْ بِحُجَّتِیْ
مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْ قَیَاسِکَ وَ اَحْسِنْ
اَلْحُسْنِ اِنْصَارِ اَنْتَ اَنْتَ
شخصی خداوند تمام جعفر صادق
علیه السلام شرفمند و شگایب
از فضل و افاضه نمود و همچنین جمعی
که سه روز چهارشنبه و جمعه دو سه
روزه بدارند و در روز چهارشنبه و پنجشنبه
ساعت گذشت در ایام خانهدار و بیایان
حضرت سوله از بار کند و بعد
از آن هر روز نور بپوشد کند و
بزمین گذارد و دست راست را
در چشم گذارد و در
پایان

در سر کلمه مبارک المعبد

می شود تا حامله نمیشود و تصور میکنند که عقیقه است بد کرا بر اسم
 مداومت نماید بعد کبر و این لوح عقیق یا خود دارد و اگر
 میسر نشود بر طلا و اگر طلا نیز میسر نشود بر اطلس صرخ یا باغذ
 زرد نویسد یا خود دارد خداوند با و فرزند کرامت فرماید و ما
 باید مدام بخواند تا از بیکای محفوظ مانده در پناه خدا باشد

۱۳	۱۷	۲۰	۶		ی	د	ب	م
۱۹	۷	۱۲	۱۸		ب	م	ی	د
۸		۱۵	۱۱		م	ب	د	ی
۱۶	۱۰	۹	۲۱		د	ی	م	ب

المعبد یعنی خدای باز برنده هر چیزی فانی و ناپسند شد مرده
 و زنده با اول حال خویش این نامی است که ارواح در وقت صبح
 از برکت این نام بیدارند اهل تحقیق گویند هر که خواهد
 احصا این اسم کند باید که خدا را بپندارد و فریاد کند و زنده کند
 و میبندد داند و مقروضان و معتقد بود بر آنکه بخرج الحی
 من المیت و بخرج المیت من الحی صفت او است الحاشانه و از
 مذاهی خلوی و جودی و اتحاد اجتناب کند با انظار بیک
 صحبت ندارد از هشی خود در پیش قدر خدا فانی شود تا خدا بپندارد
 او را زنده جا و بگذراند و بقای ابد و رضوان کبر کرامت

این دعا بخواند اللهم انت
 انت افقظ الرجاء الامن
 و خاتمة الاعمال الا قبل يا فقه
 من لا يقدر له لا يقدر في غير
 اجابة من امرى قرجا و خرجا و
 اوزقى من تحت احب و عن
 حب لا احب و بعد بعد
 و این کلمات بگوید یا فقیه احب
 بجز در قافیه فضلك چون باو عمل
 کند روز شنبه شود مکر آنکه در وقت
 شبی بدو رسد **افضا** کلمات
 فتنه دین دور کند نماز بگذارد
 و بعد از آن آیه مبارکه قل اللهم
 مالک الملك را بخواند و این
 کلمات را بگوید یا در حق الدنیا و
 الاخرة و وجهها معطى منها
 من انشا و تمنع منها من نشا
 قبل علی عجل

در شرح کلام مبارک المعین

(۱۱۱)

حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که خواهد که
 هیچ چیز از او فوت نگردد باین ورد قیام نماید هر روز در چهل
 طرف خانه خود هفتاد و نوبت بگوید یا معین ایزد تعالی
 از خانه و اساله دارد اگر غایب است دارد برود بطریق یا حضرت
 شیخ فرموده که اگر کسی غایب در روز و از او خبر ندارد شب جمعه دو شنبه
 و پنجشنبه چون مردم آرام گیرند برخیزد و غسل کند باید که در روز
 صدقه داده باشد و در رکعت غایت بگذارد و در وضو شنبه کند و بگوید
 پنجاه مرتبه یا معین بگوید در هر رکعت خانه هفتاد و یکبار
 بگوید دست دارد و انقدر که تواند بگوید طلب غایب کند
 چون دایره شب قیام نماید برود غایب یا خبر و برسد از چگونگی
 احوال و مطلع گردد و هر کس که بدعوت این اسم مداومت نماید
 چهل روز بعد کسیر که هزار و یک بار است یا بعد تکبیر که مع صد
 و مؤخر هشتصد عدد است که باید خواند اما اگر بعد تکبیر خواند
 در هر شبانه روز باید ده عدد تکبیر بخواند که هشتاد بار باشد
 او را بود و مباح است دعا دعوت اسماء الله تعالی و ذکر و دعا
 که از در یافتن عاجز باشد این اسم را بنوعی مخصوص مجرب دارد
 و در مباح دعوت بر صاحب ظاهر کرد و مشایخی که دعوت
 این اسم کرد اندک اوقات صاف و صاف و صاف کرده اند بمداومت

وال معین واقض عنی دینی
 و بن بزرگوار داد شود انصاف
 بجهت ارایه بن و توسل و توفیق
 است منسوب بحضرت امام محمد
 علیه السلام و این باین خواست
 چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت
 رکعت اول بعد از حمد و سوره بجا
 بخواند و در ثانیه بعد از حمد و سوره
 یا ایا الکریم و یا ایا الکریم و یا ایا
 سوره بخواند و بعد از سوره یا ایا
 ده بار بگوید سبحان الله سبحان
 سبحان الله الواحد الاحد سبحان الله
 الله القدوس السلام سبحان الله
 الذی وقع السماء یغیبر علی
 یا صاحبی و لا اله الا انت سبحان
 از دو رکعت ثانیه بعد از حمد و سوره
 سوره الطهاة و یا ایا الکریم و یا ایا
 و در ثانیه ثانیه

در شرح کلام مبارک الحی

این نام و دعوت این نام مناسب است که از شفا و شفقت
روشنند مداومت این اسم فرمایند هر روز و اگر پیش از این
صد بخت و چنانوقت بگویند و بر شفا و نجات شوند و مرغ این

۳۰	۳۶	۴۲	۱۶		د	ی	ع	م
۴۰	۱۸	۲۸	۳۸		ع	م	د	ی
۲۰		۳۲	۲۶		م	ع	ی	د
۳۴	۲۴	۲۲	۴۴		ی	د	م	ع

الحی یعنی زنده کننده و جان دهنده هر جا در این نام
است که استخوانها پوسیدند از برکت این نام لهم میوند اهل جنت
گویند هر که احصا این اسم کند اول باید که بداند که میباید و در
کنند جمله مخلوقات و است اول باید که به بیست و از فضل بها
از چو خیشک گناه سبز نرم برون میاورد و کلام مجید فرمود
که قَانْظِرُوا إِلَيَّ أَنَا وَرَحِمَةُ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
و چون بداند خدا بخواب بر صفت بداند عوا این اسم شریف
قیام نماید محیی قدیم دل او را زنده گرداند خضر امام ضاع علیها
فرموده اند هر که از پنج صفت و شیخ فرموده هر که از سلطان
تو هم است از کتب پابند کردن بهم دارد هفت روز در شفا صد
و فراغت این اسم نود و نوبت بخواند بر خود ملز جملات این

سوره قدر و سه مرتبه سوره اذا
ذُلْنَا الْأَرْضَ بِجَوَانِدِهَا
مُتَوَدِّعًا بِجَدِّهِ هَفْتُ بَارِكُ بِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ التَّيْسِيرَ
فِي كُلِّ عَمَلٍ فَإِنَّ تَيْسِيرَ
التَّيْسِيرِ عَلَيْكَ يَسِّرُ وَتُسْرًا
بِحَدِّهِ بَرَدَارِدِ بَارِكُ بِكَ
بِحَدِّهِ بَرَدَارِدِ بَارِكُ بِكَ
وَأَلَا أَرْضُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
جَهَنَّمَ تَوْسِعُهُ دُونَ وَانْوَاءِ فَوْجِ
وَدَفْعِ فِئْرَانِ غَازِ سِرِّ الْأَرْضِ
است از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله روایت است که
هر که پیش از نماز بگوید که
نماز بگذارد و در رکعت اول هفت
بار سوره حمد و بیکار سوره
مجدود رتانی الحمد لله بیکار و
توحید بیکار بخواند و بعد از نماز
بیشتر از پنج بار و

در شرح کلمه مینا که المیه

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاعْوِذُ بِكَ مِنَ النَّارِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
 وَالْأَبْصَارِ رَبِّتْ قَلْبِي عَلَى مَا تُحِبُّ تَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند که آنکس که نفس اماره
 بر او غالب باشد بخوابد که مطیع و گردد باید که بوقت خواب هر
 دست بر سینه و صد بار بگوید یا مینا یا مینا بعد از آن همچنان
 میگوید تا در خواب شود و صبح نماز او را مطیع و گرداند و اگر سحر
 ماه به نیت ظالمی صد بار نوب بخواند ظالم هلاک شود برای
 دفع خصما نوی چهل روز هر روز بعد تکبیر که هزار و پانصد
 هفتاد نوبت است بخواند دشمن مفهومی گردد و در فضیلت این
 اسم المصوّر المبین المعین المحیی الممیت شیخ

المصوّر	المبین	المعین	المحیی	الممیت
المصوّر	المبین	المعین	المحیی	الممیت
المصوّر	المبین	المعین	المحیی	الممیت
المصوّر	المبین	المعین	المحیی	الممیت
المصوّر	المبین	المعین	المحیی	الممیت

فرموده که این اسماء
 ذکر اهل عبادت است و
 هر کس که یک بار بخواند
 بدو که این اسماء است
 نماید عالم گردد و اگر
 طالب علم بدعوت
 این اسماء قیام نماید

عالم گردد و فهم ادراک و عقل او زیاد شود که خود را منحرف نماند

مثلاً خود نامی اگر مطلوب باشد
 بعد از حذف مکررات روح و
 دست است که در مقابل هم وضع
 شده و آری است عددی و آری و چند
 بنده است چنان عدد بخواند بعد از
 آن اسمی را که مقابل حروف خاص
 شده است یا مینا باشد به
 علم او که چهل باشد بخواند پس از آن
 اسم مناسب او که سلام باشد
 بعد از آن اسم مناسب او که سلام باشد
 که یا مینا نام مناسب او را بگیرد
 او که نود و یک باشد بخواند و عدد
 آن شخص مطیع و مطیع و مطیع
 از سخن وی بیرون رود و بعضی گفته
 اند که اگر سر عین نماند و بعضی گفته
 است که در مقابل

(115)

۱۲۲	۱۲۵	۱۲۸	۱۱۵	م	م	ی	ث
۱۲۷	۱۱۶	۱۲۱	۱۳۶	ی	ث	م	م
۱۱۷		۱۳۳	۱۳۰	ث	ی	م	م
۱۲۴	۱۱۹	۱۱۸	۱۳۹	م	م	ث	ی

الفرد

تغییب شده بعد از آنکه بعد از آن
اسم قرآن است که در بعد از آن حرف هم
بخواند مثلاً در اسم محمّد بعد
از آنکه بعد خود اسم چنانچه بعد
شد خواند یا پادری و همچنین را
که چهل است بخواند و هشت است بخواند
بعد حرف خاء که هشت است و بعد
و هم چنین سلام و مالاک را بعد
او و ال که شش و چهار است بخواند
البته بنود و یا جانب مقرون است
عبر از زبانه است و اسم مخصوص
حرف با عد آنها بخوبی که مقوم
گشت یا الله یا قدوس یا عظیم
یا مالک یا مجید یا منیر یا مبین
یا مؤمن یا مجتار یا جبار یا جلیل

در سر کلمه مبارک الفی

نفره نقش کند که صوت از این است و اینج دانک و نیک دانک باشد

۹۵۳	۹۵۷	۹۶۰	۹۶۴
۹۵۹	۹۶۷	۹۷۲	۹۷۸
۹۶۲	۹۶۸	۹۷۵	۹۸۱
۹۵۶	۹۵۰	۹۴۹	۹۶۱

و او را در شکند و بعد تکبیر
 بخواند و اگر خواهد که بخیر قلوب
 یکی از سلاصین کند نام طالب
 یا اسم مطلوب و این دو اسم تکبیر
 کنند بعد کامل بخوانند یعنی:

ببیند که عدل تکبیر شما و تکبیر همین چند است و این دو اسم بافتد
 بخواند و انگشت را بر این مکرر دارد در چنین عوگاه گاه درفش
 نگاه کند چو بدین طریقه مداومت نماید برکت این شما کارها
 او بجا رسد که بر هر دره که نظر اندازد شفقت الی او زند
 کرد و از ضرر و بیماریها بد از جو خشن بنفس او موهو حال
 ابد اگر شرایط یجا او را ما باید که پنجاه در حال غایت و عجب
 در حال عو ظاهر کرد یکی آنکه صاحب عو را در سر حشمت اب
 چون برند و غم نماند و خود را با ما باید بخود نا خدا و ارجا
 ابد که امانت فرماید تا او نخواهد روح از بد او مفارقت نکند و
 شرح این زیاده از آنست اما باید که در خواص عقل ناقص را بشد
 بنماید که بزه کار هر کجا باشد اگر در اعنقا او نقصا باشد
 رجوع بد عو نکند که اصل اعنقا است و نفی تمام این بود که نموده

که هر کس در فضیله قبل از تکبیر باشد
 این آیه را بخواند و در آن روز و آن روز
 جان رسد که کائنات باشد
 سبحان الله الرحمن الرحیم ربنا
 انزل علینا فائدة من السماء
 انزل علینا عید الا ولنا و این را
 انزل علینا و از قضا و انشیر و انشیر
 منقولست که هر که را حاجتی باشد
 او برین آیه را بنویسد و بخواند که حاجت
 الا الله یغفر ذنوب و قد ذلک لا اله الا الله
 فی حق و جمل حق لا اله الا الله
 بیک بنویسد و حاجت او را بدین
 سطور از دفتر بدین سطور بدین
 بنویسد از الله و عذ الصابون
 و عذ الصابون و عذ الصابون
 و عذ الصابون و عذ الصابون

شرح كلامه عليه السلام في الفقيه (119)

وعدتکسیریند و اسم هزار و هشتصد شانزده عد است و اگر
نخواند بعد از پیش از طلوع صبح تا برآمدن آفتاب بخواند و از برآمدن
آفتاب تا استیلا یک عدد بخواند بعد از نماز پیش از نماز شام یک
توبت بخواند از نماز شام تا وقت خواب یک توبت بکوبد بخواند که در
شماره و در عدد دتکسیر خوانده باشند و قار و قارے خواند تا آخر
یا قَبُومُ یا حیی یا قَبُومُ و معاً نام در خاطر کند و اندازد و مضبوط
خاصد کند و این خاتم را دایم را نگه کند که حکم خاصه باشد
داود علیه السلام دارد که جمیع خلایق و طبع فرماید و او کردند از
حکم و فرمان او بشنوند و پیچید اما آن خاتم را از عورت و کودک
و از چشم بصر و نساء نگاه دارد تا خواص نیگوید و دهد

۳۸	۴۲	۴۵	۳۱		ن	ی	و	م
۴۴	۳۲	۳۷	۴۳		و	م	ق	ی
۳۳		۴۰	۳۶		م	و	ی	ق
۴۱	۳۵	۳۴	۴۶		ی	ق	م	و

الواجب بعد خدای توانا است هر چه خواهد این نامی است
که طالبان ضاد و از برکت این نام و جگه و رقی حاصل میگردد اهل
تجسس گفته اند هر که زاد اعینه حصا این اسم باشد اول ناید که بداند
هر چه بر جمیع زندان آدم پوشیده است بر حضرت ظاهر است و می بیند

خواص

فَوْضَ الْبَيْتِ أَمْرٌ صَدْرًا إِنَّ
كَيْسَرَ إِنْ مَعَ الصَّيْفِ جَاءَ
وَمَعَ احْلَامِ دُرُودِ نَوَائِدِ
تَجَنُّجِ مِنْ بَيْتِ الْقَلْبِ وَالْأَنْبِيَاءِ
إِنَّهُ عَلَى رَجَبِهِ تَقَادِرُ جَهَنَّمَ
دُرُودِ وَجَعْدِ هَذَا بَارِئِ اسْمُ
بِرَّافَرِ شَرِّهِنْ بِنَوَائِدِ وَبَجُودِ
مَطْلُوبِ هَلْ وَشَيْءُ نَهَائِشِ كُودِ
وَنَارُودِ لِحُجْرَانِشِ كُودِ
جَهَنَّمَ قَطْعِ رَعَا جَهَنَّمَ رَحَالِ
وَمَاعِ اِبْدِ بَرْدِشِ نَبِوِشِ رَحَالِ
وَمَاعِ شَامِ هَامِ كَامِ نَامِ
بَسْمِ شَوْشِ نَاشِ كَيْسِ اَزْجَانِشِ
مَكَا هَوْشِ نَاشِ اَنْوِشِ دُرُ
بَرْجِ دُرُ اِنْ اَسْهَارِ اَنْوِشِ دُرُ
مِيَا اَنْوِشِ چِ كَنَارِ وَنَبِشِ دُرُ
يَا سَنَجِ شَاهِ مَحَلِ شَا مَالِ اَخْجِ
هَذَا الْمَلْعُونِ اَكْبَرِ وَفَقْرَانِشِ دُرُ
نَوَائِدِ وَاَكْرَسِ نَفْسِ اَشْدِ دُرُ
نَوَائِدِ

در شهر کلمه مبارک الله اعلم

(141)

و نیز آن کنند و مانند و اگر مهر بر اغوش دارند اغوشا کنند و نیز که با
که بجهت آن بود که خدا از بندگان خود برگزیند و نیز که گردانند و
خود را در گاه انحصار خیر کسب بن جمل بندگان شمارند بر امید قبول
تا حضرت اهل العظام او را از بندگان و مقربان نگاه گردانند
شیخ فرموده هر که در خلوتانیم شیخندان با ما جید یکو بد که از
حس طبعی برین رود و بهوش کرد و در انحال نور دل او افزون
که از بر توان بود باطن او معمور گردد و میان خلائق برافراز شود و اگر
این فکر را گویان گوید مغنیان دل بکنارند و اجابت یو و عفو
این اسم مناسب است که اهل خلوت و سلوک کنند ایشانرا فی الواقع
است و از آثار نور باطن میسرند و اوصیف کر این نام باید کرد و این
عبد شعبان فرموده است شیخ عبد کبیر پاده از هزار بار گفته اند ما
بطریق شیخ و بعلیه عبد مقین کرده طریقی ایشانند بن منوال
که زیر پستان قیام میکنند عبد پستان میگیرند میم لف جیم اعد
اولین را خواهند خوانند و نیز پاده از اعدا میخوانند از ده

۱۱	۱۵	۱۸	۴	<p>نایار زنده</p> <p>ودرا بن نایب</p> <p>ابن دوطاعد</p> <p>کافراست</p>	د	ج	ا	م
۱۷	۵	۱۰	۱۶		ا	م	د	ج
۶		۱۳	۹		م	ا	ج	د
۱۴	۸	۷	۱۹		ج	د	م	ا

(۱)
 بنده خادم و مطاعه شما
 زن دادم و مطاعه شما
 جلاله العرشه
 صحت و صحت و صحت
 اب و ان و ان و ان
 الرحمن الرحيم
 المولى الجليل
 اننا نهم
 الطاهرين
 قبح
 ربي كنس من الطاهرين
 كارها چون شود بكار
 الله الملك الحق
 بسند و كشافه كرد
 كه هر مؤمن و بنده
 ام و بن و بن و بن
 رفته بن كلام
 اقام عصر عجل الله فرجه
 فارس عجل الله فرجه
 صابر الهادي
 ادب

در سر کلمه مبارک الواحد

(۱۲۲)

الواحد یعنی خدای تعالی بگانه است صفات الوهیت و یگانگی خودش این نامی است که از بزرگی صفت این نام در دل هیچکس نگیرد خضر اما رضا علیه السلام فرماید هر که دامن صفت دوزد کند و هر روز صد بار نوبت بگوید یا واحد از آن بیماری صحت یابد و از آکا برکت هر که در راهی یا جائی از اینها نرسد از وحشیان است بود یاد دخول منوهم باشد این اسم ظاهر و پنهان بخواند نجات یابد از

۱۲	۱۵	۱۸	۵	توسن این کود	و	ا	ح	د
۱۷	۶	۱۱	۱۶		ح	د	و	ا
۷		۱۳	۱		د	ح	ا	و
۱۴	۹	۸	۱۹		ا	و	د	ح

الاحد یعنی بگانه در یگانگی و بی همی در ذات خویش است این نامی است که همه عالم و عالمیان برکت بزرگوار این نام خلق شده و ظاهر گشته اند اهل حقیقت گویند هر که را داعیه عوت این اسم است قل باید اعتقاد کند احد قدیم است هر یک از افراد با و احباج است حضرتنا و محتاج هیچکس و هیچ چیز نیست چون بده این اعتقاد واقع شود خضر احد و زایه کابر طریقت برسانا اینها شناسند است در امن توکل زده پادشاه منقاع کشد و یکی از آکا بر فرموده هر که مداومت نماید در خلوت بعد کبر بخواند چو دوز

یا ابا القاسم در یکی از کتب و لا تدع
فایه غایب و لیل محبت هفت
و عزت و فراخی دوز و محبت علیک
هفت و شش بار و عدد و سیطره چهل
هشت بار و صغیر هفت مرتبه در یک
علین بخواند مجرب است فان تو کوا فقل
حسب الله لا اله الا هو علیه توکل
و هو رب العرش العظيم هفت
که این حرف محبت قضا حاج عظیمه
است بسیار از روزگان بر این مداومت
نمود و مطلب خود را دریافته اند یا
فایه العبد و یا والی الولی یا
مظهر العجايب یا مفضل علی
بهائ علیه الرحمه منقول است که هر که روز
چهارشنبه شروع کند تا ده روز که آخر
از جمعه باشد هر روز یکصد مرتبه بخواند
یا حاضر قلب و طهارت تمامه و بدین بخواند
اگر مطلب او روان شود بر من توکل کند
بسم الله الرحمن الرحیم

در شرح کلمه مبارکه الاحد (۱۲۳)

بکمال سدا لایکه بر او ظاهر گردند بدانکه دعوی صغیر است
از یکی است انحصار نو نه که عدد صغیر خوانند و یکی از هزار
یا تاده هزار که عدد کبیر خوانند بدانکه در هر جا عدد اسماء معین
نکرده اند فادی مختار است خواه کبیر خواه صغیر بخواند و آنچه عدد
بغیر شد را بنسب حجتا جمل و تکبیر و فوق مجموع جامع بنسب
تکبیر کرده ام با نوع تکبیر و نام انرا تحقیق نکرده و بیرون نیاورده
و بر هر یک که بریناض مکتوب شد یا راه در سابل و کتاب شار
اسماء الله تعالی نظر کرد ام ننوشته ام و جز حجت تکبیر اصل اسماء
بالف لام یا بیا نذا و طلب و سابل مشایخ تحقیق روش مرتعا
و ظاهر گردانیدن و مؤ و اشارات از خو بهیج در این کتاب راجع
و در این کتاب از فار زبان اسماء الله و عاملان مرتعا و صانجان و
بعد از تحقیق بدعا خیر امیدار بود ام لتوفیق الی الله تعالی
یکی از اکابر فرموده الواحد الاحد و اسم عظمت اسم لکان است
که مطا ایشان معلوق گشته با سرائطی اسرار تو حیدر درو که
طالب پنحال بود و بر او باد که مداومت نمایند کوان اسماء خاصه
و خلون که شب خلون اهل معنا است و بزرگان گویند که شب
بازار و زمان است این و اسم عدد معین نکرده اند بزرگسالان هر
ذکر بیشتر گویند بجلا قلب از نیا ده شود و آخر او احالنه شد که

[illegible]

(۱۲۴) شرح کلمۃ مبارکۃ الصمد

اگر یک طرفه العین از ذکرها غافل شود از طریق خارج گردد

10	14	17	3		2	2	1	6
13	4	9	15		1	6	2	2
5		12	1		6	1	2	2
13	8	8	11		2	2	6	1

الصمد یعنی خداوند معبود و پناه که نیازمند نیست در هر
 حال اهل تحقیق گویند هر که خواهد حصا این اسم کند باید بداند
 که بر آوردند حاجات بسیار شنوند عا مظلوم و پناه نیاز
 غیر خضر او دیگری نیست هر حال که وی پیش آید و بدگاه صمد
 کند عرض حاجت خود بجا آورد ناخضر صمد او را از جمله حاجات
 مستغنی گرداند خضر امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که در
 خانه بسیار گوید راجح او را از هیچ کمین بیم نبوی و یکی از اکابر گفته
 هر که بعد از توحید یاد در سحرگاه وضو ساخت و در بزمین صمد
 نازده بار بگوید یا صمد و مغنی و زاد دل نشر کند بر این صمد
 نماید بر نیل اهل بهشت برسد از جمله صفات آن گردد و هر کس که بر
 طاقت نبودند که این اسم مداومت نماید بعد کبریا خوشبخت
 و تعالی در هر روزی بگوید در صوت و معنی

که پاک است باز یاده از اسماء الله که عدد
ان موافق باشد تا عدد اسم خود محصل
شود و در خوشنویسی و خوشنویسی بعد
از عدد اسم پاک عدد علاوه باید
زیاد بنماید و اگر اصل عدد اسم
زیاده و بخواند و این اسم را اسم
دانسته و برای خود و ترکان نماید
رسیده که اسمی از اسماء الله که در
موافق اسم خود باشد محصل شود و در
عدد اسم جاری شود و در خوشنویسی
و معوذتین و آیه شریحه و احادیث
عدد صلوات بنویسد و در خوشنویسی
با عدد بنویسد و در خوشنویسی
مذکور را باید هر یک را یکبار بنویسد
و در خوشنویسی و در خوشنویسی
و در خوشنویسی و در خوشنویسی
و در خوشنویسی و در خوشنویسی

در شرح کلمه مبارکه الفنا (۱۲۵)

یا	ص	م	د		۱۶	۳۹	۳۳
م	د	یا	ص		۳۷	۲۷	۳۸
د	م	ص	یا		۳۱	۳۴	۲۸
ص	یا	د	م		۴۰	۲۹	۳۵

الفنا یعنی خداوند توانا بر هر چه خواهد که مژده و معاد
 دیگری در همه احوال این فاعلی است که ادب بر علیه السلام
 بر موم خوب بخت این نام نبوت یافت اهل تحقیق گویند هر که
 خواهد حصا این نام با هبت احترام کند باید بداند که توانا
 بحقیقت قادر است هر چه خواست کرد هر چه خواهد کند بقل
 الله ما يشاء والحکم ما يريد پس باید نیک ترود و حضور کند
 و کار خود بکار ساز باز کند و نا قادر روی توانا نه دهد
 آنچه خواهد خضر امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که در
 وقت وضو ساختن بر هر عضو سه بار بگوید بر خصما غالب بود
 ضعیف بود یکی از کار فرموده مهر که در محل قتال و جدال انجام
 بدهد که این اسم خداوند را بدین خصما غالب گردد و هر که را خصم
 باشد در دست اسیر غا جبر شده باشد این اسم در وقت طهارت
 بدین اوست یا خصما لخصم و یا معبود کرد (در این وضو بعد)

و هر روز آن چهار اسم بعد از
 خود بخواند عجایب است اینها را
 راوی گویند و خداوند بیام
 جعفر صادق علیه السلام بود
 عرض کرد که پادشاه مرا از پیشانی
 و من از او و ابدا ع او خوف نمیکنم در
 فرمودند که اینها را بخوان و هر که
 اطراف خود شریع و فلقه عرض کردند
 بگویند یا کنتم این فلقه را فرمودند
 که هرگاه از منزل خود بیرون میری
 بخوان سوره قل هو الله احد و در
 چهار سمت خود بگو یا بن تو بیاید
 از پیش تو و بعد از جانب راست بعد از
 عزتت سه بار بگو یا بن تو بیاید
 از آن بالا ای سر بلند و فلقه باشد
 برای تو مانند حلقه و تو را در این فرست
 که محافظت کند تو را در این فرست
 ضرر پادشاه و سلطان و غیر
 از خصم امام جعفر
 صادق

در شرح کلام ربنا که المنفرد

۴۴۸	۴۵۱	۴۵۴	۴۴۱		۱۸۵	۱۸۹	۱۹۲	۱۷۸	م	ق	ت	د	ر
۴۵۳	۴۴۳	۴۴۷	۴۵۲		۱۹۱	۱۷۹	۱۸۴	۱۹۰	د	ر	م	ق	ت
۴۴۳		۴۴۹	۴۴۶	۱۹۴	۱۸۰		۱۸۷	۱۸۳	ق	ت	د	ر	م
۴۵۰	۴۴۵	۴۴۴	۴۵۵		۱۸۸	۱۸۲	۱۸۱	۱۹۳	ر	م	ق	ت	د

المنفرد یعنی پیش از آنکه نیکی و بدی و هر چه سزاوار باشد
این نامی است که موسی علیه السلام برکت این نام بر طوطی قوت
یافت کلام بچون نشیند اهل تحقیق گویند هر که خواهد کلام
این نام کند اول باید که در جمیع مورد که او را پیش از بدکار و بدین
دنیا مقدم دارد تا خضر عزت او را در زمره ارباب یقین دارد
و دعا او را بقبولیم جای بگشاید و دعا این نام مناسب است
است که ایشانرا قبض و ببط باشد کار ایشان را هیچ مراد
پیش نبرد و بدعا این اسم بگویند نمایند حضرت امام رضا علیه
فرموده اند هر که در چنین خوف این نام را بسیار گوید این
کرد و از هیچ چیز نترسد و یکی از اکابر فرمود که جمیع این
این اسم را با این طریق (در صفحه بعد نموده میشود) اگر سلطان
بر سر علم بنشیند تا هر لشکر که با خود دارد بر خصم غالب آید اما با
در و مربع نوید یکی بحروف و یکی بعد و حرف با بر عد مقدم

از سر دشمنان کفایت
کرده که چون در روز دشمنان کفایت
طبیعت جمیع دشمنان شکست
انگشت عقیدت و در هر حرفی
ایهام دست نداشت و ایند که از انگشت
ایهام دست نداشت و ختمی که با انگشت
چون بیکه از زمین بخواند سوخته و پیر
و به نام که در دست ایشان کلمه را
انگشت را بگشاید و در هر بار با
و مجربان است ایضا از عجایب
مجموعه عجایب حصول مراد
چون عباد

(121)

14

५-८

۲۳۰۰	۲۰۳	۲۰۶	۱۹۲		و	خ	۸	۱
۲۰۵	۱۹۳	۱۹۹	۲۰۴		۸	۱	و	خ
۱۹۴		۲۰۱	۱۹۸		۱	۸	خ	و
۲۰۲	۱۹۷	۱۹۵	۲۰۷		خ	و	۱	۸

الحمد لله

کرده و هفت بار رسوئه ام بکن
 بر آنها بخواند و در وقت خفتن
 در خانه و دشمنی بپا شد و بر این
 شود و با آتش پیشان کرده هلال
 شود **عَنْ أَحْمَدَ بْنِ حَبِشَةَ**
 ابْنِ أَبِي رَافِعٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا
 مُحَمَّدٍ رَابِعًا يَنْوِيهِ وَ مَا يُحْتَمَلُ إِلَّا
 مَخْصُوعًا مَعْرُوفًا قَوْلُهُ الْوَسْلُ
 رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
 آفَاتُ مَاتَ أَوْ قِيلَ أَنْفَكْتُمْ عَلَى
 آفَاتٍ كَيْفَ تَأْتِيهِ وَ رَدَّكَ
 أَعْمَاكُمْ فَإِنَّهُ وَ رَدَّكَ
 مَعْبُودٌ وَ أَحَادِثُ خَوْجٍ وَ انْجَاحِ مَطْلَبِ
 بَجْهِتِ قَضَاءِ سَبْدِ الشَّهَادَةِ فَكَيْفَ
 مَوْسِلَ مَجْهَرِ سَبْدِ هَلْ بَارِكُوا
 لِيُشَوِّدَ كَيْفَ سَبْدِ وَ جَدِّ وَ آتِيهِ
 الْحَيِّ قَبْلَ الْحَيِّ وَ آتِيهِ وَ سَبْعِينَ وَمِائَةً
 وَ أَمَامَ قَبْلِيهِ وَ سَبْعِينَ وَمِائَةً
 وَ زَائِدَةً وَ سَبْعِينَ وَمِائَةً
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

در کتب معتبره

الظاهر یعنی خدای که پیدا است هشی و با نادر و علاما
بسیار در ظهور و وجوئات اهل تحقیق کو بند هر که خواهد خدا
این اسم کنی تا هر که ظاهر و باطن او با خلوق خدا یکی باشد چنانکه
باشد چنانکه نماید باشد نادر و حشیران صفت محسوس و محض
امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که بعد از طلوع آفتاب هزار
بار این نام را بگوید باز تعالی او را از مایهینای نگاهدارد و اگر
امید ظهور مختصات دارد با نام بیضر و فو و دار و هر روز هزار بار بگوید
تا در خواب بیدار او را از انحرافات هند یکی از اکابر فرمود
هر که ورد سعاد و هر روز بعد از نماز چاشت این اسم را با نصد بار
بگوید خدا تعالی بکمال قدس ظاهر و باطن او را نورانی کند و او را
دل او را از خواب غفلت بیدار کند و از نار یکی دل بمن شود و عفو
این اسم مناسب کائنات است که خواهند شمن خورا مفهومی گردانند
ایشان را هیچ خلقی در آن نباشد و زوال غفلت از خواب و بیداری
میخواند این اسم یکبار پنجاد و هر روز ششاد و پنجاد و مرتبه بیشتر

در شرح کلمه ربنا که الباطن

الباطن یعنی پوشیده ذات او از در یافت بصفا و اوها
 این نامی است که جمله جانوران از عظمت و بزرگوار ی این نام جدا
 شناخته اند اهل تحقیق گویند هر که خواهد حکما این اسم کند
 باید خود را چنان بخلو نماید که در باطن نزد خدا باشد و از
 ستم و تعالی باطن او را از ضلالت نگاهدارد خیر اقامد
 علیه السلام فرموده اند هر که اقامتی جای پست نماید و پست
 این نام را بوقوف این روش مرتب با آن و خوشنهادی را طاعت بیند
 از دست زد ساله فاند دست غیری بآن نرسد هیچ کس بر آن
 مطلع نگردد از برکت این لوح بزرگ فرموده اند هر که هر روز سی و
 هزار بار بربان نام و مداومت نماید حتما او را از هر چیز نجات دهد

ب	ا	ط	ن	۱۰	۲۴	۲۱	۱۸
ط	ن	ب	ا	۲۲	۱۷	۱۱	۲۳
ن	ط	ا	ب	۱۶	۱۹		۱۲
ا	ب	ن	ط	۲۵	۱۳	۱۵	۲۰

الأول الآخر الظاهر الباطن این چهار اسم
 خواص بسیار است و اسرار عجیب و احوال غریب و دعوی این اسم است
 هر که مداومت نماید بر دعوت این نامها هفتاد و شش مرتبه مذکور در

و از نا اهلان و ضعیفان و اهل دنیا
 لا سهل الا ما جعلت سهلا
 و انما جعل الخزن اذا شئت
 سهلا سهل لنا امور الدنيا
 و الاخرة يا سهل يا سهل
 قد و يا قدیم و بزمك يا
 ارحم الراحمین و بعد از فراغ
 حاجت خود را از خداوند بخواهد
 استعاذ الله و الله
 در چهار روز و بی خانه خود در هر
 زاویه بار یکصد مرتبه است که در مجانب
 و ابتدا از دست و پا و فافخا صبح
 قبل از روز و از فافخا صبح
 از برای قضا حاجت بعد از
 نماز صبح صد مرتبه
 بخواند

در سر کلمه مبارک الممتعا

(۱۳۵)

گردد علو و عروج علم لدنی و حالات عجیب و غریب عتد نکیر
شیخ مع صد و مؤخر چهار صد و عتد و باز در حدان چهار
هزار و چهار صد نو و عتد است و بعضی از اکابر گفته اند هر که
روزی سه نوبت بخواند و معنی آن را بداند چنانکه غیر در
خاطر او خطور نکند از اصحاب مغیر که در انشاء الله

۱۱	۱۴	۱۸	۴	و	ا	ل	ی
۱۷	۵	۱۰	۱۵	ل	ی	و	ا
۶		۱۲	۹	ی	ل	ا	و
۱۳	۸	۷	۱۹	ا	و	ی	ل

الممتعا یعنی ظاهر کنند بزرگ خویش باینها پند اهل
حق گویند هر که خواهد احصا این اسم کند باید که یا کمال
بمید بخشد خود را عاجز داند را علی درجه ناب وجود کمال
خضر رسالت صلی الله علیه و آله میفرماید که لا احصی ثناء
علیک انت کما اثبت علی نفسک پر در احوال و اقوال و
افعال موفوق خضر بهترین موجودا گردد علیه فضل الصلوات
اکمل التحیات تا ابد متعال و یزید بزرگ گرداند این نامی است که
خواهر کتب این نام مصون است خضر افام رضا علیه السلام فرمودند
هر نفی که در عالم حیض نفاس این نام بسا گوید باین فایده حاصل

منقول است که خواهر فاطمه و مویان
باین نامها مستغرق شدند و دارند این
اسماء عجایبها از او مشاهده کردند
هر که مواظبت و مداومت نماید دل
جان او روشن گردد بخوبی که اسرار
غیب بر او منکشف شود و شرح اینها
مبارک بسیار است اما بطریق اینجا در
اختصار از برای هر اسمی شرح
فرمود اند که هر که بخواند عتد
مستجاب گردد اسم اول
پادشاه از او در عتد نباشد و باو
مغیر باشد چون روز یک پادشاه
روم هفتاد بار بر او در عتد خواند
و بخود بداد و در دل پادشاه مهر
عجیب از شخص پیدا شود و بخود
خواهد بیند فایده بخشد و اگر
بسیار خواند در

دریغ کلامی مینا کرامت علی

(147)

افقها خصوصاً از استحضار یکی از اکابر فرموده هر که مذکور
نماید بعد تکبیر این اسم باطن او پاک گردد از غل و غش و کدورت
و جمیع عیوب ظاهر و باطن و هر که نقش کند حروف این اسم
بر نگین عقیق و یا بلور و اگر دست نهد بر نفره حاصل عید
تکبیر و با حرمش نگاهدارد و عودت روزی با در شب طهارت
عد کند حاصل آید و از مرتبه عالی در صورت و معنی شیخ معز
هر که این عدد در روز خواند مرتبه و ظاهر و بلند گردد و اگر در
شب خواند مرتبه عالی در باید و باطن و طریقی مربع که بجز و نویسد

۱۳۷	۱۴۰	۱۴۴	۱۳۰		لی	عا	ث	م
۱۴۳	۱۳۱	۱۳۶	۱۴۱		ث	م	لے	عا
۱۳۲		۱۳۸	۱۳۵		م	ث	عا	لے
۱۳۹	۱۳۴	۱۳۳	۱۴۵		عا	لے	م	ث

و بعد نفر کشیده و ذوا و عذت کسپر که بخوانند هزار و پ
هشتاد و هشت عدد است تا مصلحتا و دو هزار و سیصد و بیست و هشت
عدد است تا مصلحتا هر کدام که خواهند عوف فرمایند و عوف این
اسم مناسبتی است که در سلوک پادشاهان خواهند دید و
کمال و ستبند عوف این نام قیام نمایند اگر بعد تکبیر بنویسند

۱
 او چنان روشن گردد که درازگاه
 مشکل بر او آسان شود و شکر از
 دل و برود و حفظ و جاه و مرتبه
 او زیاد شود و اگر نام غسل و جاه
 پاک صد بیهوش بکبار بر بخیزد
 بخواند و بطلوب بخوراند مطعم و
 فطامین را روی گرد و بوی و قواز گه
 سُبْحَانَکَ بِالْاَلَةِ اَلَا اَمْسَ بَارِئ
 کُلِّ شَیْءٍ وَاَرَبُّهُ در بعضی نسخ
 بزرگتری و اَرَبُّهُ وَاَرَبُّهُ در بعضی
 است اسرار که کتب تکلیف
 باشد و در نظر من مخبر باشد و فراموش
 روز هر روز پانزده بار بخواند و حال و
 دشم و جلالت و وسعت و بزرگوار
 پیدا شود و در نظر خائف بزرگوار
 همه او را به عین دل و
 می شود

(13A)

△△

△△

△△

در شرح کلمه مبارک ابر

بعد و سبط که اصل عداسی خوانند که پانصد پنجاه و یک
نویست است تا بقول شیخ بعد کبر که زیاده از هزار و یار است بخوانند
الْحَمْدُ لِلَّهِ یعنی خدای منبکو کنند یا خلائق
خوبش و منبکونی او طهر جا و هم کس سپید است این نامی است
که خوردان از برکت این نام بزرگی سپیدان اهل محقق
گویند هر که خواهد حصا این نام کند اول باید که شفق
و مرحمت از خلق خدا در بیع ندارند و ما تواند تشنگان را سیرا
گردانند و صد بدهد تا بر رجم و یار دنیا ابراردج کند
در جنت الخلد و جای دهد منزله کرامت فرماید و عود
ابر اسم مناسب کنایه است که از افت و در منزل جاه و مضرب
موشند حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که این اسم
بر کودکی چوبین بلوغ رسد این بوز افاقت و زکار و بزرگی
فرموده که چون طفل منولد کرد سه روز هر روز هفتاد بار بخواند
و نفس بر او دمدا نطفه از افاقت و بلباس محفوظ ماند تا حد
بلوغ و شیخ مغرب گوید هر که مداومت نماید سر و علانیه دیگر
این اسم تحسین و تعالی بوی ساند آنچه طبعی است و اگر بعد از تکبیر
که ششصد نود و نه نویست تا بعد کبر بخواند و نریم مقصود اصل
گرد و آنچه مطلوب است بواسطه بورد (مرتباً در صورت بعد)

و دیگر گفتند در روایتی است
یا الله الاله الرقیع جلالة اسم
سوق هر روز جمعه وضو سازد
و طاهره یا لبوشد و بمحرم جامع
رود بعد از نماز جمعه و بخت نوبت
این اسم را با خلوص بخواند یا اغفا
در سیم نیت هر حاجت و هر مطلب
و هر مراد که داشته باشد البته آن
حاجت برآورده است یا الله
الحسود فی کل فیه
اسم چهل و یک مرتبه قاهره
شد خود بدخلی باشد و مردم از
اود در ترس و آزار باشد و مردم از
که این صفت را و دفع شود و درم
دل گردد این اسم را بمثل و عقول
و مریدین نویسد بنام خود آن شخص
و نماید درش و در منزل آن کس در
کنند و بای نال آن نموده و در
نموده و بای نال آن نموده و در

در سر کلمه مبارک العفو

(۱۴۱)

با مقهور کردن دشمن فرموده هر که قوت مقاوم با دشمن نبود
دشمن او قوی بود یا بسیار باشند خصم قوی و ضعیف است
مذنب بپسندید و زهر روز بعد کبریا نکسیر که دوهزار و
پانصد شصت چنان نویسنده و متعابد دشمن چنان مطیع
مهربان گردد که عفو کند هر چه بوی کرده و خدا بیجا کرد او را و بوی نکسیر

م	ن	ث	ق	م	۱۵۷	۱۶۰	۱۶۳	۱۵۰
ق	م	م	ن	ث	۱۶۲	۱۵۱	۱۵۶	۱۶۱
ن	ث	ق	م	م	۱۵۲		۱۵۸	۵۵
م	م	ن	ت	ق	۱۵۹	۱۵۴	۱۵۳	۱۶۴
ث	ق	م	م	ن	۱۶۵			

العفو یعنی خدا در گذراندن کور و مخلوقاتش بخصیصه
بسیار از گناه ترسد این نامی است که آب حوض کوثر به بندگان
برکت این نام خواهد رسید اهل تحقیق گویند هر که خواهد
احصا این نام کند باید بداند که هر چه از بندگان خدا بیجا
عفو میکند خضر خداوند از و صد هزار چندان در میگذرد
چون بند از بند عفو فرماید تا نامه اعمال وی پاک گردد و الله
سبحان و کلام مجید مؤه است هل جزاء الا حسا الا الاحسان
و اثر نایق نماید چون بنده از ضعیف تا پوشت عفو فرماید

و نماز کند چون از نماز فارغ شود
پنج بار این اسم را بخواند از نور
و خوف دشمن این گردد و دشمن
بوی میمان شود با و احدا را
اول کل شیء و آخره اسلم
اگر کسی خواهد که در کارها نامایت
فایز باشد به نیت این نام
دارد و هر روز تا وضو و سجده و
اسم را بخواند خدا بیجا را خواهد
و اگر او را پادشاه یا پادشاهان
و اگر او را پادشاهان یا پادشاهان
که در دولت و منفی و پادشاهان
در این روز و شب و قنای و لک و
نشانند و روز و شب و قنای و لک و
رضایت نام بماند تا روز آخر
و از اول الیکم و قنای و لک و
اگر در میان و و شوهر
سازگار باشد

در شرح کلمه مبارکه الروف (۱۴۲)

حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که زاکناه بسیار بگوید چنانکه نزد پادشاه امپد رسد نفعی با الله این نام بسیار گوید بمقدور نام زاکناه رخصت و بزرگو فرموده که مدام این اسم را بخواند بمقام پادشاه

۳۸	۴۲	۴۵	۳۱		و	ف	ع	ال
۴۴	۳۲	۳۷	۴۳		ع	ال	و	ف
۳۳		۴۰	۳۶		ال	ع	ف	و
۴۱	۳۵	۳۴	۴۶		ف	و	ال	ع

الروف بنی خدا می باشد و مهر نایب بر خلفان و پادشاهان و فلاح نجات با اهل فساد و طغیان بی واسطه این نام می است که اهل شفاعت محمد صلی الله علیه و آله را با این نام خواهند یافت اهل محبت و گویند هر که خواهد حصا این نام کند باید بداند که خدا تعالی رحمتش در دنیا شامل است به مؤمن و فاسق و کافر و منافق و هر طایفه که هست گردانیده اما در جهان مخصوص به مؤمنان است پس باید که طریق مؤمنان پیش گیرد و بر فاسقان و فاجرین رحم کند در حق ایشان عاقلانه کند حاضر ملک و وفادار و عاوی و قبول کند و از ابر حجتی نه با پادشاه مرید حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که خواهد مظلومی را از حبس طاعتی برهانده یا این اسم را بگوید برابر و آن ظالم شفاعت و داد در حق آن مظلوم

این اسم را پیش از وعظ و نماز بگفته
چند نوشته و بار چشمه بیرون دهد
از آب اینا شامند مهر نایب پیدا
شود و هر که حضور نکند یا
صد مرتبه غیر پیشه فلاش کنی
بد و گویان روی بسته کرد که در حق
دی بگویند شواستد گفت باید لوحی
بنازد از سه مثقال سرب این
اسم را بر آن نقش کند و نام خصمان را
نویسد در شکم ماهی بندد و در زیر
زمین دفن کند زبان ایشان بود
بسته گردد و هر که در حق او سخن
نگوید یا باری فلاش کنی کوه
بدانیه و لا امکان توصیفه
استیلا از مهر اگر کسی از سخن
دارد و نوبت باید هفت روز روزه
کند

در شرح کلمه مبارکه اَلرُّوْحُ

(۱۴۳)

قبول کند و از ابوی بخشد و دعوت این اسم مناسب است که
ضعیف الحال و نحیف الجسد باشند یکی از کار فرمونه هر که گرفتار
باشد از خصم قوی یا بیوس بود رجاء ظالمی یا بسا فی بدست
کافری اسپر باشد این اسم را بعد کبیر یا کبیر بخواند و کبیر هزار
بار زیاده است بقول شیخ مغرب بعد تکبیر هزار و هفتصد و چهل
هشت عدد است هفده و خدا بی غالی و جم کر داند انظار را و
نحائب را بدان مجوس از برکت این اسم هر که راهب باشد یا
حاکم که بطریق جبره مهربان نکرده و جمع این اسم را بعد نماز و است
نوبتیدن الکلام بر شپش یا بر آب خواند یا بر نبات و در کوزه آب
اندازد چو آب خورد مطیع و مطهر گردد و از فرغانه و البتة تجاوز نماید

۷۱	۷۴	۷۷	۶۴		ر	و	ء	ف
۷۶	۶۵	۷۰	۷۵		و	ف	ر	ء
۷۹	۶۶		۷۲	۶۹	ف	و	ء	ر
۷۳	۶۸	۶۷	۷۸		ء	ر	ف	و

فَالِكُ الْمَلِكِ یعنی پادشاه پادشاهان و شکستند گردن
هر چواری و منکر سو و موصوبه بنکودا شمشیر شکسته دل پیچاده
عاجز اهل حقیقت گویند هر که خواهد حصا این نام کتب یا بدهر
هیچ حاجت خود بکسی عرض نکند خدای تعالی بعضی از بندگان خود را

و هر روز هزار بار این اسم را بخواند
چون دعوت تمام شود و تمام شود
و می گردد و اگر قرض و امانت
اسم را و مثل نما یا بقرض و امانت
شود یا کبیر آنست که در این
القول یوصف عظیمه
و از این اسم که بسیار خواند این
اسم را یا با خود را و از خدایم و
بر صحن باشد و اگر کسی نظاره
باشد و یا جادوی کرده باشند
اسم را بخند هفت و بیست و یک بار
و یا خود را بجادوی و بیست و یک بار
از خود دفع شود و بیست و یک بار
با و گردد یا با بر خا انقوش
مثال آنست که غنیمت را در
اگر کسی هفت روز روزه دارد که
اخوان یا نام چنان باشد

درینک کلمه بجا که غالباً ملک

همین کار را من فرموده که هرگز خاجان خود را بجای خود عرض
نمایند زیرا که تحقیق میدهند که خدای تعالی بر جمیع شایان و غیر
شایان مخلوقات را آنچه در ضمیر ایشان گذشته و خواهد شد
آلای بوم القیامه مطلع و نااستیعلم قدیم این نامی است که پادشاهان
عالم از بخت و جلالت این نام بنیادشاهی و سلطنت میکنند
حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که این نام بسیار بخواند
محبت نبی تواند کرد و منصب یابد و بزرگی فرموده هر که این نام
بهر زمانه یاد کند که یا مالک الملک یا ذا الجلال و الاکرام
تعالی شان و بر این مداومت نماید بعد کبریا بپادشاهی و
سلطنت و جاه و منصب و عزت و توانگری در عالم صغیر و کبیر
در آنچه همت او بود و اگر خواهد که مقرب در قلوب ملوک و
سلاطین و شیخ و قلوب خلائق گردد شری که مذکور شد و
اسم الرحیم بجای آورد و همت یابد ارد در ریاضت نفس و
و چون نفس را ضعیف سازد روح قوت گیرد چون روح قوت
یابد عروج به عالم علوی تواند کرد و کار او بالا گیرد و وزیر و
در ترقی باشد حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و صبیح فرمود
بر شما یاد که در وقت عرض خاجان ببالغنا بیاد الخاج کنید
در گفتن یا ذا الجلال و الاکرام هر خاج که خواهد آورد

و هر روز غسل کند و جامه های پاک
پوشد و در مسکن خلوت گیرد و هر روز
بجهان و بیان بار جهان و خطرات
خود بکشد و غم و اندوه را طرد
چهارشنبه هفتم از دعوت فارغ شود
و هفت روز خوش و مرید و گدازد و آنچه
فرمان دهد اطاعت و کیستد بشرط
آنکه در این ایام از جمیع معاصی اجتناب
نماید باز از کی الظاهر من مصلحت
آیه بعدیه است که هر که از
ایکس حاجت و امید از کسی داشته
باشد در وی حاجت سدا یافت
بیش از عفران بر وی است
و در خانه آنکس در کتب الهیه مراد
نموده باید با کمال فکرت و توجه
مستغایا قضا کند

در شرح کلام ربنا که فال الملک

(۵۴)

شود و کام روا گردد و اگر عتد این اسم را در مربع چهارده چنان وضع کند در مربع یکم که در جنب اینست با بن طرز نویسد یا خود دارد

یا ذا	الجلال	و	الاکرام	۲۷۲	۲۸۹	۲۷۶	۲۹۳	۲۸۰
۲۷۱	۲۸۴	۲۷۷	۲۷۴	۲۸۵	۲۷۷	۲۹۴	۲۸۱	۲۷۳
الاکرام	و	الجلال	یا ذا	۲۷۸	۲۹۰	۲۸۲	۲۷۴	۲۸۶
۲۷۱	۲۷۰	۲۷۵	۲۸۰	۲۹۱	۲۸۳	۲۷۰	۲۸۷	۲۷۹
الجلال	یا ذا	الاکرام	و	۲۸۴	۲۷۱		۲۷۵	۲۹۲
۲۷۶	۱۷۹	۲۸۲	۲۶۹					
و	الاکرام	یا ذا	الجلال					
۲۷۸	۲۷۳	۲۷۲	۲۸۲					

۲۸۸

این سال بود از جمیع بلیه و آفات آخر الزمان اما چنانکه ناد در شرف افتاب و خوشی ای مشترک نویسد حاصل این مربع و ضعیف شریف مقبول القول کرد و کارها بشده او بکشا بد کرد عتد این اسم را بعد نام خود و نام هر که خواهد در شرف هر پنج در پنج بنه اندکس مطیع و کرد و در اول هر دعا یا ذا الجلال و الاکرام بنشر گوید و در هر بمقتور رسد دارند این مرتباً خواص بسیار

الفصل بنه خداوند پدید آورنده هر چه شایسته دید و نیکی که بد رسد چنانچه در ازل قلم فرموده است اهل تحقیق گویند هر که خواهد احصا این اسم کند دل با بد اعتقاد ندارد و بیفایند که این بر تو و بهر عالمیان برسد خواهد رسد

این کتاب را هر که میسر در دست
ظالم کوفتا باشد بخواند این
اسم را و کند از برکت این
از دست ظالم و فتنه و لغزش
میگردد چنانچه در هر کس
فیض الله است و این
دست و چشم و زبان و گوش و اندام
همه کارها از وی پدید آید و دستگی از وی بود
کار او نیک شود و دستگیر شود و
بابی که بد بخواند جوابی نماید و هر روز
هفتصد بار این اسم را صد ده نوبت یا
جای نماز و نوبت بخواند کارهای او
سرا و در این نوبت بخواند یا بخوان
کنند که در روز یا در هر روز
است از این سبب که هر که
و علیاً است و این
دست و چشم و زبان و گوش
مداوم کند

در شرح کلمه مبارکه الفیض

الی یوم القیمه هلمز انش که در ازل پیش از آنکه خلق عالم موجود
 شوند بر لوح محفوظ نوشته بقدرت کامله بقدر فرموده از افرا
 ادمینا که حال از ما ایشان هر سده خواهد رسید بهیچ نعمت و بلا
 از خود نداند و نگردد اگر چنین نمیکردم بن نوع بلیت بمن نمیرسید
 و این کار میکردم بن نعمت بمن میرسد آنها همه خطا است آنچه
 قلم شد بغیر نمی باید چون خود را بدین مقصد ساخت و همه
 از خدا بپا داشت بداده خدای تعالی را جانی شدن بنده
 عارف کر سائل سوال کند که چون هر چه بود هست خواهد
 بود جمله بنقش بر او است پس کافر را در کفر و زود چه کناه چون
 کند رازل نصیبی آمده است جواب گوئیم که مشیت تابع
 علم است علم تابع معلوم چون خدا بندگان میداند که استعدا
 کافر مقتضی کفر است عطا ای همان منافی حکمت و عدل بود
 قوله تعالی و ما ظلمهم الله و لکن کانوا انفسهم یظلمون
 و ال است بر این معنی که گفته شد باید هرگز که حسد نبرد
 و بداده مضطرا ضعیف را و ای ناد در مقام ضنا از جمله مطیعان
 گردانند بزرگی فرموده هر که را وسوسه بود با بساط محلم کرد و
 خیالات فاسد و دانشی دهند این اسم را بدین طریق در مع
 وضع کنند در موهو کار فقر موهو گرفته با خود دارد و بعد نکیر و

فنی بر ایشان از وی فریاد کرد و در
 ننگ کشیده خلاص شود یا مستان
 ذوالاخیان قدوم الخیر الیق
 منته و قهقهه اسمی که در
 اگر کسی امانتی بجای یکبار دین
 اسم را در میان امانت یکبار دین
 از امانت و جانت غفوطمانند و
 اگر بر هر نویسد اولی بود یا
 و یار الیسا د فکل یقوم یا
 طیبتم و رعینته اسم
 و در ختم کر که غایب است
 باشد این اسم را بچهار بار بخواند
 و قد و آن غایب را بجست نماید
 و غایب را بدین سطره یابد
 یا خالق من فی السموات الارض
 و کل البه معاده
 اسم

(147)

...

41

و چون وضع سما در مربع متوج
ناباید نام گر خنجه یا چنجه که در
برد بر پشت مربع نوشته اند
در میان کتابی که گر خنجه و در
ظاهر که در و دارند و افشانند

[illegible]

در شرح کلیه مبانی جامع

جامع یعنی جمع دارند چیزهای را کنند و پریشان بقصد
 و رحمت خویش این نامی است که بر نگز سلیمان علیه السلام
 بود که مخلوقات از برکت و هدایت این نام مهر سلیمان را
 مطیع و مستغرق شدند اعلیٰ تحقیق گویند هر که خواهد اختصار این
 نام کند باید که معنی حدیث نبوی صلی الله علیه و آله را گذارد
 و نماید یعنی علم یا عمل جمع کند چنانکه حضرت رسالت صلی
 الله علیه و آله فرمودند **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِالْإِسْلَامِ وَالْإِعْمَالِ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا**
وَبِالْغُرَبَاءِ وَبِالنَّاسِ كُلِّهِمْ حَسَنًا و بیا و عمل جمع
 ساخت حضرت جامع و را جمعیت کو است کند رظاهر و باطن
 که در آن جمعیت بیجامع جمع حاجات عالمیان گردد و حضرت
 اطام رضا علیه السلام فرموده که در پرستش است هد از
 دوستا و یاران دیار خود و دافشاده باشد در کار خود
 گزند و سرشته زدند داده باشد و زیکشیه چاشقنیل
 کند نماز گذارد دست بر دارد بطرانگش یکبار ناجامع کرد
 وانگشت عقد کند و جمع گردد در جمع یاران و دوستا خود
 شیخ فرموده اگر مباد و کس از دوستا یا مباران و شوهر
 عداوت باشد که سبب فقره شود این اسم را بخواند در وقت
 جمعیت هر کدام خاصه و قبی که در جاهای خواب را بپندهنویسند

این اسم را بخواند بسیار چیزها
 پنهانی بروی آشکار گردد و منفعت
 ببیند و هر مرد که داشته باشد
 بپایان نامی که در این کتاب
 بیخ و اینها و عا و عا و عا و عا
 این اسم را در روزی که در روز
 و اقبال برود و نماید و در وقت
 خلاصی بخواند و در وقت
 با وضو بنشیند و در وقت
 مهمات و بخوبی کفایت گردد
 یا علام القوی و لا یفوز
 من علیه و لا یفوز
 این اسم را در وقت غایت
 او مینا خنده و بخواند

شرح کلمه مبارک الجامع

(۱۴۹)

در از نا کرده بداده نویسی از یاده یادگشتان و خنار
 مبار بر و و اگر در غیبت فساد این اسم را ور کند و مداومت نماید
 بعد کبریا بعد تکبر باز رسد بمقصود و مقصد اگر پیشانی
 و نقره بدو و بحال خود مضطر گشتند دعوی این اسم و به
 عد تکسیر بخواند که ناپسند گشتن چنانچه است پیشانی او
 برو جمع گردد و اگر قبول شیخ معتر هر روز پنج عدد بخواند که
 هزار و پانصد بیست عدد است جمیع شیعیان دهد و ببرد رسد
 رو بوطن او و اگر در وطن بواز نکند اینجا ناپسند و از در
 خلاص شده توانگر کرد و جامع شود طریقه خواهد نصیب شود
 او را جمیع صوره و معنی و صاحب دعوت این اسم اگر طریقه
 مذکور قیام نماید دعوی این اسم مناسب کار است که پیشانی
 و مغلس باشند ایشانرا آرد و غنا باشد این مرتبه را با خود
 دارد اما تاثیرش زودتر نمیشد جمیع شیعیان و در فراهم آید

ج	ا	م	ع	۲۱	۳۴	۳۱	۲۸
م	ع	ج	ا	۳۲	۲۷	۲۵	۳۳
ع	م	ا	ج	۲۶	۲۹		۲۳
ا	ج	ع	م	۳۵	۲۴	۲۵	۳۰

و هر چه گوید بکشد آید و اگر
 چهل و بیست بار این اسم را بخواند
 یا سبب بخواند و بخورد مطلوب
 دهد و دوست و مهران گردد و اگر
 بنویسد یا یا یا و نزد همین خاصیت
 دارد یا یا یا و در آنجا که
 بنیاد که شیعیان میخوانند و
 بخواند اگر کسی از شهر خود آواره
 شده باشد هر روز این اسم را بخواند
 نه بار بخواند بوطن خود بازگردد
 اگر چه بنیاد بخواند فسخ بسیار
 و کار او پیدا شود و زبان جمله
 دیگران بر او بسته گردد یا سبب
 ما از خانه او آید و از آنجا که
 من بخوانم یا یا یا و در آنجا که
 اگر کسی این اسم را بخواند و در نظر
 به قدر بود در نظر می آید

در سر کلمه مبارک المعنی

داشته باشد از نیاز مندا باز ندارد و ما ثواب و ممتان مردم بها
 نماید اشک علی خلق را اجابت کند تا منتهی الی الاطلاق و اول خلق
 به نبیا گرداند حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر صحت زده
 و از خلق نا امید گشته که هر زده هزار بار بگوید و او را خدا
 تواند گردانید و اگر متبیر شود که بعد مذکور یک مجلس یا آب بخواند
 فایده کردی یعنی شود و او را با عالمیان هیچ احتیاجی نباشد

۲۷۴	۲۷۷	۲۸۱	۲۶۷		ی	ن	ع	م
۲۸۱	۲۶۸	۲۷۳	۲۷۸		ع	م	ی	ن
۲۶۹	۲۸۴		۲۷۲	۲۲۵	م	ع	ن	ی
۲۷۶	۲۷۱	۲۷۰	۲۸۳		ن	ی	م	ع

العن کلک المعنی صاحب تر مکوم فرموده که طلب
 توانگری یا کفایت معاش و برآمدن مراد و حصول مقاصد کلی و
 یا بهر که روز جمعه بعد از فرض یا مدام غسل کند در خلوت رود یا
 مسجد جامع را بدو گوشه بنشیند هفت بار این کلمات را بخواند
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و بعد از آن دو
 رکعت نماز سنت کند چون یکصد هفت بار این کلمات بگوید
 بعد از آن عفو و بطله بگوید فاتحه الکتاب بخواند و بعد از آن

استحباب اگر کسی گویا را او
 بنشیند و هیچ کار ببرد و
 انجام نگیرد بنشیند و گوشت
 سینه را و هفتصد مرتبه این اسم
 بر آن بخواند و بعد از آن
 بنویسد و در مسجد دفن کند کار
 او بفرمان خداست و گشاده گردد
 و هفت هزار دفعه این کلمات
 هر روز هزار بار یا عقاد در دست
 بخواند که هرگز نکند و دوست
 هفتصد بار بر سر بخواند و بخورد
 مطلوب دهد و دوست شود یا
 منزل کل جبار عید یقین عید
 سلطانیه اسم هر روز
 کسی را دشمنی باشد و خواهد که بر
 وی غالب آید روز یکشنبه روز در
 و انگاه غسل کند و
 جامه

در شرح کلماتی که در لغت

(۱۵۳)

سوره کبریا آخر بخواند و بر کوع و در رکوع بن کلمات هفت
نکوبد در سجده اول هفت بار بگوید در سجده دوم هفت بار
دیگر این کلمات بگوید در رکعت دوم پیش از فاتحه سوره نیک
الذی هدی بیده الملائک انخواند و مثل رکعت اولی آخر نماز و چون
خواهد سلام دهد هفت بار دیگر این تسبیح بگوید بلفظ سلام
از نماز بیرون آید بعد تکبیر این اسماء را بخواند و عدد تکبیر
بالف کلام تعریف و پنجاه روشد سی و چهار عدد است
مع صد مؤخر و عدد تکبیر اصل اتم صد و مؤخر بیست و هشت
سیصد شصت هشت عدد پیش و بنای نذا چها هزار و هفتصد
سوی و چها و بنیکسیر میرسد حسن اصل اسماء غنی کلای
منعیر سی هفت هزار و بیست و چها عدد است و فاری مختل است
کدام که خواهد اما بقول شارح شیخ ابوالعباس فضل است که
بیایند خوانند چون ختم بانجام رسد سیر دارد و از خدا
تعالی توانگری خواهد مع غایت نماید که هفت جمعه بن روز
بنجای آورد اگر هفت روز پیش بدین عمل قیام نماید یعنی روز
جمعه بنید کند روز پنجشنبه بانجام رساند دعا کند در جمعه
خدا بنعالی او را توانگری کرامت فرماید از خلفان بنیسانما
اما توانگری که او را بود با تواضع و صد و عطا بسیار باشد

کلام پوشد و بعد از خالی از غشود
رود و هزار و هفتصد بار این اسم را
بخواند و حاجت طلبید بر دشمن طعن
نمایند غالب گردد و بعد از آنست که
نمایند کل شیئی و هدایه آنست که
نمایند کلمات بنویسد اسم
فلق الکلمات را و دلیل بخواند یکبار
و اگر کسی بخواند که کلامی یاد
و یا آنکه غیب نماید بنویسد که کلامی یاد
شود و آنچه خواهد از برای او پیشتر
در مدت یک ماه مداومت نماید و یکبار
خواند بهتر است و بهتر بود و ثوابش زیاد
مغول باشد یا عالی الشان شیخ فلق
خواهد بود یا عالی الشان شیخ فلق
شیخ فلق از نفاعه اسم
شیخ فلق و در یکبار باشد یا این اسم
اگر کسی بخواند رنج گری و اگر
خوب باشد

در شرح کلمه مبارک الف

و او را بود دل سلیم و باطن روشن و اگر خواهد که دولت برود
مدام بود و پاینده باشد و از آن برخوردار می باید باشد که اشما
در انکسری نهد که از پنج جزو یک جزو زری باشد در مجموع بعد
تکثیر حروف از اینو پس با این طریق ^{عبارت} انکسرت در انکسرت

۱۹۰۸	۱۹۱۱	۱۹۱۴	۱۹۰۱	مغنی	۲۰	کا	غنی
۱۹۱۳	۱۹۰۲	۱۹۰۷	۱۹۱۲	کا	مغنی	غنی	۲۰
۱۹۱۶	۱۹۰۳	۱۹۰۹	۱۹۰۶	غنی	کا	مغنی	۲۰
۱۹۱۰	۱۹۰۵	۱۹۰۴	۱۹۱۵	۲۰	مغنی	غنی	کا

کند صدقه بدهد از خلل فقر و مساکین و آن خاتم
ناله و با حرم نگاه دارد اگر دو خاتم ساد بر ش هر شارج
و در تراجا نب شود و در وایت مثال نمود شد بعد کبر
بند کر این اشما و مانتا بد اگر مکرر شود بعد کبر بخواند و
باید که نول نکند بوی خوش بکار دارد و هرگاه این نماز با تسبیح
که در میان مؤمنین و مؤمنات مشهور است میگذارد و بعد کبر
میخواند و اگر وی را کار کلی یا مانی نزل دست دهد و رنج
عسل کند نمازی که مذکور شد بگذارد و این اشما و بعد کبر
که با لف لام شصت و شصت هزار و پانصد و سی و هشت عدد است
میخواند و عدد تکبیر صد و شصت و پنجاه و هشت هزار و شصت و هشتاد

شده باشد و یا که در کار او پیش
شده باشد بیکر دل کو صفندی
از بخواند و بنویسد این اسم را بر
میسال دل دهد و در اسنان میخورد
صف دی کند کشته کرده در دوش
در کار ظاهر شود یا مذکور ظاهر
من گشتی فلا مشی بخار
اسم هر صیغه
این اسم مداوم کند کارهای دین
و دنیوی او آسان شود و هر که
مطیع و مقای کرد یا میسر
البر یا و میسر بعد از این
اسم هر صیغه
اختیار پسند یا شد این اسم را
بنا بر او بخواند و بداند شفا
و اگر کسی را حکم بقتل او کرده باشد
هم سیر بخواند و خلاص
شود

شرح كل مباحث الفتح

(152)

صد و هفتاد و نه هزار و شصت و شصت و هفت است مجموع
 چهل و هشت هزار و شصت و هفت باشد شیخ ابوالعباس گفته
 که الکافی فی الغنی الغنی الفناح لزاد لا یذکرها أحد بالسطر
 الا وجدنا بآئمتی و قد لا یذکرها عند القلیل الا کثروا علی
 شیئی الا ظهروا فی زیادة یا مری الله تعالی و جمعی دیگر از شایخا
 اسما الله گفته اند هر که این پنج اسم را در روز شنبه افتاب که زهره
 معنوی و مشرق خوشحال و قدر در شرباد در خانه خو و عطا از
 خوشتر میرا و حل و صریح مستقیم باشد دل و جیب و پنج که از لوج
 منقادا باشد یک منقال نقره مخرج کرده با خود را بنویسند
 این هفت کوکب را زنده را مستحضر گردانند مطمئن شوند العاقل بکفیه

المعطي بندهند
مصححاً معاش هر چه
مربندگان این نامی است که
ادم علیه السلام را ازیر کر این
نام بر جلد اشیا مکرم
گردانید بر که فرمود

هر که خواهد محتاج نباشد هیچ چیز و هیچ کس بدو و این اسم مذکور
نماید بعد کبر و ز آخر بگوید یا مَعْطِی السَّائِلِینَ از خلق بپشتا کرد

[illegible]

در شکر کلمه مبارک المانع

المانع یعنی خدا باز دارند از بلا و نعمت و راحت و عیش و
 خواهند بندگان اهل تحقیق گویند هر که خواهد که این
 کلمه را بداند که اگر اهل عالم جامع شوند خواهند مقدار ذره
 بشخصه رسانند نهند سانسند تا تصدیق نشد باشد پس باید که خدا
 تعالی را بداند شکر کرد از غیر خدا خاطر جمع آرند که نه خیر توانستند
 و نه شر و نفس خود را از هوای منع کنند تا مانع باری نباشد و آخر آنرا
 کند خضر امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که این کلمه را با
 هنگام خواب این نام بیست و یک بار بخواند روزی که فوت شود روزی که
 او مثل شکر بیگار و بر و بسیار و امداد و باران و بار و طوفان
 هر گاه که باشد از آن ترسند که این اسم اینها را نباید از آن بیست و یک
 فایده کرد و در میان جمعی هست و افند از هر جانب که بماند و این
 اسم را تا غلبه کند بیاورد این اسم را صلح شد و بدست آورد

۴۰	۴۳	۴۶	۳۲		ع	ن	ا	م
۴۵	۳۳	۳۹	۴۴		ا	م	ع	ن
۳۴		۴۱	۳۸		م	ا	ن	ع
۴۲	۳۷	۳۵	۴۷		ن	ع	م	ا

الضامن یعنی رساننده و خوری مصیبت هر که خواهد
 نامی است که زمین و آسمان برکت این نام فایده اهل تحقیق گویند که

عجیب است و اگر کسی در این کلمه باشد که
 چنین نویسد بخورد در وقت بوشن
 این دو اسم بخواند بار خیر یا خیر
 هر که چهارصد و بیست و یک بار
 چهارشنبه در هنگام نوبت بخورد
 و بخورد دل کو بر یابد و حفظ بفرماید
 و هر چه خواهد بود و حفظ بفرماید
 و ترسیده باشد بگوید در وقت بوشن
 و اگر بخواند بگوید در وقت بوشن
 در وقت بوشن این کلمه را
 یا قوم یا واحد و دو اسم بخواند
 ده بار بگوید روزی که در وقت
 زوال و در در خانه که از جانب قبله
 یا بگوید و در درگاهها ثابت قدم باشد
 و در روز بگوید و گناه نکند و گویند
 و سوگند دهند که بخواند و بخورد
 یا بگوید و بخورد

در سر کلمه مبارک الفبا

(۱۵۹)

خواهد خصا این نام کند باید که از او هیچ مضرتی نباشد و بر آن باشد
که نفع رساند و اخضر عریض باشد و تعاثر رخلو از او دود دارد و نوز
فرموده هر که را طلبی و مرضی باشد ز یادش و قدرش و قدرش و قدرش
و اگر با خود خواهد هر شب این اسم صمد بخواند از خواب و بیداری هر که
و بیداری و سعادتی و غایتی است و صمد صمد صمد صمد صمد صمد صمد
هر که را بجا و منصبی باشد از و این فرستد شصت و شصت و شصت و شصت
این اسم صمد بگوید و از آن پس بداند و دیگر و ها و سبها و سبها
خواندند و آنکس ثوابی و شرفی و کمالی و کمالی و کمالی و کمالی
التامع یعنی ساند و نفع و شادی و هر صورتی و هر چه
و مکرده این نامی است که دباها بیک این نام نهانند و اهل حق
گویند هر که خواهد خصا این اسم کند باید که اول بداند و عقدا
که خیر و شرف و نعم و غم و شاد و بد و احوال که بیکر سید باراد و
تقدیر او است و ناواند بر آن باشد که از خود نفعی بیندگان خدا
و بشکوه خلق باشد تا خدا بندگان و دنیا و آخرت او بشکوه کند
چون بیک دنیا و بیک دنیا و بیک دنیا و بیک دنیا و بیک دنیا و بیک دنیا
التامع فرموده اند که این اعمال بالنیات خصا طام ضام
فرموده هر که بیک دنیا و بیک دنیا و بیک دنیا و بیک دنیا و بیک دنیا
باشد اگر با بچ و اگر با بچ و اگر با بچ و اگر با بچ و اگر با بچ و اگر با بچ

و در وقت نوشتن این دو اسم
بخواند یا از اسم یا صمد
هر که بخواهد و سبها و سبها
افشا و یا خود بگوید و یا
بر و بیداری و سعادتی و غایتی
و اگر از عمل افتاد باشد باز با بیداری
در علم و بیداری و سعادتی و غایتی
و اسم بخواند یا باری یا کبریا
هر که بخواهد و سبها و سبها
نفعی بیندگان خدا

ال	ض	ا	ر
ا	ر	ال	ض
ر	ا	ض	ال
ض	ال	ر	ا
۲۴۲	۲۵۸	۲۵۲	۲۴۹
۲۵۳	۲۴۸	۲۴۳	۲۵۱
۲۴۷	۲۵۰		۲۴۴
۲۵۹	۲۴۵	۲۴۶	۲۵۱

در شرح کلمه مبارک النافع

(۱۹۰)

بوی رسد عوا این اسم مناسب است که در عالم از خشم و غم باشد
 یکی از اکابر فرموده هر که در سفر و وقت بد فروخت و در این دنیا
 نیکو این اسم مداومت نماید و با بود و از کار و سوسا و از کیش
 دخل بجهت باید بیا و هیچ نقصان نرسد اگر کسی که در کیش
 ده کس هر یک هزار بار این اسم بخواند اگر سه بار در تن بیاورد
 اسم صد هزار بار بخواند این کرد خدا ز غم فرستد و آفتها در پناه
 شمع مغرب فرموده که النافع را شش عدد هر که نکسیر بخواند سبب
 توانگری و شوقا با بد که این اسم در شرف ثواب یاد رفت زحل
 خوشی مشی بر لوح نصره نشر کند بطریق که در جانی نمود میشود
 و در حال خواندن در جام سفید و با کاسه چینی سفید نهادند
 آب کلاب و باشد در نظر خون شاه هر دو نظر کند و هر روز
 یکصد نکسیر بخواند و شنبه بیدار کند و پنجشنبه یکصد نکسیر
 جمع اگر تواند باشد شش عدد نکسیر بخواند و دعا کند البته با حاجت
 کرد و اگر شش نمواند بخواند توانگر شود و دنیا و اگر شش جمع بخواند
 خدا پناه او را ظاهر و باطن توانگر گرداند و جمله خصا و
 مقهور گردند و نفع سزا همه خلفان بوی او را نیز خالص دهد
 که دایم خواهد دم ز او نفع کردند بحسب ظاهر و باطن صفا
 واقع شود که فضل و بخت بسیار رسد با وی مقام نتواند کرد

و با خود نگاه دارند و هر که بگوید گانگند
 و چشم زخم بوی رسد و اگر بگوید
 و زعفران بنویسد در سر بر پیچد و
 بعد جمیع رواج باید بپند و در وقت
 نوشتن این دعا اسم بخواند با باری
 یا زکی یا خیر هر که شش عدد
 بخواند در جای غلای و در یکشنبه
 او در دوزخ آید و در وقت شش
 این دعا را بخواند

ن	۱	ف	ع
ف	ع	ن	۱
ع	ن	۱	ف
۱	ن	ع	ف
۴۲	۵۶	۵۳	۵۰
۵۴	۴۹	۴۳	۵۵
۴۸	۵۱		۴۴
۵۲	۴۵	۴۷	۵۲

۵۸

در شرح کلمه مبارک البیعد

(۱۶۳)

این اسم بسیار لکان راه است هر که راه راست خواهد بود که در
 این اسم و بعد تکبیر بگوید شبنا و پنج نوبت در خلوت و کرا
 کند این اسم و در آخر هر روز بگوید یا هادی المصلین حبیبنا و یا
 او را راه راست بخشد صفا باطن کرامت کند وی را مشهور و عرصه
 و مردم از راه هدایت جویند در آن مستقیم نمایند و تکبیر این اسم
 چهار بار و هفتصد چهل چهار است و پنج عدد تکبیر یکبار و چهار
 هفتصد و بیست و پنج و شصت فرموده که یا هادی خواندن مناسب است

۱۲	۱۵	۱۹	۵		ی	د	ا	ه
۱۸	۶	۱۱	۱۶		ا	ه	ی	د
۷		۱۳	۱۰		ه	ا	د	ی
۱۴	۹	۸	۲۰		د	ی	ه	ا

البیعد یعنی تو فریشتی هر چه بسا بفرج اید این نام که
 اسمانها بگویند زمینها باشجار و مرتین برکت این نام است و بسف
 پیغمبر از زندان بزرگوار این اسم نجات یافت و بسلطنت و عمر
 مصر رسید حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که در وقت غافه
 یا در بیکو بدعای او میخواند اهل قفس و کوبنده که خواهد صفا
 این اسم کند باید بداند که خضر مدیج بن عالم را از کتب عدیمه او
 در آورده بنوعی که نظیر ندارد از بی نظیر هر چه بدی نظیر خواهد بود

و اگر بسفر و وطن باز آید و مشغول
 از بی نبیند در وقت نوبت این
 و اسم بخواند یا حاجیم یا معبد
 هر که سبب شستش من بنویسد
 در روز چهارشنبه در حمام در وقت
 آب بشوید و بر سر کند و ریخت بر سر
 آب شود که داما پاک باشد و این اسم را
 کشاده که در وقت نوبت این
 مبل شود در وقت نوبت این
 بخواند یا حاجیم یا معبد
 نود و پنج خواند یا حاجیم یا معبد
 اگر بخواند که در وقت نوبت این
 آب بر سر نهد سبب پاک شود و در میان
 خنک باشد و بلیغ مبل شود و در نوبت
 معصی خط و نامن هلال شود و در نوبت
 این و اسم بخواند یا حاجیم یا معبد
 هر که هفتصد و پنج خواند یا حاجیم یا معبد
 و بر سر آفریند مثل علی و بر خاند
 خاله بر روی قلاب و

در شرح کلمات مبارک الهیه

(۱۴۴)

اغراض کو ناه کند ز مخلوقات و ناخبر بدیع علی الاطلاق و از بی نظیران گرداند و بزرگ فرموده هر که را اندوه باغی پیش آید در آن مضطرب گردد و نجات خود را نداند کار او فرو بسته بود و خواهد از امر اقدام رشتا غسل کند و گوشت ناز بکند و بجهت کلی هفتاد هزار بار بگوید یا بدیع السموات و الارض و آنچه تواند از وجه صدقه دهد بعد از اتمام ختم و چون نصدقه بجای آورد بکفر ارباب بگویند باز رود کار و ساخته کرد و شیخ مفید فرموده از برای هر عام کلی این بیت را بمشک و زعفران و گل آبی رنگا غذا کشد یا بخورد و روز

جمعه اشکمان را بعد از تسبیح در محاسن بخواند چنانچه در رساله اندوه سخن نگوید کفری المثل سلطنت خواهد خدا بیجاوی را بامسد و برای هر مصلحت مفصو که این ختم

یا	بدیع	السموات	والارض
یا	بدیع	السموات	والارض
یا	بدیع	السموات	والارض
یا	بدیع	السموات	والارض

نمودند و از هفتاد و نه کفایت و عذرت پس این کلمات است و چهار هزار **الباقی** یعنی خدا همیشه باشد و غیر و تبدیل این نامی است اهل طبع از برکت این نام بهشت آیند از هو قیامت این که در حدیث امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که هر شب صد بار بگوید یا بدیع و مفید کرده اهل تحقیق گویند هر که خواهد احصا این اسم که تا بداند که بقا و فنا

در هر چیز که داشته باشد باز نویسد و صد مرتبه در هر روز بخواند و غنیمت که در هر وقت نوشتن این نام را بخواند یا غنیمت یا نور ط هر که نوزده ط بنویسد و جمیع بهشت و زعفران و گل آبی رنگا غذا کشد و در خواب بخواند و در هر روز صد بار و از آن بیخورد و در روز دوازدهمین روز و اگر با خود دارد و روز فوشن از خود

ب	د	ی	ع
ی	ع	ب	د
ع	ی	د	ب
د	ب	ی	ع
۱۴	۲۷	۲۴	۲۱
۲۵	۲۰	۱۵	۲۶
۱۹	۲۲	۱۶	۲۹
۲۸	۱۷	۱۸	۲۳

در سر کلمه نایب و جادو

(۱۴۹)

بصحت بنویسند و شش در ده شد تا فوایدان بمومنین مؤمنان که بر
مطلع کردند برسد که مداومت عو این اسم کنند بهشت در هشتاد
روز هفتاد هزار بار باطن و مصفا گردد موضوع که بصفا ملکه اما
باید که مداومت عو اکثر و قاصدا و مداومتها باشد و او قوت گیرد
و قابلیت به ملک و سیر کو حاصل بدو اگر هر روز نایب حیات و
این اسم این عطران بر زبان نویسد بعد از آن جمیع از اقطا کند مؤثر است
جمیع صفای باطن بعد از آن جمیع چندان نویسد و بعد از آن اقطا کند هر کس
نایب و جادو هر که مداومت بدو عو این اسم بعد از کسب
چهار هفت روز متبصر گردد و اگر سیر در ملکوت و مکشوف گردد و بر وی
علامه آسمان و زمین شود و بر وی تسبیح تقدیس آید و این عو شریط
و کم گفتی که خضر است خلوت و اجتناب از خلق و درواز عو را و کوه کان
غسل هر روز و اگر اوقاد را آب روان و صبا دعوی این اسم را چو باطن
گردد و در او از غما غیبی ورنه دیگر اخبار بطحا و شریعت باشد
که در سلوک و شل و بمقتضی بر او را و در لقا عظیم است خواهد یافتند
و در ششصد هشتاد اگر کسی بنویسم به تمیز باشد هیچ یاد شوند گرفت
شعبان و عید نکسیر بخوند باید هر روز پیش از صبح بخوند اقطا بجا آید
و در چهارم نصیب کند و بنویسند و بر زبان نویسد و در خد و تعداد در خوا
کند عطا و نایب از هنر که آید که هر چه بشتن و نایب و صفا باطن

و باید که ششاد است چنانچه در کمال
حضرت امام جعفری و مقول است که چنانچه
بروغن بنفشه بود که ششاد در وضو و در
مصدق که از در کام دفع شود و از خیر است
است و انصاف او را که یکبار نایب
و بهم از آن کند و در آنم که بگوید در دفع
و کام را بر طرف میکند جمیع صفای
است که مفصل خدمت حضرت تصانی
که رنگی حضرت در آن اندک راه بر نفستم
مشهور و معروف کردن در کام و خصل الفان
جمیع صفای که در آن نایب آید و فواید
مداومتها که در آن نایب و شریعت
بختها هم

س	ب	و	ح	ق	د	و	س
و	ح	س	ب	و	س	ق	د
ح	و	ب	س	س	و	د	ق
ب	س	ح	و	د	ق	س	و

۴۲	۲۵	۴۸	۳۵	۱۸	۲۴	۳۰	۴
۴۷	۳۶	۴۱	۴۶	۲۸	۶	۱۶	۲۶
۳۷		۴۳	۴۰	۸		۲۰	۱۴
۴۴	۳۹	۳۸	۴۹	۲۲	۱۲	۱۰	۳۲

(121)

[illegible]

ح	ن	ا	ن	م	ن	ا	ن
ا	ن	ح	ن	ا	ن	م	ن
ن	ا	ن	ح	ن	ا	ن	م
ن	ح	ن	ا	ن	م	ن	ا

١٩	٣٣	٣	٢٧	٢٧	٢٢	٢١	٣٥
٢٦	٢٩	٢٠	٣٢	٣٩	٣٤	٢٨	٢٠
٤٥	٢٨		٢١	٢٣	٢٤		٢٩
٣٤	٢٢	٢٢	٢٩	٢٢	٣٠	٣٢	٣٧

در کلمات مبارک الهی بان

رسد نمقد که تواند بخواند یعنی تر نکند که احتمال بحث در
 و از انقصو با فاند چون ختم با تمام رسد بن اسم خاص بسیار دهد
 و عجا بسیار بیند در جهان عو امو غریب جدا عو کشف شود
 و صفها باطن افشود و از عو این اسم یکی است که در تمام دل و غیر
 خدا بنحی یکس نیز دارد و از ملائکه و حال الغیب و لوح لئال بره مند
 کرد اما شریط این اسم خلوه و اجتناب از خلق و اکل شرب حلال نازد
 اثر کند هر که این چها اسم که اول آن است در مرتب چهار چها این
 نوع در و اهو نویسد با خود دارد در شرف افتاب و یکین بوازه

و هر که هر روز صد نوبت یاد کبیر
 المخبیر یا غیاث المستغیثین
 اغثنی بکوبد یا بر سر عورت
 و چو تمام کند در کف نازد
 بگذارد طلب علم از حق تعالی کند

زبان	خبر	و عی	بیر
دع	یک	بیر	یک
یک	دع	یک	بیر
بیر	یک	دع	یک

برکت این عو بوی همد جمعیت صفای باطن و عو بن چها اسم
 واسطه این است یان دایم داعی دکیل و بغضی دلیل و دفع
 کنند اگر چه خصم قو خوانند نرسد سلطان و غیره دفع خوانند
 و اگر از بر اجا و فست بسیار خوانند نسبت با انجها دلیل گوید عتد کسیر
 چها اسم صد هفت چها بابا ندا و اگر یکجا دلیل دفع گوید هر روز صد

مطلوب حاصل است و از جملات
 البیت متبایه للناس الاوله
 و از کیم السجود از سویره جهر
 دفع بخواند یا بر ممال که قد النور
 ذهب مغناضبا و انا اخری به روزگار
 نویسد در میان بندگی و خوارگی
 نشود تا این که در از او جدا نکند
 ایضا این آیات را بنویسد در زیر
 بالین آنکس که از خواب بیدار شود و
 جملات او مکه سبب تا و جملات النما
 معاشا و بینا فو مکه سبب تا و
 و جملات سر اجا و فست چها دفع
 اجمل از حضرت صفای و در دست
 که هر که در دست ختم شود و در خواب
 رود این دعا بخواند عو بن چها اسم
 این دعا بخواند عو بن چها اسم
 این دعا بخواند عو بن چها اسم
 این دعا بخواند عو بن چها اسم

در سر کلام مبارک باری عز و جل

(۱۷۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَسْمَاءُ اللَّهِ تَعَالَى بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 دَعَا ابْنِ اَكْبَرِ مَقْصُودُ حَاصِلُ شُؤْنِ دَعْوَاهِ ابْنِ اَكْبَرِ
 هَلْ يَأْتِي صَدِّقُكُمْ وَوَالِدُكُمْ دَعَا ابْنِ اَكْبَرِ
 يَا اَكْبَرُ وَنَسَاوُزْ دَعْوَاهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 كَلِمَةُ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ حَاصِلُ شُؤْنِ دَعْوَاهِ
 خَلْقُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 اَبْنُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَسَّامٌ عَلَى مُحَمَّدٍ
 اَلْفِ اَلْفِ مَرَّةٍ وَصَدِّقُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 اَحْسِنُ الْبَيِّنَاتِ اَحْسِنُ الْبَيِّنَاتِ اَحْسِنُ الْبَيِّنَاتِ
 هَرْدُ وَهَفْنَا بَارِ اَحْسِنُ الْبَيِّنَاتِ اَحْسِنُ الْبَيِّنَاتِ
 الْاَعْرَافُ مَرَادُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 تَقَرُّبُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 وَفَدُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 بَدَلُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 تَبَيُّرُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 كَذِبُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ

وَالْبَقِيَّةُ وَالْمَوَدَّةُ
 وَالطَّارِقُ رَادُّهُ وَفَتْحُكُمْ
 اَسْمَاءُ اللَّهِ تَعَالَى بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَمَامُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 كَفَرْتُكُمْ دَعْوَاهِ دَعْوَاهِ
 هَلْ يَأْتِي صَدِّقُكُمْ
 زَعْفَرَانُ دَعْوَاهِ
 وَصُورُكُمْ دَعْوَاهِ
 رَوَانُكُمْ دَعْوَاهِ
 اَنْجَيْنُكُمْ دَعْوَاهِ
 وَابُكُمْ دَعْوَاهِ
 كَرِيمُكُمْ دَعْوَاهِ
 اَحْسِنُكُمْ دَعْوَاهِ
 رَسُوْلُكُمْ دَعْوَاهِ
 وَخَانُكُمْ دَعْوَاهِ
 بَرَادُكُمْ دَعْوَاهِ
 دَعَاكُمْ دَعْوَاهِ
 وَطَنُكُمْ دَعْوَاهِ
 دَعْوَاهِكُمْ دَعْوَاهِ

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

(124)

که د اول ان سهها (ها) است و با خود دارد و فقهها اخر الزمان این کرد

حق ۱۸۲	حليم ۱۸۷	حبيب ۱۹۸	حليم ۱۹۹	حليم ۱۹۷	حنظف ۲۰۳	حميد ۲۲۲	ح ۱۵۲
حليم ۲۰۱	حليم ۲۰۲	حليم ۲۰۳	حليم ۲۰۴	حليم ۱۹۸	حليم ۱۷۱	حليم ۱۷۲	حليم ۱۷۳
حليم ۱۷۱	حليم ۱۷۲	حليم ۱۸۵	حليم ۱۸۶	حليم ۱۵۴	حليم ۱۵۵	حليم ۲۰۱	حليم ۱۵۶
حليم ۲۰۲	حليم ۱۹۶	حليم ۱۵۵	حليم ۲۲۳	حليم ۱۶۵	حليم ۱۸۱	حليم ۱۸۲	حليم ۱۹۹
حليم ۱۵۹	حليم ۲۱۸	حليم ۲۰۷	حليم ۱۶۸	حليم ۱۷۳	حليم ۱۹۰	حليم ۲۱۹	حليم ۱۶۰
حليم ۱۹۲	حليم ۱۷۹	حليم ۱۷۳	حليم ۱۹۸	حليم ۲۰۶	حليم ۱۹۲	حليم ۱۵۶	حليم ۲۱۷
حليم ۱۹۱	حليم ۲۰۲	حليم ۲۱۲	حليم ۱۵۱	حليم ۱۷۸	حليم ۱۶۰	حليم ۱۹۹	حليم ۱۶۵
حليم ۱۵۳	حليم ۱۷۴	حليم ۱۶۴	حليم ۱۶۹	حليم ۱۵۹	حليم ۱۶۰	حليم ۱۶۰	حليم ۲۰۹

و در چشم در نما غیر متناهی بنما بد و اگر پادشاه بر سر علم او پرتشکر بکند
منوچهرم کرد و قحط بشود و این پادشاه مظفر و منصور کرد و دارند این معجز
براعدا غالب بود اگر دیش بود تو نگر کرد و بصورت معنی ز خلوت
شود و اگر در روز شرفا فتاب بپسند و معطر ساخته همان روز پدید ناخود
داد و همین استمارا و ساخته بیاندانند صفا و بی آنکه طلب کند
بجسوی پیوند و آنچه در خاطر گذر بر آید بگوارد اندک شش اسم که اول
او (عین) است و مراد از اسم نمودن نام است الا در هر یک نام در ردعا
استغفار و غیر اسم خداوند تعالی است که در اول و غیر است اما این
شش اسم و ده اندک در مبحث شش و شش نویسد ناخود از خدای تعالی

که ایم و قالنا الا نسوگ کل علی
الله و قد هدینا سبیلنا و
لنضرب علی ما اذ یعترفوا علی الله
فلیسوا کل المؤمنون و ان یوسد
بر شغل و بر دامن و از آزار نرسند
ایضا سو و البی و اهرگاه
بر صغیر بخوانند بعد از طهور
بجای حشر و بر بنویسند کل را
بر بعضی مرغ و اگر جهاد می باشد
میتاباها او بر زمین نهد و بکند
و اگر خون باشد و زمین باشد
او زمین باشد و می باشد
مضرب بودیم شود و در شکست
اسم الله و اسم الله و علی
نوشته میشود اینست جامع جمیع
جمیع فحش و فحش و فحش
موسی و موسی و موسی
کاغذ بیا باری و در هر کجاست
و از

(125)

[illegible]

شرح بطلان محلول نبودن غریبه محلول گرداند از اطراف و جوانب از
 برای از یاد نشا اقمه و غیره بهارند که خزان محلول گردد و جمع شود
 درها هر چند که از موضع علی بنای این جمع و وضع و اند در روایت است
 منقول است که واضع این جمع و انبساط و انقباض و انقباض نام یا در تجارت
 در این جمع و ج گرداند و ساعا و درجا تصدیق فرموده اند از جهت دفع
 دشمن بر صفتی از بنا نفره کشند در طلب با حاکم در سنگ بر و بر آن فرزند
 بزرگادر باج نهاد از جهت صحت بیمار از صحت منقش کنند خاصه در وقت
 که آفتاب در شمال باشد و قمر در خانها مسعود از غیب این جا جا و مراد است
 و جهت دفع ضررزدان در خانها هلد و اگر در کشی یا خود دارند و غرض
 شد این باشد اگر اینها غلظت دارند از امتیاز فایده و اگر کرد که

[illegible]

از علی بن ابی طالب و خواجه ابن لوح و شیخ ابی خضاد و دیگر

هو الله لا اله الا هو الرحمن الرحيم الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن	الغياث والمغيث الخالق البارئ المصور العظيم	الفتاح العليم
الحافظ المحيى الواسع الخليم المقسط الصمد	المبدل المانع البصير النور المحيظ هو	الغنى العظيم
الغفور القادر الوكيل القيوم الصفوا الرفع	الشكور الكريم الودود النجى المؤخر	الملك ذي الجلال والإكرام
الغنى الرقيب الرشيد الصبور الصادق الغنى	الحكيم الحكم العدل الميسر الظاهر الباطن	الملك ذو الجلال والإكرام

فصل علی ما نقد مایزده لوح مضیف که در اندهریک از این مرتب
چند بیت اینند ضیف مکرر نوشته و نیز هر کوردم خواستم این نسخه
این مضایف طهر باشد چون نام مرتبه با ضربن یا مع الله تعالی بود و در حقیقت
بجانب این مضایف واجب نوشتن و بیاهر یک شرح و خواص و نوشته خواهد
و آنچه در خواص کبر مکتوب است با خواص عموم بهتر نمایند **لوح اول**
نود و نه نام یا بیحدارج کرده اند که تمام نود و نه شاخه او راجع است و این لوح
شریف است و این لوح حکما کثیر الخواص است این نام کرده اند بهر ترتیب که از او وضع

طهارت باشد تا در تائید باشد
 اجماع بر اینست که خداوند
 خود را که پندیر پندار که
 اینکار دارد و در عبادت
 دفع شود ایضا
 که باغلا را سوراخ کرده و در
 پیش آن در آنجا از عسل
 غایت فرغ شود
 هر دو نفر که باشد و پرواز
 فوت بکند و پرواز از درخت
 طیسر ما در یک
 او اسوما در یک
 شود و در یک
 این اشکال را بنویسد
 فلان موت در یک سال
 بنویسد فلان موت در یک
 حاکم و کف دست
 قوس قوس شامله و باها
 غلظت

(149)

الشيخ

(۱۰۰)

وَنَزَلَ	مَلَقَدَا	طَاهُوشَا	وَرَحْمَه
۱۴۳	۴۷۲	۴۲۴	۶۵۴
مَلَا اَيْقَدَا	مَوْدَه مَنَشْ	عَجَب مَطْلُوب	وَاعْدَه فَنُوقَا
۴۳۵	۶۵۳	۱۴۴	۴۷۱
ثَوَابِ حَلِي	مَهَاوَرِشِل	جَامِع مَنَع	عَوَاصِل
۶۵۲	۴۳۲	۴۷۴	۱۴۵
وَافُوا مَنَا	طَالَك دَاهِم	شَاغِع مَنَع	طَالَه مَعْرِفَا
۴۷۳	۱۴۶	۶۵۱	۴۳۳

مسکراتین

دشتر الکواخ نانچو گانه

[illegible]

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ			
١٥٧	٩٠٤	١٢٢	٦٥
٩٥	١٦٤	٦١	١٣٣
٦٧	١٢٢	٩٤	١٥٥

سلاطین و منیر شدن امراء و گشاد زنجها بانه دفع غمها در حل
مرا تا کلی بنویسد سینه با عتی که فستق با برنج یا افشا بنظر درسی
باشد یا بر هر دو متع نظر و نوشتن با خود و حاجا خدا و در بر
دشمنها مقهور گردند و در این لوح
بیست و پنج حرف هفتاد و پنج است
لوح هجدهم جهت دفع چشم مردم
کودکان و کبکها و این بود از
غم و اندوه و زمانه درامو کلی و دفع
قبض که در غار خیمه فتح جمله قبضها بنویسد چاشنبه بنظر و طما
مار و یک شنبه بنظر و شکر بار و جمعه بنظر و قرما کو آب سیراب و در
بنظر و هر دو با خود و در جمله مرادان مذکور حاصل **لوح نهم**
جهت طلب حق خو کردن و دعوی مز
فا خیمه دوستی دل خلق و با آوردن
غائب افراد و در نوبت و در که
یا شد اما باید که فستق بر چاشنا باشد
و منفصل سجد بر رفته نقل کند
بر اطلس سفید اگر نشوید یا غذا نوبید یا خود از که بجز و از موده
(لوح نهم در شایسته بنویسد)

۴۹	۵۹۲	۱۰۲	۴۹۰
۵۹۳	۵۲	۴۸۷	۱۰۱
۴۸۸	۱۰۰	۵۹۴	۵۱

٢١٢	١٨٠	٣٢٤	٨٢
١٧٩	٢٠٩	٨٥	٣٢٧
٨٢	٣٢٨	١٧٨	٢١٠

دستور الواح نایب کاند

(۱۸۲)

درینجی از ربیع ثانی فرستاده
فادین علی غیبی و او را در این
یوم بقیض و جود و در وجه
قامتا الدین بقیض و جود
رحمة الله علیهم فیما خال الدین
همه کار از اول موی سر بشمار
قوله عاقلون الظالمون و اما
هو الرحمن علم القرآن را بگوید
و بنا خود دارد و هر کس را بد
گلوز و حبیب را بشمارد
برای نمانان بخونند و در این
اینها در روز بفرمان خدا بشمار
فخای فیما خال الدین بقیض
و اما الدین بقیض و جود
در این ایام از گلوز و حبیب
ملاک الله علیه

لوح سیزدهم از پنجاه و یک

بشمار و در غفران برقی اهو نو
بوقت هر اقامه در سعد و
دو باشد از بر آسمان تمام
و جهت گشایش کارها و زیاده
فهم قوه حافظه و معرفت
بجای خود با خود با خود

بسم الله الرحمن الرحيم	اذا جاء نصر الله والفتح	والذين آمنوا	بجد ربك و
۱۳۰۵	۲۵۶۴	۷۸۷	۲۲۵۴
۲۵۶۳	۱۳۰۲	۲۲۵۷	۷۸۸
۲۲۵۶	۷۸۹	۲۵۶۲	۱۳۰۳

و جهات چهارم

و قضا حوچ از پس او را
و قضا و غالب و در اعدا
و قضا کارها بنویسد و در
مهرج ما لفتا و اگر میسر
حل و قوس و نبوی
او از اول بر یک بر یک

والذين آمنوا	بجد ربك و	بسم الله الرحمن الرحيم	اذا جاء نصر الله والفتح
۴۹۱	۲۲۹	۳۶۳	۱۹۵۰
۱۹۵۱	۷۹۴	۳۹۲	۲۳۰
۲۳۱	۳۶۵	۱۹۵۲	۷۹۵
۷۹۶	۳۸۹	۲۲۲	۳۶۶

لوح پانزدهم از پنجاه و یک

زخم و مهربانی خدا بود و در حوچ و نبوی
اگر و عوا الناس و از این قبیل در وقت
و اگر در زمانه نبوی و در حوچ و نبوی

ع	فد	فد	ع
۷۸	۸۴	۸۷	۷۰
۸۶	۷۱	۷۷	۸۵
۷۲	۸۹	۸۲	۷۶
۸۳	۷۵	۷۳	۸۸

ع	فد	فد	ع
۷۸	۸۴	۸۷	۷۰
۸۶	۷۱	۷۷	۸۵
۷۲	۸۹	۸۲	۷۶
۸۳	۷۵	۷۳	۸۸

شرح و بیان احوال تکسیر

(182)

[illegible]

از صد مؤثر حاصل میشود و مکرر آنرا بپوشانند
و بخار آنکس بکشند هر چه آنکس بپوشد و مکرر آنرا بپوشد
مؤثر حاصل آنرا بکشند و آنکس بپوشد و مکرر آنرا بپوشد
مکرر آنرا بکشند و آنکس بپوشد و مکرر آنرا بپوشد
بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد
آنرا بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد
باشد و مکرر آنرا بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد
مکرر آنرا بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد
از مکرر آنرا بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد و آنکس بپوشد

بجواب این میگویند ادهام الله که ان مطروصل است (در جواب)

و هـ و ت ک س ی ب ا ن ت و ر ب ک نوع یکسری
م ت س ا ن ک که چون خواهند یکسری کنند نام
و آن هر که چنان میکنند در این یکسری
میگیرند اما خاصا میگیرند و همان یکسری
و در این وقت در میان و در میان و در میان
آن میگویند ص ا ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل
ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل
ص ه ص ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل
و ا ص ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل
و ص م ا ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل
و مشایخ معتقدند که نوع یکسری میکنند
نوع اول که هم بران معتقدند اینست که
که بنود پیشو مثال نوع دیگرانست که
در و موقوف میگیرند و این نوع یکسری
و لام و با میگیرند و این نوع یکسری
و طام و غیر چنان میکنند و این نوع
میگیرند و از مؤخر یکسری میافکنند
بعد از یکسری معین میگویند
و نوع دیگر
